ACTUALITATEA IN CARICATURA

Unde dai...

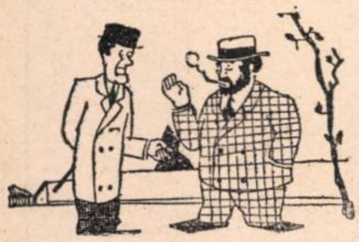

— Sunt într'o mizerie atât de cruntă, încât n'am nici să-mi cumpăr o ţigară.

— Nici măcar o ţigară? Vai ce nenorocit trebue să fie.

— In privinţa asta nu prea, căci nu fumez.

LA TRIBUNAL

Preşedintele: Ai o reputaţie foarte proastă de pe urma lumii pe care o frecventezi.

Acuzatul: Desigur, domnule preşedinte, gândiţi-vă că de două luni nu am de-aface decât cu judecători de instrucţie.

ŞMECHERIE ŢĂRĂNEASCĂ

Un bătrân pădurar din munţii Vrancei se prezintă la primăria satului său, ţinând de mână un băeţaş care se scobeşte în nas. Primarul îl întrebă :

— Ce e cu tine, bade ?

— Vin pentru băiat; e nepotu' meu; aşi vrea să mă prezint cu el la consiliul de revizie.

— Bine... dar câţi ani are ?

— Merge pe opt ani.

— Păi bine, bade, acum ţi-ai găsit. Vino peste vre-o doisprezece ani.

— Dar atunci o să mi-l ducă la armată.

— Desigur.

— Păi vezi, asta e asta. Acum, mic de tot cum e, îl reforma cu siguranţă.

NUANŢA

Servitoarea: Iarăşi d-ta? Ţi-am mai spus să pleci...

Cerşetorul: Da... dar... nu mi-aţi spus să nu mai viu!...

Naufragiatul sau cheltuiala inutilă

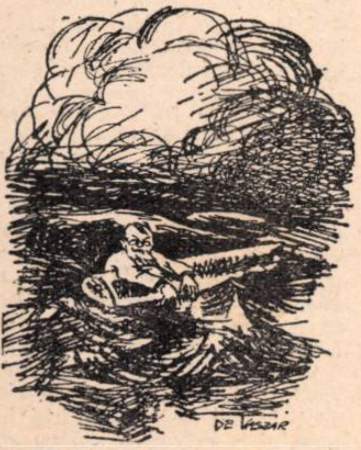

— Mă întreb la ce am mai plătit azi dimineaţă, după îmbarcare, optzeci de lei pentru o baie.

COLŢ LINIŞTIT

— E o vilă foarte liniştită, vă sfătuesc s'o luaţi. Inchipuiţi-vă că ultimii chiriaşi au fost omorâţi ziua 'n amiaza mare şi n'a auzit nimeni nimic.

VALOAREA TIMPULUI

Ea: Aşteaptă-mă, jos cinci minute.

El: Bine, dar nu mai mult decât o oră.

PREA GREU DE PREVĂZUT

— Mi-aţi spus că voiu avea o funcţie pe viaţă şi acum daţi faliment!

— De unde era să ştiu că vei trăi atât de mult?

IN DUBIU

— Eşti gata cu îmbrăcatul, dragă?

— Aproape! Să-mi spăl mâinile, sau să pun mănuşile?

Dansatoarea-paravan

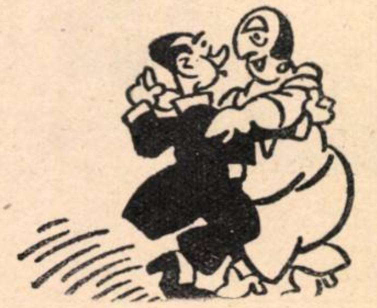

— D-nă, dansaţi atât de bine, încât vreau să vă solicit ca toată seara să mă preferaţi pe mine.

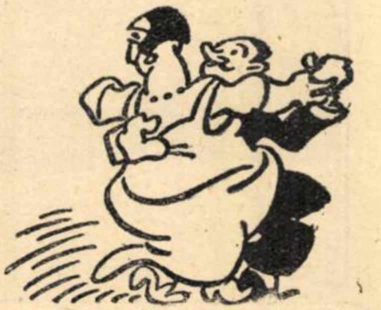

— Vai, domnule sunt atât de obosită...

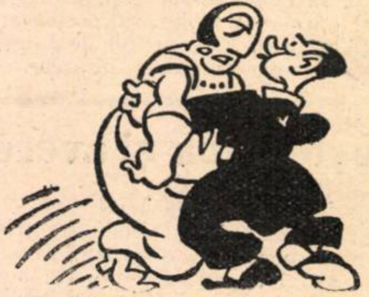

— D-nă, dar dansaţi superb... Ce, nu vă este bine? Nu e nimic, un rău trecător.

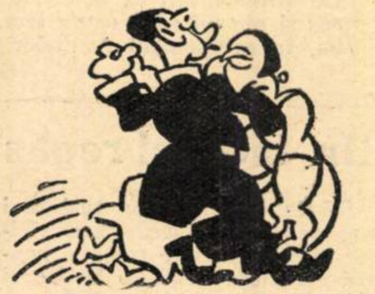

— D-nă, arătaţi cam obosită...

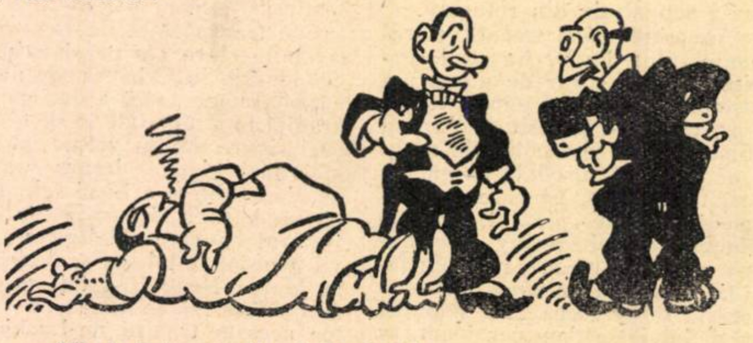

— Mi-ai distrus soţia, imbecilule!

— Domnule, îţi cer scuzele mele, mi-am pătat cămaşa la masă şi nu o mai puteam lăsa pe soţia d-tale din braţe, căci s'ar fi observat.

STAFIE MODERNIZATĂ

— Aici este vechiul castel unde se aude cum se plimbă prin ganguri stafia ducesei în rochii cari fâşie?

Fiul ghidului: Acum nu se mai aude fâşâitul rochiilor. Tata spune că stafia a pus rochii scurte!

DUPĂ CÂT MERITĂ

EL. — Pe cântarul de doi lei, am avut ieri 75 de kilograme. Astăzi, m'am cântărit pe unul de cinci şi am avut 76.

EA. — Desigur ! N'ai vrea să ai pe un cântar de doi lei, un rezultat aşa de bun ca pe unul de cinci lei.

LA MUNTELE DE PIETATE

— Vrei să-ţi amanetezi soba ?

— Da, pentruca să cumpăr cărbuni.

D'ALE MARSILIEZILOR

Un Marsiliez povesteşte altuia o istorie într'adevăr extraordinară.

— Imposibil, răspunde celălalt obişnuit totuşi cu «istoriile».

— Imposibil, poate, dar e adevărat.

— Ei pe cât faci prinsoare.

Iar celălalt prudent.

— Prinsoare nu fac, dar pot să jur!

Descoperire

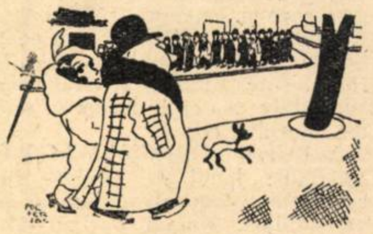

— Ia te uită ! Mai există încă, istoria asta cu şomajul.

PROSTII ŞI PROSTII

Madam' Georgescu este disperată de năsbâtiile fiului său, care nici nu mai are scuza celor douăzeci de ani ai săi.

— Dumnezeule, ce puţină minte au bărbaţii la 25 de ani.

Pe d. Georgescu îl ia gura pe dinainte.

— E vârsta când te-am luat în căsătorie, draga mea.

SOCOTEALĂ BUNĂ

Domnul Sfătulescu dăscăleşte pe un beţiv:

— Mă băiete, ţuica o să te bage în groapă.

— Aşi ! am şeasezeci de ani şi toată viaţa mi-a plăcut ţuica.

— Bine, bine. Dar dacă nu beai, ai fi avut azi o sută de ani.

TAMAN LA PONT

Intrând în casă la un prieten, Popescu alunecă pe parchet şi se întinde cât e de lung.

Amicul, ajutându-i să se scoale.

— Dragul meu, tocmai ne aşezam la masă : nu puteai să cazi mai bine.

LA COMISARIAT

— Ar fi trebuit să-ţi dai seama că vânzându-le atât de ieftin dai de bănuit că obiectele sunt furate.

— Din contra, domnule comisar... eu cred că tocmai cei cari le vând scump sunt nişte hoţi!

Obscuritate

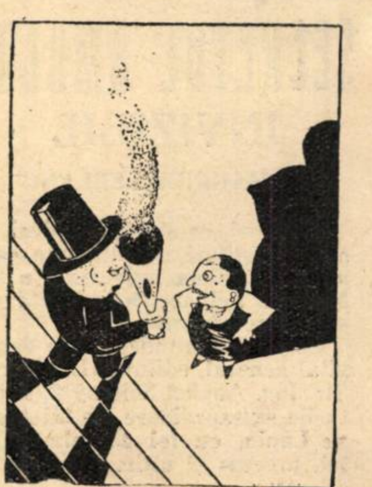

— De ce te duci cu lampa la teatru?

— Mi s'a spus că piesa e cam obscură!

Antrenament de vâslit pe un crucişător

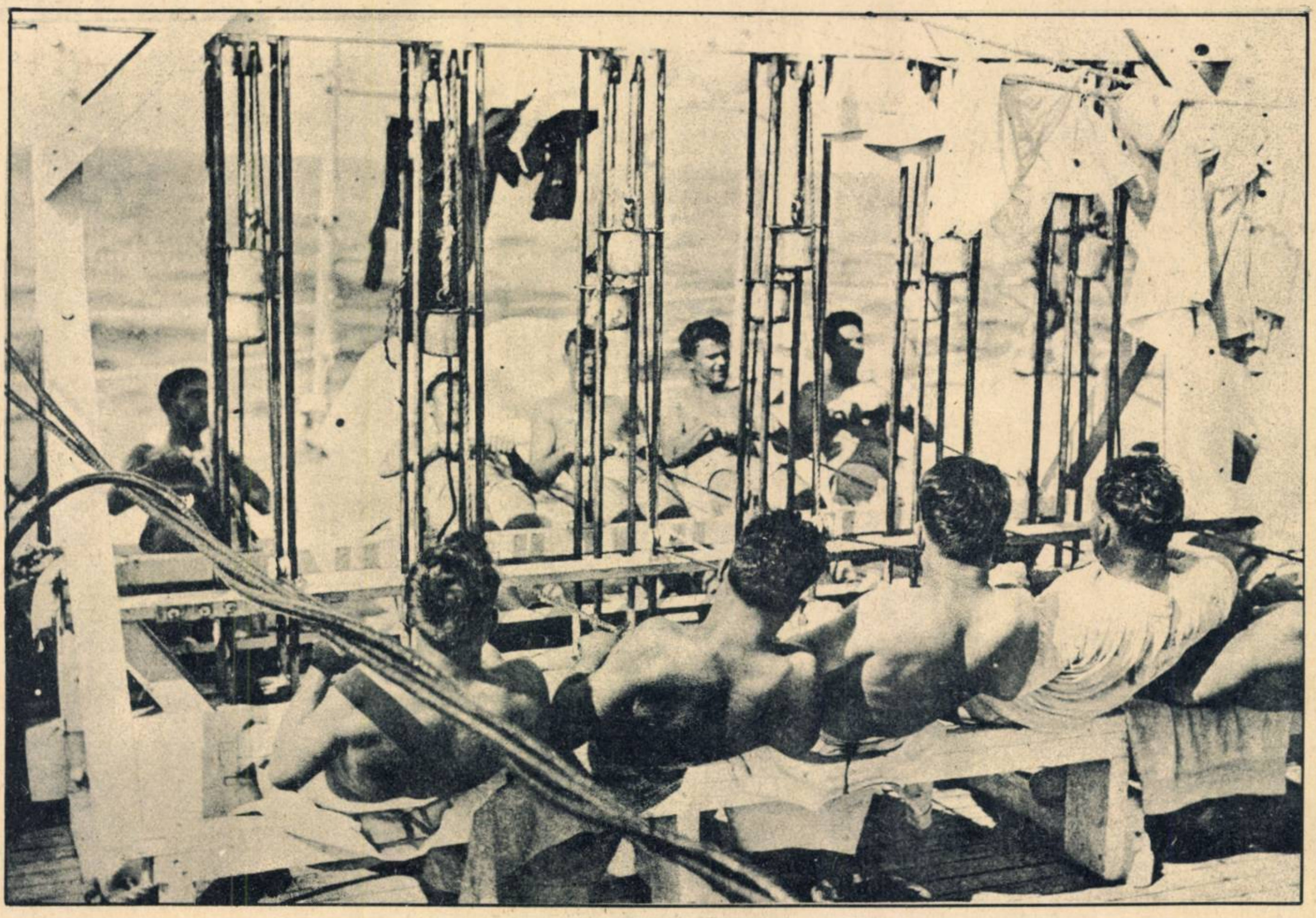

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Pentru a fi cât mai în formă în vederea concursului general de vâslit care se dispută în fiecare an cu multă înverşunare între echipajele fiecărei unităţi din marina britanică, marinarii crucişătorului «New York» fac «training» de vâslit, cu nişte aparate speciale de extensiune cari le asigură maximum de rezistenţă şi supleţă.

Nouile Preţuri Reduse
ale cărţilor din EDITURA «EMINESCU» S. A.
Bucureşti I — Strada Inginer Anghel Saligny, 2 — Bucureşti I

Cereţi gratuit Catalogul complect

10 LEI VOLUMUL

Henri Murger: In noaptea nunţii
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul . .
Björnson: Poveste de dragoste .
Richepin: Povestire din lumea nouă
M. Lermontov: Bela, roman . . .
N. Gogol: Răzbunarea groaznică .
D'Annunzio: Pisica (Nuvele) . .
Ch. Folley: Fiul lupilor de mare .
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii
R. Benim: Rivala, roman . . .
V. C. Rondy: Secretul Principesei
Omessa: Misterul Romanovilor .
Epinghoven: Tainele Curţii germane
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc
René Cazal: Voluptăţile răsboiului
Miguel Zamacois: Accidentul .
Honoré de Balzac: Iubita imaginară
André Theuriet: Coleta, roman .
Lynkeus: Frivolităţi . . . .
Cady: Mica cerşetoare. . . .
P. B. Haşdeu: Sic Cogito . . . .

15 LEI VOLUMUL

Turgheniev: Eroismul Dragostei .
Alex. Puşkin: Fata căpitanului. .
Guy de Maupassant: Nuvele . .
Georges Meirs: Pata de sânge .
Mihail Eminescu: Geniu pustiu .
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit .
Dr. Frumuşanu: Cum să întinerim
Eugen Todie: O iubire . . . .
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă .

Cărţi noi de mare succes

A. Thomas: Catrina-Soldat !... LEI 60
L. Lewisohn: Israele Incotro? „ 60
Panait Istrati: Ţaţa Minca . . „ 60
Panait Istrati: Nerantsula . „ 40
Klabund: Borgia, romanul unei familii . . . . „ 50
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou . . . . „ 60
Ernst Glaeser: Contingent '924 „ 60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri . . . . „ 60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber . . . . . „100
Emil Ludwig: Napoleon . . „240
V. Margueritte: Vitele umane „ 40
V. Margueritte: Corpul tău îţi aparţine . . . . . . „ 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. I „ 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. II „ 40
Mihail Eminescu: Poezii . . „ 40
Victor Eftimiu: Cântecul milei „ 40
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri „ 40
Musset: Spovedania unui îndrăgostit . . . . „ 40

AVENTURILE DETECTIVULUI
ROB. PARKER
55 volume: Fiecare volum LEI 5

BIBLIOTECA „ORIZONTUL"
25 volume Fiecare volum . Lei 5

VOLUMUL LEI 20

Poë: Aventurile lui Gordon Pym .
J. Kessel: Nopţi Siberiene . . . .
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili
Lew Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici
F. M. Dostoievski: O femeie blândă
Emil Zola: Ispăşirea, roman . .
George Ohnet: Prinţul fatal . .
D'Annunzio: Tragedia a 2 fecioare
Jules Mary: Păcatul mamei . . .
„ „ Răsbunarea Spaniolei
Georges Meirs: Enigma trenului 13
Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu
Louis Hemon: Battling Malone . .
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu
I. Greculescu: Cronicile lui Popic .

VOLUMUL LEI 25

Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. . . . .

VOLUMUL LEI 30

Claude Farrère: Casa oamenilor vii
Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari . . . . . .
Margueritte: Talionul, roman . .
Margueritte: Băetana (La Garçonne)
Margueritte: Femeia emancipată .
Margueritte: Prostituata, roman .
Eftimiu: Elfiona, roman . . . . .
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu . . . .
Baron de Schlicht: Elita Prusacă,
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman .
Dr. Alfandari: Cartea femeii însărcinate . . . .

AL. MARGHILOMAN
NOTE POLITICE
5 volume mari . . . . Lei 1600

20 LEI MAURICE LEBLANC 20 LEI
Aventurile extraordinare ale lui ARSÈNE LUPIN

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş LEI 20
Arsène Lupin, contra lui Herlock Sholmes . . . . „ 20
Arsène Lupin, Acul scobit . . „ 20
Arsène Lupin, 813 . . . . . . „ 20
Cele trei crime . . . . . „ 20
Dopul de cristal . . . . . „ 20
Confidenţele lui Arsène Lupin LEI 20
Triunghiul de aur . . . . „ 20
Izbânda lui Arsène Lupin . . „ 20
Insula cu treizeci de sicrie . . „ 20
Piatra Miraculoasă . . . . „ 20
Colţii Tigrului . . . . „ 20
Secretul omului invizibil . . . „ 20

Tăiaţi şi păstraţi acest anunţ

OGLINDA LUMII

7 MAI 1932

ANUL XI

No.19

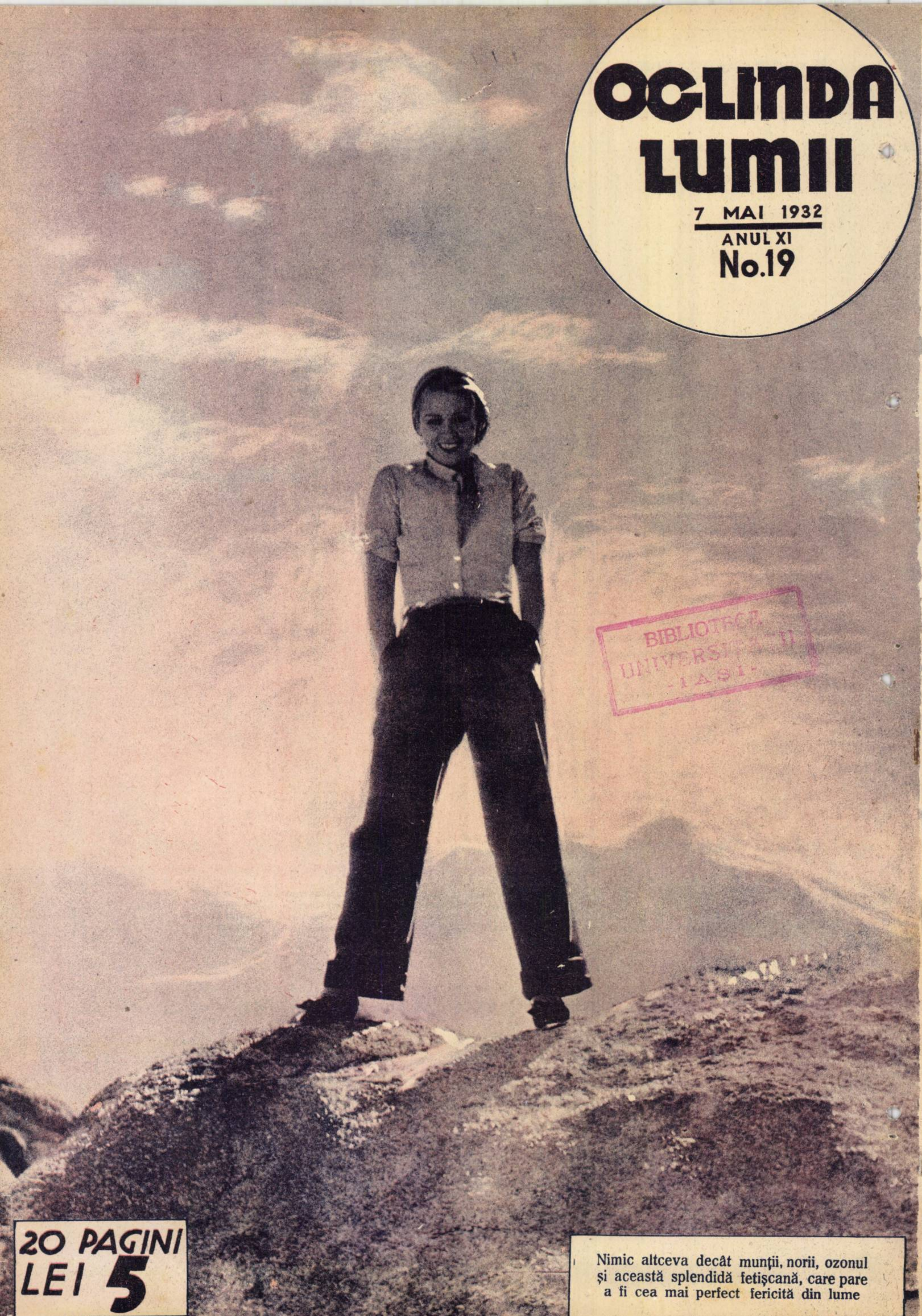

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII -IAŞI-

20 PAGINI
LEI 5

Nimic altceva decât munţii, norii, ozonul şi această splendidă fetişcană, care pare a fi cea mai perfect fericită din lume

OGLINDA LUMII
14 MAI 1932
ANUL XI
No. 20

20 PAGINI
LEI 5

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII
IAŞI

Joan Crawford.... şi sora ei geamănă

PAGINA FEMEII

Gospodinelor, fiţi econoame, dar nu sgârcite

Economia nu constă numai în a nu face nici o cheltuială nesocotită: ea este mai ales arta de a face bine cheltuielile socotite ca necesare. Nu trebuie, deci, să confundăm sgârcenia cu economia. Sgârcenia nu e altceva decât o economie neinteligentă. Femeile, silite să supravegheze toate micile şi marile cheltuieli ale casei, cad uşor în exces. Vă rog să credeţi, simpatice gospodine, că pentru a cheltui cât mai puţini bani posibil, nu trebuie să căutaţi, întotdeauna lucrurile cari costă cel mai ieftin. Sunt cazuri unde trebuie să ştii să faci cutare cheltuială şi să cumperi un obiect costisitor, a cărui durată va fi dublă sau triplă faţă de aceea a unui obiect mult mai ieftin.

In ce priveşte toaleta de exemplu, dacă o femeie este dornică să-şi cumpere o rochie frumoasă, o sfătuim să aştepte întotdeauna să-şi poată cumpăra o stofă de bună calitate. Procedând astfel, ea va fi recompensată de înţelepciunea ei, căci va avea o toaletă mult mai elegantă şi nepreţuitul avantaj de a putea transforma de câte-va ori această rochie care, până va fi demodată de tot, va reprezenta o valoare sigură.

Gospodinele trebue să evite cât mai mult «bunele ocazii». In epoca noastră când reclama este atât de înşelătoare şi de primejdioasă, trebue să aveţi în vedere că o rochie ieftină va cos tot atâta cât o altă rochie cu un preţ mai ridicat şi economia nu se va raporta decât la diferenţa de preţ a stofelor. In cazul acesta economia nu va fi reală, fiind că stofa uşoară, fără mare valoare, va dura puţin, se va roade repede şi va nemulţumi profund, pe femeia care a cumpărat-o. De asemeni pantofii de ocazie frâng picioarele şi durează cel mult cincisprezece zile. Acelaş lucru se petrece şi cu mănuşile ieftine cari plesnesc şi nu se pot spăla cum trebue.

La fel şi cu mobilele. Gospodinele se iau după exterior, după aparenţă, şi nu caută să se asigure dacă bronzarea e solidă, dacă stofa e de bună calitate. Intr'un cuvânt, soliditatea e sacrificată privirii superficiale.

Oamenii se bucură când, pe preţ neînsemnat, reuşesc să posede un mobilier ce reprezintă, în aparenţă, de două ori suma cheltuită. Ce se întâmplă, în schimb? După foarte puţin timp, bronzul începe să se roşească, să cadă jos, mătasea canapelelor se taie, covoarele se destramă. Inţelepciunea populară ştie ce spune când întrebuinţează zicala: «Dai un ban mai mult dar face».

Veţi obiecta poate: «Dar nu toate pungile îşi pot permite să cumpere mobile în acelaş timp frumoase şi de bună calitate». Fără îndoială. Aceasta însă nu ne împiedică să îndemnăm pe cititoarele noastre să caute din răsputeri să cumpere mai degrabă lucruri de bună calitate decât frumoase. E preferabil să aştepte, până ce-şi adună banii necesari, decât să se iuţească, cu puţinul pe care-l au să cumpere lucruri proaste şi deloc trainice. Nimic nu apare mai grotesc, într'o gospodărie decât obiectele de lux exterior şi lipsa lor de utilitate, de rezistenţă.

Femeile cari ţin cu tot dinadinsul să aibă fotolii frumoase, rochii frumoase, să acopere parchetele cu covoare groase şi în schimb să se lipsească de foc ori de alt confort indispensabil, au dovedit din totdeauna că ating culmea prostiei şi a copilăriei.

Şi, totuşi, întâlnim la tot pasul asemenea femei...

Toate stăpânele casei ar trebui să se pătrundă că adevărata economie este o virtute care permite să se obţină cel mai mare grad de bună stare, dobândit în cele mai bune condiţiuni de plăcere posibilă.

Obiceiurile de viaţă, largi şi modeste totodată, cari exclud în acelaş timp sgârcenia şi risipa, procură mii de plăceri reale prin sacrificarea atâtor lucruri de prisos, inutile şi ruinătoare.

Atunci se poate spune despre o femeie că este o gospodină înţeleaptă, când uneşte plăcutul cu utilul.

*

FEMEIA SUPERIOARĂ IN IMPREJURĂRILE OBIŞNUITE ALE VIEŢII

Inteligenţa femeii superioare nu se afirmă numai în lucrurile mari, ea apare constant în împrejurările cele mai obişnuite ale vieţii.

Evenimentele fac deseori din femeie o eroină. De câte ori nu venim în atingere cu femei extraordinare cărora le lipseşte numai concursul împrejurărilor pentru a se putea manifesta?

Ocaziunile de a pune în valoare acest curaj şi devotament extraordinar lipsesc, însă cele mai adesea şi lasă virtuţile în stare latentă.

Dar femeile acestea nu sunt mai puţin interesante de observat în cazurile foarte modeste din cari e ţesută viaţa.

In fericire, femeia superioară ştie să profite în mod util de timpul binecuvântat pe care i-l acordă destinul şi anturajul său.

Intr'o încercare grea, ea se arată puternică; nu o auziţi nici odată lamentându-se, strigând. Suferinţa ei e complect interioară şi nu se dă în spectacol; ea are pudoarea durerii sale care, prin voinţă devine un stimulent în ascensiunea sa spre perfecţiune. Femeia superioară ştie să tragă profit chiar din lecţiile cele mai crude pe cari soarta le rezervă, fiecărui om.

In locul ei potrivit, adică acasă, în menajul său, femeia superioară îşi îndeplineşte rolul de soţie, de mamă, de educatoare a copiilor săi, la fel cum ar face o zână binefăcătoare şi dulce, semănând pacea şi bunăstarea, oriunde în jurul ei. Cultura intelectuală şi morala a femeii superioare nu o împiedică să facă treburile cele mai umile dintr'un menaj, imprimând tuturor superioritatea fiinţei sale.

In aranjarea casei sale, femeia aceasta distinsă aduce o fineţe şi un gust de o desăvârşită armonie.

Servitorii ei, dacă are, sunt conduşi de o mână sigură şi o voinţă precisă. Stăpâna se poartă faţă de dânşii severă, fără a fi rea şi ştie, când trebuie, să spună o vorbă afectuoasă.

Copiii unei astfel de femei, afară de rare excepţii, se deosibesc de copiii unei femei comune, prin calităţi de nobleţe cari le-au fost infiltrate dela o vârstă foarte fragedă.

Graţie judecăţii sale luminate, comorilor de tandreţe pe cari e dispusă întotdeauna să le împartă, femeia superioară este şi pentru soţul său tovarăşa scumpă din toate clipele, confidenta ceasurilor triste şi prietena, ale cărei sfaturi sunt de cele mai multe ori preţioase.

In raporturile sale cu lumea exterioară, în relaţiile oficiale caşi în cele amicale, femeia superioară dă întotdeauna dovadă de bun simţ şi nu săvârşeşte nici un act sub impresiunea momentului; e serioasă, chibzuită, dreaptă şi întotdeauna bună în exprimarea judecăţilor sale asupra oamenilor şi lucrurilor.

Femeia superioară e conştientă de răspunderea ei, de datoriile sale, conştientă de respectul ce îl datorează sieşi, având veşnic o ţinută dreaptă şi plină de demnitate.

Pe scurt: femeia superioară e femeia ideală...

Restaurant într'o biserică!

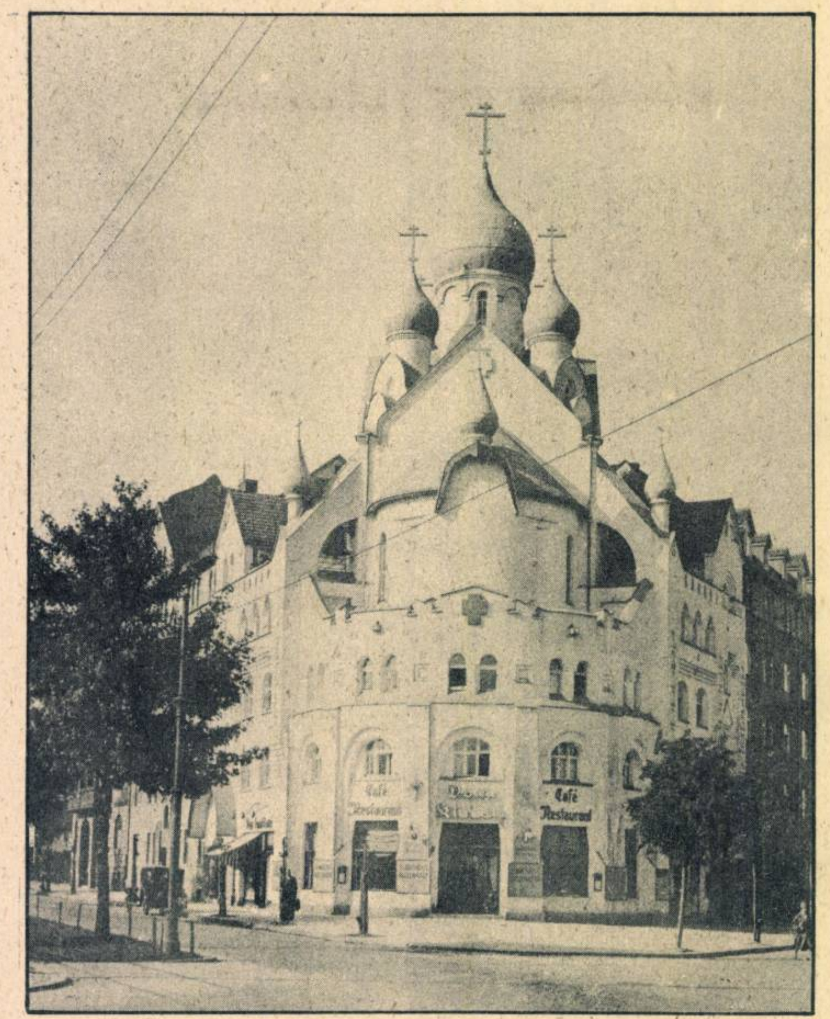

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Toate senzaţiile în secolul acesta... senzaţional au fost bătute zilele trecute la Berlin, prin deschiderea unui café-restaurant în biserica rusească ortodoxă din capitala Reichului, după cum se vede în ilustraţia noastră. Nu ne rămâne decât să-i urăm «afaceri bune».

No. 20
Anul XI
„OGLINDA LUMII"
14 Maiu
1932
Redacţia şi Administraţia Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
(Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 şi 325/35
Abonamente pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei

Viaţa, curent electric?

Această întrebare lapidară este într'adevăr atât de paradoxală pe cât arată? Vremile moderne ne-au învăţat să fim mai rezervaţi atunci când ne batem joc de afirmaţii cari ni se par cel puţin aberaţii sau scorniri de ale fanteziei. Unii vor zice poate: asta ne-a mai lipsit acum; după ce ne-au electrificat toate uneltele şi maşinile, vor să ne electrifice şi viaţa! Dar nu aceasta e chestiunea în sine. Vrem să arătăm că evoluţia vieţii se poate asemăna foarte bine cu un curent electric, fără să susţinem însă, că însăşi viaţa e electricitate. Ceeace ne îndeamnă la această comparaţie e faptul că şi electricitatea şi viaţa sunt manifestările cele mai nobile ale energiei (electricitatea) şi ale materiei (viaţa). Iar după ultimile teorii ale fizicienilor această înrudire merge şi mai departe, pentrucă atât energia cât şi materia nu sunt decât manifestarea unei «acţiuni» originare imateriale, care împrumută diferitelor fenomene fizice sau chimice aspectele lor.

Aşa că n'ar fi chiar atât de absurd să încercăm dovedirea analogiei, care de altfel, nu-i decât o formă a concepţiei heraclitice «totul curge», reluată cu strălucire de către Bergson.

Să ne'nchipuim o sârmă străbătută de un curent electric. Rezistenţa sârmei provoacă o modificare a caracteristicilor curentului şi anume tensiunea creşte în dauna intensităţii, conform legii lui Ohm. In cazul nostru să considerăm că mediul extern reprezintă sârma, iar curentul electric e înlocuit prin curentul vital, adică viaţa în tot complexul ei.

Căci e incontestabil că nu putem despărţi viaţa de mediu. Observăm că şi viaţa prezintă aceleaşi caracteristici ca şi curentul electric. Produsul lor ne dă în electricitate putinţa în waţi, iar în domeniul vieţii putinţa... vitală. Asupra originei acestui curent ar fi cu totul deplasat ca să vorbim deoarece ar însemna să facem metafizică...

Destul că, odată pornit din dinamul vieţii, acest curent are o evoluţie în totul asemănătoare unui curent electric: la 'nceput are maximum de intensitate, fenomen dovedit prin vitalitatea copiilor, cari au în ei putinţa de a trăi o viaţă întreagă, pe când fiinţa matură nu mai are această putere latentă. In schimb, în aceeaş proporţie în care a scăzut intensitatea, a crescut tensiunea. Tensiunea este adaptabilitatea la rezistenţa mediului, este tot acel bagaj de experienţă pe care-l acumulează fiinţele şi speciile în timpul vieţii, pentru a putea evita sau atenua, sau chiar a transforma, cum e cazul omului, toate piedicile naturii. Popoarele tinere, barbare, lipsite de cultură şi civilizaţie — căci acestea sunt dovezi de înaltă tensiune vitală — sunt totodată şi cele mai puternice; în genere tinereţea se manifestă prin forţă fizică, pe când bătrâneţea — a nu se confunda cu senilitatea, la care dezechilibrul dintre intensitate şi tensiune a ajuns la acelaş grad ca în prima copilărie (a dat în mintea copiilor) — e caracterizată prin preponderenţa activităţii intelectuale.

Când rezistenţa firului conductor e prea mare, curentul se iroseşte prin transformare într'o formă inferioară a energiei, în căldură, iar viaţa se pierde şi ea prin trecere într'o expresie mai degradată a materiei, în corpuri neînsufleţite. Apogeul vieţii, floarea vârstei, e starea de perfect echilibru între intensitate şi tensiune, moment situat la jumătatea vieţii; de aci încolo echilibrul stabilit pentru scurt timp se strică din nou, începe declinul, iar când intensitatea scade sub limită viaţa se stinge.

Insă mediul în care se manifestă viaţa nu poate fi comparat cu o sârmă oarecare, în nici un caz cu o sârmă rectilinie, căci în natură nu întâlnim linii realmente drepte (Einstein contestă chiar existenţa liniei drepte); mai curând trebue să admitem că mediul e ca o sârmă spirală, o bobină de selfinducţie, noţiune bine cunoscută de radioamatori. Intr'o asemenea bobină se observă curenţi secundari, un fel de inerţie, care înfrânează curentul când porneşte, şi-l împinge înainte când se opreşte. Aceeaş inerţie o găsim şi în selful vital, reprezentată prin toate tendinţele conservatoare, ereditate, etc.

Toate circuitele din natură, al apei, al azotului, al carbonului, etc., nu sunt decât nişte spirale, căci circuitele acestea, petrecându-se în mod continuu, nu formează cercuri închise, ci serii de cercuri aproape complete, legate între ele, adică tocmai ca nişte spirale.

De altfel fenomenele cereşti ne oferă o eventuală posibilitate de extindere a concepţiei noastre de la domeniul vieţii la cel al existenţei în genere: nebuloasele *spirale* nu sunt decât mediile unor vieţi dintr'un viitor îndepărtat. Planetele înşile descriu în jurul soarelui nişte spirale elipsoidale şi nu elipse închise, căci şi orbitele lor sunt antrenate de avansarea soarelui înspre steaua Sirius.

Intorcându-ne la chestiunea noastră, trebue să observăm, că e foarte probabil că şi mediul nostru evoluiază în acelaş sens ca noi. Ar urma deci, că selful vieţii nu-i decât o spiră din bobina mediului, care la rândul ei... şi aşa mai departe...

Dar am insistat destul asupra acestei probleme, care se încurcă prin orice încercare de a o descurca, încât credem că e mai nimerit s'o lăsăm deocamdată baltă şi să arătăm altădată celelalte manifestări ale curentului vieţii, dintre care nu lipseşte nici fenomenul de radio... vital.

A. MIB.

Examinări psihologice

Pe timpul războiului, recruţii americani erau supuşi unor «probe de inteligenţă» cari dădeau măsura capacităţii lor mintale. Un psiholog a încercat efectul acestor diverse probleme clasice asupra unor creeri civili de provenienţă variată. Rezultatele sunt curioase.

Pe când dintr'un milion şi jumătate de tineri americani, cari au fost examinaţi pe timpul războiului, mijlocia atingea 61 puncte, constatările d-rului Wechsler atribue în medie actorilor 75 puncte; oamenilor de afaceri 86; intelectualilor cu studii universitare 27 la bărbaţi şi 130 la femei.

Dr. Wechsler a voit să pună la încercare pe coristele teatrelor, despre care se spune că au creer puţin. Ele erau foarte intimidate la început.

Şi iată că au obţinut cifra 128! Au fost între ele unele cari au atins 167 şi chiar 184.

Dar nu ar fi bine să se exagereze valoarea doveditoare a acestor examinări. Un oarecare judecător le aplică şi tinerilor criminali.

Presupuneţi că un cal cântăreşte 400 livre când se ţine pe patru picioare. Cât va cântări pe trei picioare?

Trei sute livre, răspund adolescenţii vinovaţi, trădând mai multă zăpăceală decât prostie.

Dar judecătorul îi trimite într'o instituţie ca fiind slabi de minte.

E cea mai bună dovadă pentru a determina insuficienţa mintală, spune el şi adaogă:

Am pus asemenea întrebări chiar institutorilor şi i-am dat gata şi pe ei.

Hirotonirea unui episcop în Olanda

ONSHE
BLIJF

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Conform unei tradiţii seculare, hirotonisirea unui înalt prelat se face, în Olanda, printr'o impunătoare procesiune de fete care străbate întreg oraşul intonând cântece religioase. O asemenea solemnitate a avut loc zilele trecute la Roermond, cu prilejul sfinţirii episcopului Lemmens.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂŢII

SPORTURILE FAVO

Dacă sportul se răspândeşte din ce în ce mai mult în rândul masselor, dacă a putut cuceri mulţimile, dacă a ajuns să atragă spre dânsul, în fiecare ţară, sute de mii de adepţi, milioane chiar, el a reuşit în acelaş timp — sarcină mult mai ingrată — să-i intereseze şi pe monarhi.

Acum câteva luni, pe frumosul teren al Racing-Clubului Franţei, la Croix-Catelan, regele Gustav V al Suediei a dovedit că poate fi, în acelaş timp, şef al Statului şi un sportiv eminent.

Familiar al Coastei de Azur, regele Suediei a fost, de ani îndelungaţi, partenerul campioanei de tennis Suzanne Lenglen, în şedinţele sale de antrenament.

Marea campioană franceză, care era pe vremea aceea în apogeul formei sale şi care arăta regelui o mare stimă... sportivă, nu-i menaja, totuşi, sfaturile. Intr'o zi pe când partenerul său regal se încăpăţâna să-i plaseze mingile pe bordura dreaptă a court-ului, Suzanne, foarte gentilă, îi spuse:

— Sire, mergeţi mai spre stânga.

Şi regele, surâzând, îi răspunse:

— Duduie, exact acelaş lucru îmi repetă, în fiecare zi, primul meu ministru.

Regele Alexandru al Jugoslaviei şi Ferdinand al Bulgariei au fost, multă vreme, mari vânători de porci mistreţi, de asemeni răposatul rege al Muntenegrului, Nikita.

Abbas-Hilmi fostul Kediv al Egiptului, nu pierde niciodată un sezon, pentru a petrece câteva săptămâni pe Coasta de Azur. El posedă un yacht magnific, **Nimet-Allah** (traduceţi: «Iubit al Zeilor»), comandat de căpitanul englez Powell. Pe bordul acestui yacht, care i-a aparţinut lui Wilhelm, Abbas-Hilmi brăzdează toate mările globului. In afară de căpitanul Powel, echipajul e compus dintr'un prim locotenent turc, dintr'un locotenent secund egiptean şi dintr'un ofiţer mecanic.

Oamenii echipajului sunt Turci, Armeni, Francezi, Români, Bulgari, Englezi, etc.

Caşi regele Gustav V al Suediei, fostul rege Manoël al Portugaliei e un fervent amator de tennis. El cunoaşte sportul acesta nobil într'un mod atât de profund, încât acum doi ani a arbitrat, la Sussex-Lodge, un mare match între Cochet şi Brugnon.

Prinţul Olaf al Norvegiei, dacă nu s'a semnalat întotdeauna ca un tennisman de clasă este în schimb un mare amator de sporturi de iarnă, şi lungile promenade pe cari le efectuează în fiecare an, în ţinută de skieur, au făcut dintr'însul un excelent specialist al acestui sport, la care nu se mărgineşte de altfel activitatea lui. Prinţul Olaf este şi un scrimeur faimos, punându-l necurmat la grea încercare pe profesorul său de arme.

E apoi un pasionat al vâslitului şi Yachtingului. Acum câţiva ani a luat parte la faimoasele regate din Cowes, reuşind al doilea la Jocurile Olimpice, după faimoasa campioană franceză care este Virginia Herriot.

Scrimeur şi dânsul, fostul kronprinţ al Germaniei are o predilecţie specială pentru sporturile mecanice şi, dacă exceptăm plăcerea ce o simte pentru practicarea polo-ului pe cal, fiul ex-kaizerului Wilhelm practică mai ales motociclismul, automobilismul şi aviaţia. El are de altfel în această ultimă ramură o competenţă indiscutabilă, deoarece îşi pilotează singur micul aparat de turism.

Mai e oare nevoie să facem elogiul sportiv al prinţului de Galles? Credem că toată lumea ştie că e un călăreţ de primul rang, şi dacă s'au ironizat uneori cu comentarii, numeroasele sale căderi depe cal, trebue să recunoaştem că ele erau rezultatul normal al unei îndrăzneli vitejeşti. Prinţul de Galles, într'adevăr, nu se mulţu-

Regina Belgiei şi Prinţesa Maria-José sunt skieuze desăvârşite.

Prinţul de Galles este un călăreţ tot atât de îndrăzneţ pe cât de elegant.

Prinţul Umberto al Italiei este un îndrăzneţ skieur care nu se teme să ia parte la cele mai severe competiţiuni sportive în munţii Tirolului.

RITE ALE REGILOR

Prinţul Olaf al Norvegiei, pe când era student la Oxford, era un fervent al canotajului.

Marele Voevod Mihai în plimbarea sa matinală prin parcul dela Sinaia.

meşte cu plimbări platonice în trap, cari nu prezintă pentru dânsul decât un interes relativ. El preferă cursele lungi, şi interminabile de-alungul câmpiilor şi competiţiunile hipice disputate în concursurile oficiale, alături de campionii celebri.

Astfel, în fiecare an, prinţul de Galles ia parte la Cupa Ducesei de Rutland, care se dispută la Lincolnshire. Un om ca acesta nu putea să nu se intereseze de polo. El a repurtat succese strălucitoare la matchurile disputate la Lima, în Peru. Prinţul de Galles, moştenitorul coroanei Angliei este deopotrivă un mare jucător de golf şi de tennis. Natural, călătoriile le efectuiază în avion. Cu prilejul ultimei sale şederi la Hossegor, prinţul Eduard, care asista regulat la marile matchuri de rugby, disputate de cealaltă parte a Mânecii a promis în mod formal să intervină, în persoană, în conflictul sportiv care desparte Anglia de Franţa. Prinţul de Galles este şi un «as» al vâslitului.

Fratele său, ducele Albert de York e un practicant mai moderat, care se mulţumeşte cu paşnicele partide de tennis şi cu nu mai puţin paşnicele partide de pescuit în cursul cărora este însoţit de ducesa de York. Echipaţi cu tot dichisul, luând cu dânşii un material complect de pescari profesionişti, ducele şi ducesa merg, oridecâteori le permite ocupaţiunile, să petreacă **incognito** câteva zile, departe de obligaţiunile mondene.

Ducele de Gloucester dă dovadă, la rândul său, de o frumoasă activitate. El îşi imparte momentele de răgaz între concursurile hipice, vânătoare, matchurile de polo şi de cross-country. In această din urmă manifestare, el a dobândit o frumoasă popularitate, pe când participa la campionatele colegiului din Eton şi la competiţiunile universitare, acum câţiva ani.

Pentru a termina cu familia regală a Angliei, trebuie să adăogăm că prinţul George e un jucător de golf înzestrat cu solide calităţi fizice. In fiecare an, prinţul se înscrie în compania aghiotantului său, comandorul Broking, la concursul internaţional dela Aix-les-Bains. E şi un fervent al înotului.

Insfârşit, admirabilul nostru Voevod Mihai, deşi încă tânăr a ajuns celebru în toată lumea, pentru pasiunea lui pentru exerciţiile fizice. Se ştie că orele sale libere se împart între tâmplărie, călărie, bicicletă, automobilism, nataţiune şi toate sporturile de iarnă. In fiecare dimineaţă vara, el efectuiază, în parcul castelului dela Sinaia, o lungă promenadă călare sau pe bicicletă.

Cavaler plin de temeritate şi skior îndrăzneţ, prinţul Umberto al Italiei a iniţiat-o pe sora lui, princesa Jolanda, în aceste sporturi, făcând dintr'ânsa o virtuoză. Regina Elisabeta a Belgiei şi fiica ei, princesa Maria José sunt şi ele nişte skieuse perfecţionate şi, în fiecare an, Alpii italieni le primesc ca musafiri.

Cu toată tristeţea exilului său, fostul rege al Spaniei, Alfons XIII continuă, cu o intensitate pe care nimic nu o poate potoli, să practice golful, polo, vânătoarea şi automobilismul.

Automobilist, Alfons XIII este unul din primii europeni cari au cumpărat acum vre-o treizeci de ani, unul din vehiculele năzdrăvane pe cari le condamna şi le blestema toată lumea.

Marea lui plăcere era, pe vremea aceea, să asiste la cursele la drumul mare, spre marea spaimă a populaţiei.

Ex-regele Alfons XIII este şi un yachtman de primul ordin, un excelent patineur şi un ţintaş de elită.

Jocul de Polo are adepţi străluciţi pe ex-regele Alfons al XIII-lea.

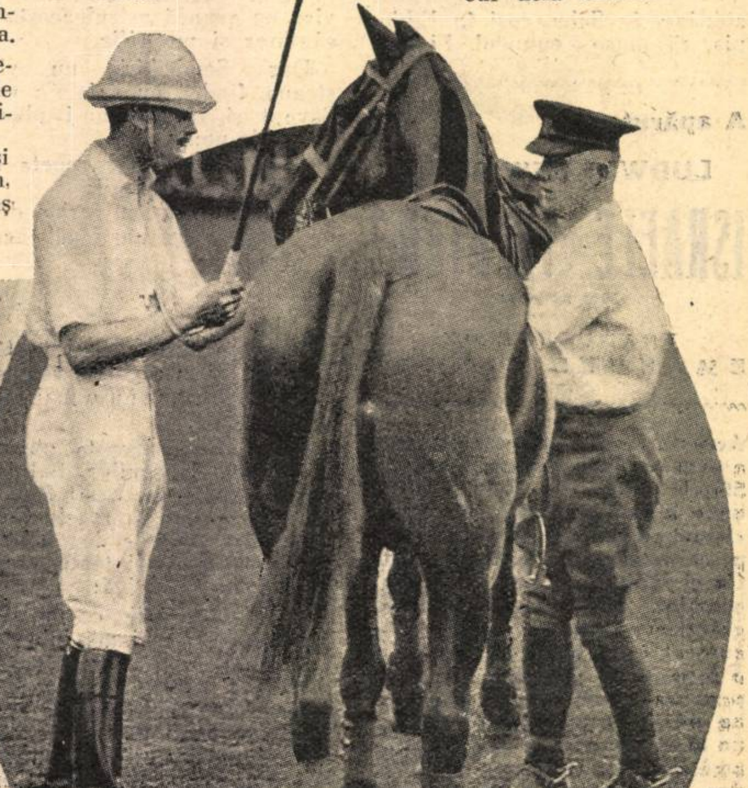

...şi pe ducele de Gloucester.

BALTHAZAR

Nuvelă de ANATOLE FRANCE

3)

Iar regele îi răspundea:

— Trebue să recunoşti că semnele acestea sunt obscure. Uite: în timp ce le studiez, gândul îmi e la Balkis, şi e un mare avantaj.

Magul îl învăţa între alte adevăruri, demne să fie cunoscute, că stelele sunt fixate ca nişte cuie pe bolta cerului şi că există cinci planete şi anume: Bel, Merodak şi Nebo cari sunt bărbăteşti; Sin şi Mylitta cari sunt femeieşti.

— Banul, îi mai spunea el, aparţine lui Sin, care este luna, ferul lui Merodach, tabla lui Bel.

Şi bunul Balthazar spunea:

— Iată cunoştinţe pe cari vreau să le dobândesc. In vreme ce studiez astronomia, nu mă gândesc nici la Balkis, nici la nimic altceva. Ştiinţele sunt binefăcătoare: ele îi împiedică pe bărbaţi să gândească. Sembobitis, învaţă-mă cunoştinţele cari distrug sentimentul la bărbaţi, şi te voiu înălţa în cinste la poporul meu.

De aceea Sembobitis îl învăţă pe rege înţelepciunea.

Il învăţă apotelesmatica, după principiile lui Astrampsychos, Gobryas şi Pazatas. Balthazar, pe măsură ce observa cele douăsprezece case ale soarelui, se gândea tot mai puţin la Balkis.

Menkera, care observă prefacerea aceasta, încerca o mare bucurie.

— Mărturiseşte stăpâne spuse el într'o zi, că regina Balkis ascundea sub rochia ei de aur picioare strâmbe cum au caprele.

— Cine ţi-a povestit prostia asta? întrebă regele.

— Aşa e credinţa poporului, stăpâne, în Saba, caşi în Ethiopia, răspunse eunucul. Fiecare om ştie că regina Balkis are piciorul păros şi format din două copite negre.

Balthazar dădu din umeri. Ştia că picioarele lui Balkis sunt la fel ca ale celorlalte femei şi desăvârşit de frumoase. Totuşi ideea nouă pe care o auzise îi întunecă amintirea celei pe care o iubise. O acuză pe Balkis pentru faptul că frumuseţea ei e prihănită în imaginaţia celor cari nu o cunosc. La gândul că posedase o femeie, bine făcută în realitate, dar care trecea drept o fiinţă monstruoasă, simţi un adevărat desgust şi nu mai dori s'o revadă pe Balkis.

Balthazar avea un suflet simplu; însă dragostea e întotdeauna un sentiment foarte complicat.

Din acea zi, regele făcu mari progrese în magie şi în astrologie. Era extrem de atent la conjuncţiunile astrelor şi făcea horoscoape tot atât de exacte caşi Sembobitis.

— Sembobitis, spunea el, răspunzi tu pe capul tău de exactitatea horoscoapelor mele?

La care înţeleptul răspundea:

— Stăpâne, ştiinţa este infailibilă; dar savanţii se înşeală întotdeauna.

Balthazar avea un admirabil geniu natural. El spunea:

— Nu e adevărat decât ceeace e divin, şi divinul ne este ascuns. Căutăm zadarnic adevărul. Totuşi, iată că am descoperit o stea nouă pe cer. E frumoasă, pare vie, şi când luceşte, s'ar zice că un ochiu ceresc clipeşte cu blândeţe. Cred că o aud cum mă cheamă. Ferice, ferice, ferice de acela care se va naşte sub această stea! Sembobitis, uite ce privire ne aruncă astrul acesta încântător şi magnific.

Dar Sembobitis nu văzu steaua, findcă nu voia s'o vadă. Savant şi bătrân, nu-i plăceau lucrurile noui.

Aşa că Balthazar repeta singur în tăcerea nopţii:

— Ferice, ferice, ferice de acela care se va naşte sub această stea.

V

Se răspândise svonul în toată Ethiopia, şi în regatele vecine că regele Balthazar nu o mai iubeşte pe Balkis.

Când ştirea aceasta pătrunse şi în ţara Sabeenilor, Balkis se indignă caşi cum ar fi fost trădată. Ea alergă la regele Comagene care uitase de imperiul său, petrecându-şi toată vremea în Saba şi îi strigă:

— Prietene, ştii ce-am aflat? Balthazar nu mai mă iubeşte.

— Şi ce-i cu asta! răspunse surâzător regele Comagene, odată ce ne iubim atât de mult.

— Dar nu-ţi dai seama de afrontul pe care mi-l face negrul?

— Nu, răspunse regele Comagene, nu-mi dau seama.

Balkis îl goni furioasă şi porunci marelui său vizir să pregătească totul pentru o călătorie în Ethiopia.

— Plecăm chiar în noaptea asta, spuse ea. O să pun să ţi se taie capul, dacă nu este totul gata înainte de apusul soarelui.

Apoi, când rămase singură, începu să suspine.

— Il iubesc. El nu mai mă iubeşte şi eu îl iubesc, suspină Balkis în sinceritatea inimii sale.

Intr'o noapte, pe când se afla în turnul său, pentru a observa steaua miraculoasă, Balthazar, aplecându-şi un moment privirea spre pământ, văzu un lung şir negru care, şerpuia în depărtare, pe nisipul deşertului, întocmai ca o armată de furnici. Incetul cu încetul, ceeace semăna cu nişte furnici crescu şi deveni destul de mare pentru ca regele să recunoască un şir de cai, cămile şi elefanţi.

Caravana apropiindu-se de oraş, Balthazar deosebi săbiile lucitoare şi caii negri ai gărzilor reginei din Saba. El o recunoscu imediat. Şi fu cuprins de o mare turburare. Işi dădu seamă că are s'o iubească din nou.

Steaua strălucia la zenith, cu o putere miraculoasă. Jos se găsea Balkis, culcată într'o litieră de purpură şi de aur, unică şi strălucitoare ca şi steaua.

Balthazar se simţea atras spre dânsa de o forţă năprasnică. Totuşi întoarse capul într'o sforţare disperată şi, ridicând ochii, revăzu steaua minunată. Atunci, steaua vorbi şi spuse:

«Slavă Domnului în ceruri şi pace pe pământ tuturor oamenilor cu bună voinţă.

«Ia o traistă cu mirt, dulce rege Balthazar şi urmează-mă. Te voiu conduce la picioarele copilaşului care s'a născut într'un staul, între un asin şi un bivol.

«Şi copilaşul acesta este regele regilor. El îi va mângâia pe cei cari vor să fie mângâiaţi.

«El te cheamă spre dânsul, o tu, Balthazar, al cărui suflet e tot atât de negru ca şi faţa, dar a cărui inimă este simplă caşi aceea a unui copil.

«El te-a ales fiindcă ai suferit, şi el îţi va da bogăţia, veselia şi dragostea.

«El îţi va spune: Fii sărac cu sufletul bucuros; aceasta este adevărata bogăţie. El îţi va mai spune: Adevărata bucurie stă în renunţarea la veselie. Iubeşte-mă, şi nu iubi fiinţele decât în mine, căci eu sunt dragostea».

La aceste cuvinte, o pace divină se răspândi ca o lumină pe chipul întunecat al regelui.

Balthazar, răpit, asculta îndemnul stelei. Simţea că devine un alt om. Sembobitis şi Menkera, prosternaţi cu fruntea pe piatră, adorau semnul dumnezeesc alături de stăpân.

Regina Balkis îl observa pe Balthazar. Ea înţelese că nu mai poate încăpea dragoste pentru dânsa în inima aceasta umplută de iubirea divină. Păli de ciudă şi porunci caravanei să se întoarcă imediat la Saba.

Când steaua încetă să mai vorbească, regele şi cei doi tovarăşi se dădură jos din turn. Apoi, pregătind o traistă de mirt, porniră într'o caravană pe calea arătată de stea. Ei călătoriră multă vreme, prin ţinuturi necunoscute şi steaua mergea, mereu, înaintea lor.

Intr'o zi, aflându-se într'un loc unde se încrucişează trei drumuri, ei văzură doi regi cari înaintau cu o suită numeroasă. Unul din ei era tânăr şi alb la faţă. Il salută pe Balthazar şi-i spuse:

— Mă numesc Gaspar, sunt rege şi merg să duc aur ca dar copilului care s'a născut în Bethleemul lui Iuda.

Al doilea rege înaintă, la rândul său. Era un bătrân cu o barbă albă care-i venea până în piept.

— Eu mă numesc Melchior, spuse el, sunt rege şi merg să duc tămâie copilului divin care va să-i înveţe pe oameni înţelepciunea.

— Şi eu merg tot într'acolo, răspunse Balthazar; am învins viaţa de desfătare dela curte, şi de-aceea mi-a vorbit steaua.

— Eu, zise Melchior, mi-am învins orgoliul, şi de-aceea am fost chemat.

— Eu, spuse la urmă Gaspar, mi-am învins cruzimea, şi de aceea merg cu voi.

Cei trei magi îşi continuară împreună călătoria. Steaua pe care o văzuse în Răsărit, îi preceda şi acum, până ce, ajungând exact de-asupra locului unde se găsea copilul, se opri.

Văzând că steaua se opreşte, cei trei magi se îmbucurară foarte.

Şi, intrând în casă, găsiră copilul stând alături de Maria, mama sa, şi prosternându-se, i se închinară. Şi desfăcându-şi traistele, îi oferiră aur, tămâie şi mirt, aşa cum stă scris în Evanghelie.

— SFARŞIT

A apărut:

LUDWIG LEWISOHN

ISRAELE INCOTRO?

ROMAN

TRADUCERE DE
EMANUEL CIOMAC

Această lucrare pasionantă, care a avut un enorm răsunet, atât în Statele Unite, cât şi în Franţa, unde a fost tradusă, sub titlul «Israël où vas tu?» ar avea aproape caracterul unei auto-biografii. Ca şi autorul, eroul principal aparţine unei familii de emigranţi evrei din Germania. Ca şi autorul, eroul a avut o cultură şi o formaţiune pur americană. Asemenea unuia altuia, amândoi au crezut că şi-au găsit o ţară şi un neam. Asemenea unuia altuia, amândoi n'au întârziat de-a vedea că s'au înşelat. Sunt pagini de o înaripată inspiraţie şi de o patetică măreţie.

Cereţi la toate librăriile precum şi
la Editura «EMINESCU»
Bucureşri I, Str. Anghel Saligny 2

A apărut:

ADRIENNE THOMAS

Catrina-Soldat!...

ROMANUL UNEI FETE DIN ALSACIA-LORENA

Romanul unor experienţe neobicinuite trăite de o femeie cu suflet extraordinar, în timpul marelui război, Singura şi cea mai puternică viziune a războiului mondial redată de pana unei femei. Numai în Germania, această lucrare a trecut de 100.000 exemplare şi s'au anunţat ediţii noui în toate limbile.

Cereţi la toate librăriile precum şi
la Editura „Eminescu". Bucureşti I,
Str. Anghel Saligny 2

DE PRETUTINDENI

Luna de miere... fără bani

O pereche de căsătoriți, originară din Verona (Italia) Bruno Sautucci și tânăra lui soție, au vrut să petreacă o lună de miere plăcută și puțin costisitoare.

Problema aceasta, tinerii însurăței au găsit un mijloc practic de a o soluționa, și iată cum :

Cei doi porumbei au ales drept cuib al fericirii lor conjugale un modest han din Bergamo, numit «La Orologiul», și al cărui patron se numea Alexandru Pasta.

Timp de două săptămâni cei doi soți cunoscură o viață ideală în cuibul acesta liniștit, dar cum, din păcate, totul are în viață un sfârșit, ei trebuiră să se gândească la plecare.

Fără nici un ban, «lefteri» cum se spune mai plastic, Sautucci și soția, nu găsiră ceva mai bun de făcut decât să dea drept plată o chitanță a Muntelui de Pietate.

Aici încep, însă, lucrurile să se încurce, căci bunul Alexandru Pasta prezentând chitanța spre... încasare, avu surpriza să afle că «menajul» Sautucci nu numai că nu avea nici un depozit de obiecte. dar că ei depusese, la Muntele de Pietate, cearceafuri de pat, șervete și cuverturi aparținând... hanului «La Orologiu».

Excrocheria era vădită, poliția îi căută pe cei doi soți și tânăra pereche, rușinată și zăpăcită, dădu «explicații».

Luna de miere n'a mai urmat și cei doi soți sunt pe cale să mediteze — în câte o celulă separată — asupra neplăcerilor unei luni de miere fără bani...

O nouă modă pentru doamne

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Pentru prima oară a jucat în Anglia, o doamnă într'un match de tennis în pantaloni scurți. Miss Tomblin a explicat că e mult mai practic și comod să se joace tennis în pantaloni scurți, mai ales pentru o femeie care nu putea fi, până acum destul de degajată...

„Inmormântarea portocalelor" la Riga

In urma interzicerii importului de portocale, comercianții din Riga s'au hotărât să organizeze o mare manifestație de protest. La vama din Riga se află 4000 lăzi cu portocale, care au fost comandate înainte de publicarea interdicției de import. Transportul de portocale urmează să fie trimis îndărăt la Hamburg, deoarece față de valoarea de 20 lata (moneda finlandeză) a lăzii de portocale, vama ajunge la 35 lata o ladă. Comercianții au hotărât ca manifestația să fie organizată sub formă de cortegiu, în frunte cu o orchestră, care va executa marșuri funebre. In urma orchestrei va urma un car funebru purtând în loc de sicriu, o ladă de portocale, care trebue să înfățișeze «înmormântarea portocalelor». In timpul demonstrației, magazinele vor fi închise.

Un om de afaceri

Noul ambasador al Americei la Londra, d. Andrew Mellon are un humor flegmatic care provoacă uneori situații destul de amuzante. Acum câtva timp, pe când nu era decât directorul unei mari societăți forestiere, un funcționar ceru să-i vorbească :

— Domnule director, ași dori să-mi urcați salariul.

— Imposibil.

— Vă atrag atențiunea, decând sunt în slujba dv. lucrez cât patru oameni.

— Tot ce pot face pentru d-ta, îl întrerupse rece d. Mellon, este să-i dau afară pe ceilalți trei, dacă vrei să-mi spui numele lor.

Messia al Indiei a rupt misterul...

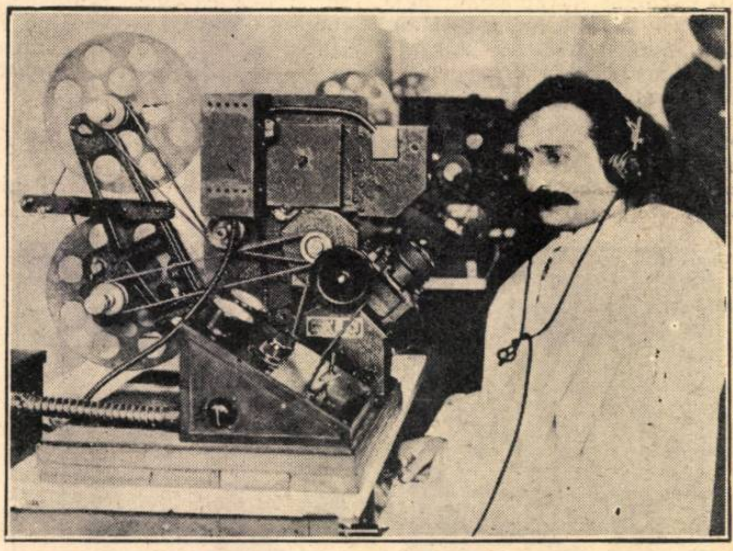

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Shri Meher Babo, Messia indian, care de 7 ani nu a mai rostit o vorbă, a sosit de curând la Londra. «Solicitat» să acorde un interview pentru filmul sonor, Messia și-a exprimat mesajul prin ajutorul unui tălmaciu care pricepea limba lui de semne, iar apoi o sincroniza în vorbe... engleze. Peste câteva ceasuri Shri Meher Babo asculta cu uimire vorbele cari îi erau pe bună dreptate atribuite, gândindu-se cu spaimă că ele se adresează unei lumi păgâne.

Chelner, Chelner

Marii demnitari indigeni din Colonii cari vizitează Parisul, sunt adesea niște mari seniori obicinuiți de a fi măreț serviți.

Un Pașă voiaja în Sleeping dela Marsilia la Paris. Cum avea norocul să fie singur în compartiment, petrecu o noapte bună. Dar în zori de zi îl deșteptară chiorăiturile mațelor și atunci, inspectând în preajma lui, căută mijlocul prin care să cheme un chelner.

Căută și găsi.

Două minute mai târziu, șeful de tren îngrozit și câțiva controlori năvăliră în compartimentul său.

O cafea cu lapte și o franzeluță, spuse liniștit Pașa.

El trăsese semnalul de alarmă.

Motocicleta ideală

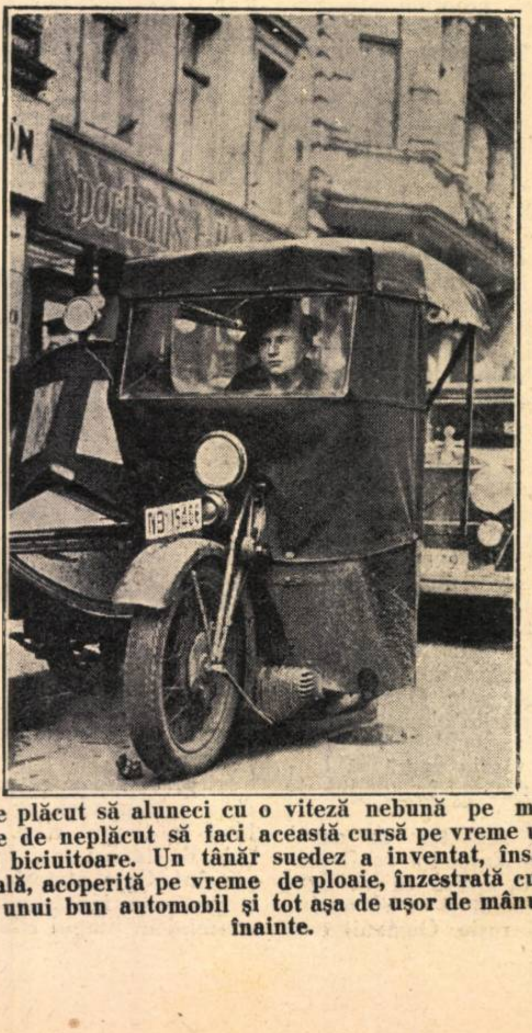

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Pe cât de plăcut să aluneci cu o viteză nebună pe motocicletă, pe atât e de neplăcut să faci această cursă pe vreme urâtă și pe o ploaie biciuitoare. Un tânăr suedez a inventat, însă, motocicleta ideală, acoperită pe vreme de ploaie, înzestrată cu toate accesoriile unui bun automobil și tot așa de ușor de mânuit, ca mai înainte.

Vreţi să plecaţi în lună?

Proectele societăţii astronautice franceze

Deocamdată nu se poate face o călătorie în altă lume, deşi din cauza suprapopulaţiei se simte această necesitate.

Să presupunem însă că după un secol de criză, mizerie, războaie şi frământări sociale, va începe o eră de linişte, belşug, prosperitate, Nu va mai exista forţa banului (?), nici bogaţi dar nici săraci, proletari şi şomeri. Să presupunem că va veni o zi când nimeni nu va mai muri de foame, munca grea va fi executată de supra-maşini sau roboţi şi fiecare om va fi fericit găsind câteva ore pe zi de lucru în vastul angrenaj al statului.

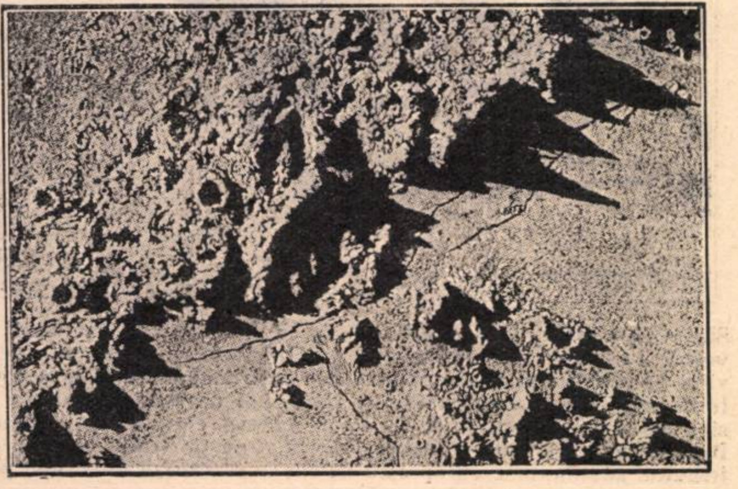

Umbrele piscurilor munţilor de pe lună văzute la telescop. Măsurătoarea lungimilor acestor umbre făcută la micrometru, permite să se determine înălţimea piscurilor care le produc.

Intr'o bună zi un astronom va da alarma sfârşitului lumii. Intr'o asemenea eventualitate, verificată prin calcul de unanimitatea comitetelor naţionale astronomice, locuitorii pământului vor trebui să-şi ia bagajele şi să se îmbarce în anronave-rachete plecând în lună, spre Marte sau chiar în Jupiter.

VISE, FANTEZII, PROECTE

Proectele călătoriilor interplanetare n'au în vedere, fireşte, un eventual sfârşit al lumii, de oarece oamenii ar putea dispare prin războaie, cutremure şi foamete, iar pământul să mai existe încă milioane de ani de azi înainte

Fizicianul francez, **Robert Esnault Pelterie** a fundat o secţie de astronautică pentru a experimenta aparatele de zburat spre astre. Intr'o zi laboratorul sări în aer şi ilustrul savant se alese cu răni grave. Totuşi experienţele sunt continuate de asistenţii săi.

Fizicianul român **Oberth** şi-a câştigat o reputaţie mondială prin rachetele sale. Oberth proectează să trimită obuze în stratosferă pentru sondaje meteorologice, mai târziu speră să lanseze prima rachetă în spaţiul sideral.

Recăderea rachetei în cazul eşuării experienţei nu va fi primejdioasă, deoarece se va deschide o paraşută şi se va aprinde o lampă roşie. Oamenii cari vor vedea căzând acest bolid, vor avea timp să se ferească. De altfel, datorită paraşutei, racheta va recădea încet şi probabil nu va face nici o victimă.

IN ZBOR SPRE LUNĂ

Luna e de 50 de ori mai mică în volum ca pământul şi de 81 ori mai uşoară.

Un om de 70 kg. nu mai cântăreşte în lună decât 12 kg.

Primii austronauţi aterisând (sau mai precis **aselenizând**) în lună vor avea senzaţii sportive ciudate, putând sări cu uşurinţă peste cratere vulcanice de zeci de metri în diametru.

Se crede că pe astrul nopţii n'ar fi nici aer, nici apă, dar nu e dovedit definitiv. In tot cazul aerul e foarte rarefiat.

Romanul doamnei Thea de Harbor: «Femeea în lună», filmat în frumoase condiţiuni tehnice de regisorul Lang, având şi concursul prof. Oberth, ne arată că în lună ar fi aer exact ca pe pământ. Bine înţeles numai în romane şi în filme luna are **aer** şi chiar **aur.**

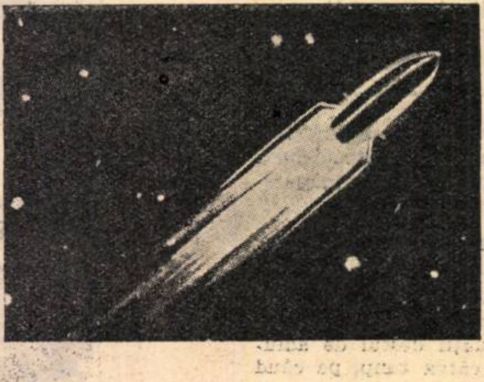

Rachetă în zbor spre lună.

Să presupunem că prima expediţie astronomică ar ajunge în lună în timpul zilei. Ziua e acolo de 14 ori mai mare ca pe pământ. Cum atmosfera selenită e rară sau inexistentă, radiaţia soarelui în timpul zilei nu e stăvilită de nimic. In consecinţă temperatura se poate ridica şi la sute de grade.

Noaptea, din contra, e un ger antarctic. Astronauţii vor avea haine-calorifere cum au şi azi unii aviatori, hainele vor servi şi pentru protecţia contra vidului.

Inginerul Esnault-Pelterie a experimentat totul în laboratoare. E de aşteptat experienţa mare în spaţiu.

*

Despre lună s'au publicat numeroase scrieri de astronomii specialişti în geografia ei, numiţi **selenografi.**

In cele ce urmează vom rezuma după Flammarion o monografie a acestui satelit.

Luna e astrul nopţii, al singurătăţii, visării şi misterului. Palidă făclie, a cărei lumină e împrumutată dela soare, ea pare că înlocueşte cu umilinţă pe zeul zilei. Fazele sale au arătat oamenilor că are forma unui glob şi că lumina ei vine dela soare.

Intr'adevăr, ea se învârteşte în jurul pământului într'o revoluţie mensuală, după cum pământul se învârteşte în jurul soarelui într'o revoluţie anuală.

Mişcarea ei se face pe un plan ce nu e depărtat de acela în care planeta noastră se învârteşte în jurul focarului luminos. Când atmosfera e curată, se observă lumina cenuşie reflectată de pământ atunci când luna e ca o secere.

In efemeridele revistei «Ştiinţa» sunt anunţate totdeauna datele când se poate observa lumina cenuşie.

Luna se învârteşte în jurul pământului pe o elipsă situată la distanţa medie de **384.000 km.** şi care măsoare 2.400.000 km. lungime. Această orbită fiind străbătută în 27 zile 7 ore 43 minute şi 17 secunde, iuţeala de mişcare a lunei pe orbită e de circa 1 km. pe secundă.

Văzută la telescop luna apare galbenă-cenuşie, deşi pare albă când o privim cu ochii liberi.

VULCANI IN LUNĂ

Ea prezintă regiuni mai întunecate, văi şi crateri luminoşi.

Nimic nu poate fi mai interesant de văzut în lunetă ca munţii şi vulcanii din lună în epoca primului pătrar, când soarele îi luminează oblic şi face să reiasă relieful, proectând în spatele lor fantastice umbre negre. Inainte de primul pătrar dantelările secerei lunare seamănă cu argintul fluid atârnat pe cerul serii. Inele mari sau mici, enorme sau microscopice, aruncate de-avalma pe tot solul lunar, toate circulare, dar părând eliptice, când se găsesc spre marginea globului lunar.

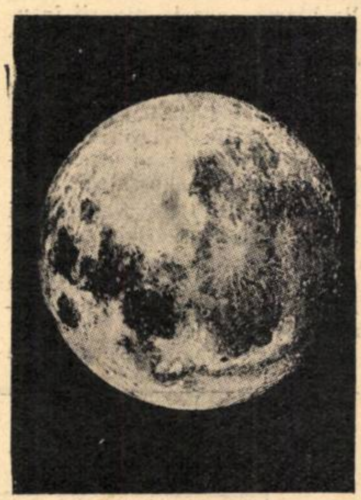

Luna plină
(fotografie telescopică).

Această formă inelară e atât de curioasă încât astronomilor din veacul al XVIII-lea nu le venea să creadă ochilor şi să atribuie naturei asemenea minunăţii; ei erau convinşi că ar fi construcţii artificiale zidite de oamenii din lună din cauza climei.

Kepler insuşi admitea această absurditate. Şi totuşi nu sunt case, ci vulcani şi munţi scobiţi. Unii crateri au 100 km. în diametru.

O escursie pe lună nu e uşoară, solul prăbuşindu-se sub picioare iar stabilitatea munţilor fiind din cele mai nesigure.

L. F.

*

Citiţi cât mai curând senzaţionalul articol

IN ALTE LUMI

apărut în No. 2 al excelentei reviste

«ŞTIINŢA»

cuprinzând o bogată materie cu zeci de ilustraţiuni, precum: lupta soldatului Hoar cu un leu, calendar pe 10.000 de ani, fotografia primului laborator al lui Pasteur, biografia lui Piccard omul care a fost în Cer, găsirea turnului lui Babel, ce va aduce anul 1932, etc., etc. Abonamentul pe un an costă numai 40 (patruzeci) lei. Corespondenţa şi mandatele se trimit pe adresa: **Inginer L. FLORIN, Căsuţa Poştală 70, Bucureşti I.**

O tragedie shakespeare-iană în Jugoslavia

Răzbunarea unui orb

La Subotica (Jugoslavia) s'a petrecut un omor unic în analele criminologiei. Agitaţia populaţiunii nu cunoaşte margini.

STRANIA MOARTE A DOCTORULUI SZEKELY

D-rul Imre Szekely, medic-şef al spitalului israelit din Subotica şi ginecolog bine cunoscut, dădea consultaţii în fiecare zi dela orele trei până la patru după amiază. Zilele trecute, ca de obiceiu, el primi vizita a numeroase cliente. Servitorul său, trimis după diferite târgueli, nu se întoarse din oraş decât la ora patru şi jumătate.

Auzind că se vorbeşte în cabinet, a crezut că stăpânul lui mai are clienţi şi plecă într'o nouă cursă. Când se reîntoarse, însă, după douăzeci de minute, vrând să-i comunice ceva stăpânului, bătu în uşa cabinetului. Dar nu primi nici un răspuns. Deschise uşa şi un spectacol oribil i se oferi ochilor.

D-rul Szekely zăcea pe parchet, într'un lac de sânge, cu un glonte de revolver înfipt în ceafă.

Ingrozit, servitorul chemă telefonic pe cel mai bun prieten al stăpânului său, d-rul Adelsberg. Acesta alergă în grabă, examină rănile şi constată că starea victimei este de o extremă gravitate. Szekely fu imediat transportat la spital, unde nu întârzie să sucombe, în timp ce poliţia scormonea la domiciliul său, întreg apartamentul. La prima vedere, s'ar fi putut crede că e vorba de o sinucidere, însă cum revolverul nu era găsit nicăeri, poliţia trebuia să admită că e vorba de o crimă.

UN AMOR FATAL

Deoarece apartamentul nu prezenta nici o urmă suspectă şi portmoneul victimei fusese găsit intact, furtul ca mobil al crimei trebui să fie îndepărtat.

Pe de altă parte, însă, se ştia că Szekely nu are nici un duşman personal.

Era un medic excelent şi un om foarte serviabil care venea oricând în ajutorul prietenilor şi chiar pacienţilor nevoiaşi. Natural, în oraş circulau diferite svonuri cu privire la o aventură amoroasă a tânărului practician, dar nimeni nu s'a gândit la posibilitatea unui desnodământ fatal, dat fiindcă persoana bănuită părăsise Subotica şi soţul său, un orb, lipsea deasemeni din oraş. Totuşi, gelozia soţului, provocase deja o tragedie anterioară.

Inainte cu câţi-va ani, d-rul Szekely cunoscu pe d-na Theodora Petras, căsătorită cu un funcţionar al Companiei Standard Oil, fost ofiţer în armata austro-ungară. Ea însăşi fiica unui militar, se căsători cu d-l Petras numai în urma stăruinţelor familiei sale. Uniunea lor fu din capul locului nefericită şi deveni şi mai lipsită de înţelegere, în momentul când d-rul Szekely pătrunse în viaţa lor. Simpatia reciprocă pe care o simţiră, dela început, tânărul şi strălucitorul doctor şi femeea neînţeleasă se transformă repede într'o pasiune irezistibilă. Femeea nu se ascundea de altfel, deloc, ceeace îl determină pe soţul ei să părăsească împreună oraşul.

Menajul se instală la Belgrad, însă Petras descoperi în curând că soţia lui întreţine o corespondenţă intensă cu d-rul Szekely. In timpul unei scene de gelozie, el trase un foc de revolver asupra femeii sale şi, crezând că a ucis-o, vru să-şi pună şi dânsul capăt vieţii. Soarta voi ca amândoi să supravieţuiască acestei drame. Soţia se restabili în curând, în schimb Petras îşi pierdu vederea pentru restul zilelor sale.

Dar nici accidentul acesta tragic nu aduse pacea în menajul Petras. Soţia îşi părăsi definitiv bărbatul şi intentă acţiune de divorţ. Szekely se declară dispus s'o ia în căsătorie şi numai refuzul lui Petras de a consimţi la divorţ a împiedicat să se realizeze proiectele tânărului doctor.

FIICA COLONELULUI IN RETRAGERE

Intre timp, Petras părăsi Belgradul, pentru a se fixa la Osiek. Aici, el închirie o cameră mobilată la un colonel pensionar, Mehlwald. Fiica acestuia, Mira, o tânără persoană foarte cultivată şi de o frumuseţe scânteietoare, a cărei voinţă era lege în toată casa, începu să simtă influenţa tragică a locatarului orb, de care sfârşi prin a se amoreza. Ea hotărî să-şi consacre viaţa întreagă îngrijirii acestui nefericit şi începu să se ocupe de dânsul cu un devotament neţărmurit, satisfăcându-i cele mai mici dorinţe. Totuşi, desperarea acestuia nu înceta să crească. El nu reuşia să-şi uite soţia şi vorbea despre dânsa în termeni foarte amari. Deseori repeta că se va răzbuna contra ei şi aceluia care i-a zdrobit viaţa.

MERSUL ANCHETEI

In timpul acesta, anchetatorii însărcinaţi să descopere pe autorul asasinatului doctorului Szekely, căutau zadarnic urma criminalului. Un reporter de gazetă avu însă ideea, în seara săvârşirii crimei că Petras nu poate fi străin de această dramă şi se gândi să parcurgă toate hotelurile oraşului, în speranţa de a descoperi un indiciu. Intr'adevăr, portarul dela Hotel Naţional îi spuse că Petras descinse aici, chiar în ziua aceea, însoţit de o tânără persoană, pe la orele trei după amiază. El afirma, totuşi, cu o certitudine absolută că pasagerul nu părăsise hotelul dela sosirea sa. Prin urmare, el nu putea fi autorul unui asasinat săvârşit pela orele patru şi jumătate.

Cedând insistenţelor reporterului sârb, portarul îl însoţi până la uşa camerei ocupată de Petras. Bătură în uşă, fără a primi nici un răspuns. Dimpotrivă, auziră înăuntru un sgomot de răsuflare horcăindă. Portarul îl asigură pe ziarist că clientul doarme, însă reporterul avu credinţa netă că e un somn suspect.

Intrând înăuntru amândoi, se găsiră în faţa a două trupuri neînsufleţite: erau Petras şi Mira Mehlwald. Ambii zăceau pe pat, sbătându-se în ultimele convulsiuni ale agoniei.

TRAGICUL ADEVAR

Poliţia venind în goană la faţa locului, nu întârzie să reconstituie toate peripeţiile dramei. Petras şi Mira părăsiseră chiar în dimineaţa acelei zile domiciliul colonelului, care, prevăzând o nenorocire, înştiinţase imediat poliţia. Era însă prea târziu.

La orele trei şi jumătate, Petras şi tovarăşa lui, descindeau la Hotel Naţional. Pe la ora patru au cerut să li se aducă în cameră două ceaiuri. Se presupune că s'au servit de ceaiuri pentru a înghiţi câte o doză de otravă.

Câte-va minute după aceea, tânăra fată cobora din cameră, spre a ieşi în oraş.

Restul se ghiceşte. Necunoscându-l personal pe medicul Szekely, ea nu ezită totuşi să mear-

(Urmează în pag. 394)

Durabilitate dublă lingeriei fine, prin LUX!

Pentru toată lingèria fină numai LUX. Culoarea şi ţesătura nu va fi atacată, căci nu este deloc necesar a freca. Şi mâinile vă rămân fine şi catifelate.

LUX

LUX
For woollens silks and all lovely fabrics

Spălaţi în apă căldicică! Respectaţi modul de întrebuinţare!

ULTIMELE EVENIME

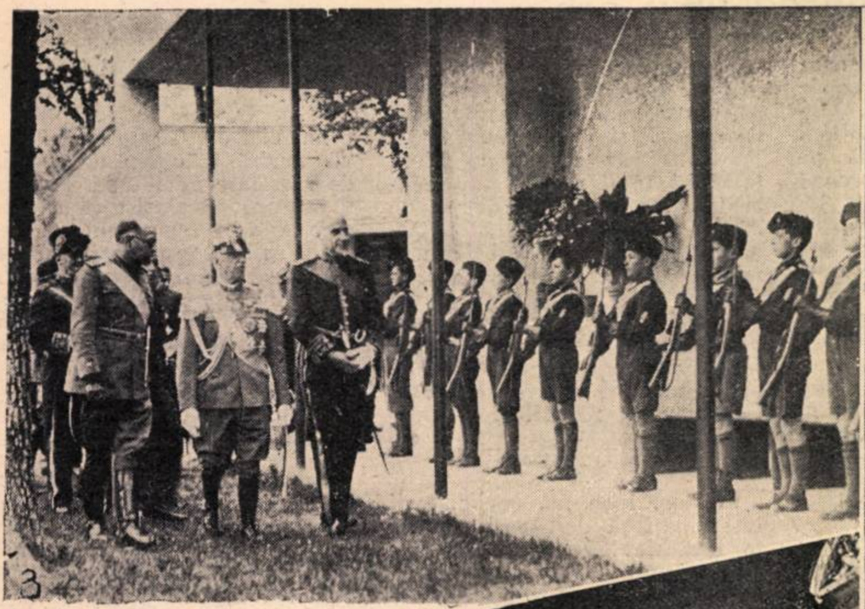
3

1

4

2

5

6

1. Romancierul francez Jerome Tharaud, la sosirea pe aerodromul Băneasa, între Voevodul Mihai şi prinţul Valentin Bibescu. — 2. Paul Doumer, preşedintele Republicei Franceze, asasinat în mod mişelesc, săptămâna trecută de emigrantul rus Gorguloff (vedeţi în corpul revistei fotografia atentatorului). — 3. Deschiderea Expoziţiei internaţionale a cărţii la Florenţa: regele Victor Emanuel al Italiei, trecând în revistă, înainte de inaugurarea expoziţiei un grup de tineri fascişti. — 4. Mulţimea parisiană, massată pe piaţa Operei Mari, aşteptând afişarea pe ecranul luminos, a rezultatelor alegerilor de batotaj de Duminica trecută.—5. Prima fotografie a lui Iosef Stalin, pe care «dictatorul roşu» a îngăduit să fie trimisă «burgheziei». — 6. E-

NTE ALE SĂPTĂMÂNII

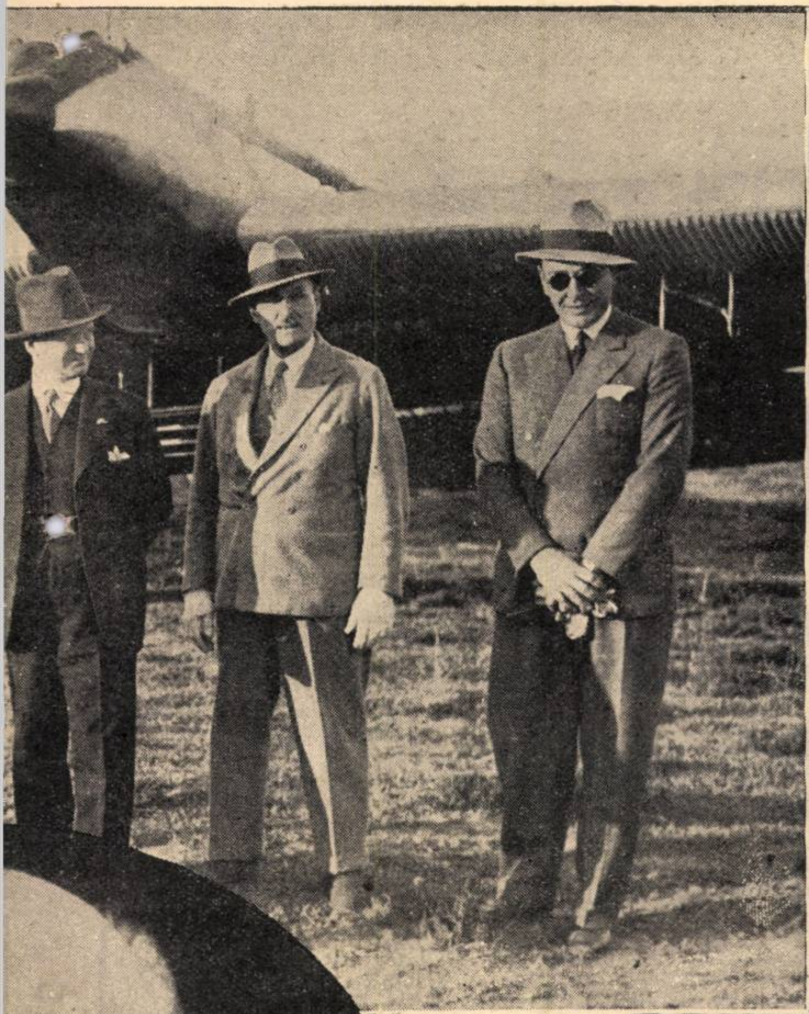

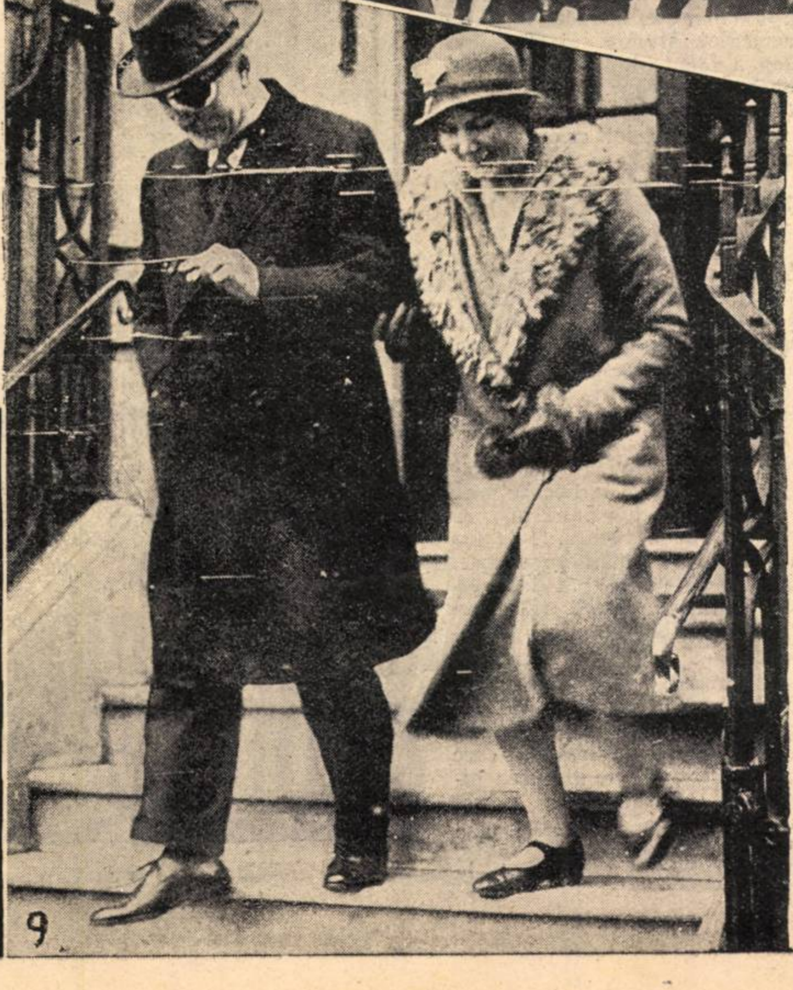

chipa de football a României care a învins Duminecă cu 4:1 echipa Austriei pentru cupa Europei Centrale. In stânga d. Octav Luchide. — 7. Recepția dela Academia Comercială în onoarea asociațiunei romåno-bulgare, înființată zilele acestea cu prilejul sosirii în țară a grupului de politiciani, intelectuali și artiști bulgari, reprezentând toate păturile culturale ale tării vecine. — 8. Oaspeții bulgari, depunând o coroană pe mormântul eroului necunoscut. — 9. Primul ministru al Angliei, MacDonald, care a suferit acum câteva săptămâni o gravă operațiune la ochiul stâng, a trebuit să se supună unei noui intervenții chirurgicale la ochiul drept: iată-l pe premierul britanic, îndreptându-se din nou spre clinică, însoțit de fiica sa Lisbeth.

CUM SE RAZ

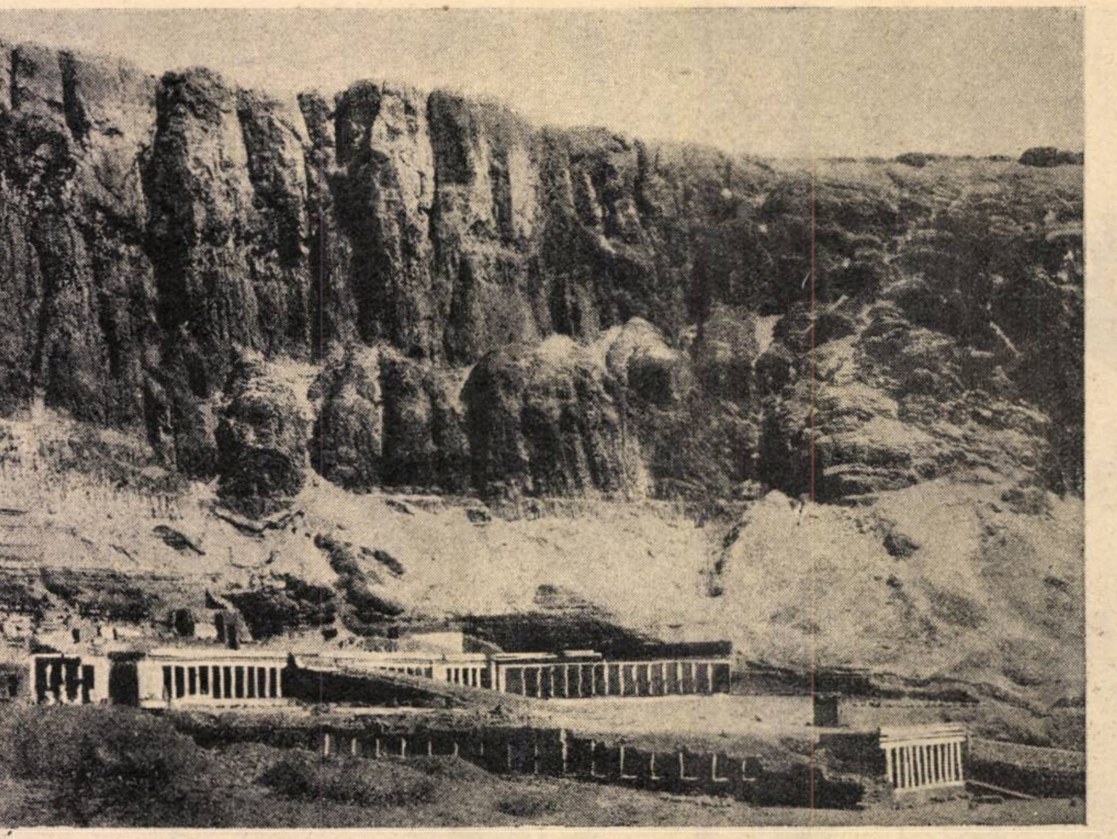

Templul lui Deir-el-Bahari în Valea Regilor unde s'au descoperitcâteva mumii admirabil conservate de Domnitori Egipțieni.

Mumia lui Seti I

Există o credință curioasă în Orient cu privire la întinderea puterii divinităților. Pentru Indieni îndeosebi forța zeilor nu se întinde decât asupra poporului de credincioși. După cum, pe pământ, regii nu domnesc decât asupra unui număr limitat de supuși tot astfel în ceruri, zeii își au puterile limitate de voința celorlalți. In Indra minunea trăește și astăzi, pe când pe pământul Europei îmbătrânite a pierit de mult. In Egipt domnește, deopotrivă, tăria farmecului. Mumia lui Tut-ankamon a făcut, după cum se știe, numeroase victime.

Orice mormânt violat s'a răzbunat asupra celor cari-l pângăreau.

CE A PAȚIT EXPLORATORUL WILLIAM GOY

Mumia din Orsi, icoana unui mare preot, care a trăit prin veacul al cincisprezecelea înainte de Christos, a semănat cele mai multe victime. Desgropătorul ei, lordul William Goy, a înebunit zece zile după ce a atins mumia cu scalpelul.

Nebunia lui Goy a luat forme curioase. Se trezea la fiecare miez de noapte și vorbia până în zorii zilei ființelor nevăzute. Intr'una din zile, el fu văzut pe străzile Cairoului cu un bărbat de o înnălțime uriașă: ochii îi străluciau aprinși și vorbia neîntrerupt, însoțitorului.

La țărmul mării, câți-va matteloți îl văzură singur, deși mai înainte cu câte-va clipe, fu zărit în tovărășia uriașului, care nu a putut, desigur, dispărea nicăeri, pe întinsul neted, afară doar dacă nu a fost spirit și a pierit în văzduh.

William Goy s'a aruncat în mare, dupăce mai înainte, asvârlise o sticlă astupată, în care pusese un bilețel, conținând aceste câteva vorbe.

«Nu turburați liniștea morților. Spiritele se răzbună fără milă».

RĂZBUNAREA SE INTINDE FĂRĂ CRUȚARE

Mumia descoperită de Goy a ajuns proprietatea muzeului din Cairo.

Directorul acestui institut s'a îmbolnăvit, însă, două zile după instalarea mumiei într'una din sălile muzeului, murind în chinuri îngrozitoare, fără ca medicii să-i poată ghici boala. Soția acestuia își văzu paralizată mâna stângă, cu care atinsese, din nebăgare de seamă sarcofagul. Fiul directorului, însfârșit, un ateu convins, bătându-și joc de credința mamei sale, care lega întâmplarea tragică a soțului său,

Exhumarea unei mumii

BUNA MUMIILE

precum și propria ei nefericire de existența mumiei, fu pedepsit îngrozitor pentru această atitudine.

MÂNA NEVĂZUTĂ

In miez de noapte, auzi bătând în geam o mână nevăzută. George Hawe (fiul directorului) se sculă și făcu lumină, deschizând apoi ușa, pentru a vedea cine e vizitatorul nocturn. Nu văzu însă pe nimeni, afară. Când intră din nou în cameră, găsi rezemat de pat pe un bărbat de o înălțime nemaivăzută. Purta un costum european, dar trăsăturile îl trădau că e de neam egiptean.

George Hawe nu păru de loc surprins de această vizită nocturnă. Il întrebă pe străin asupra cauzelor venirei sale. Uriașul răspunse că e spiritul răzbunător al violatorilor de morminte și că a venit să.l părăsească și pe dânsul, fiindcă și-a bătut joc de credința în nemurirea sufletelor celor morți.

Hawe începu să râdă cu poftă. Crezu că are de aface cu un nebun sau borfaș. Scoase,încet din buzunar un revolver și îl aținti asupra vizitatorului.

Acesta îi spuse, însă, fără a clipi din ochi:

— Moartea e menită celor vii și nu celor odată morți. Arma ta nu poate să mă atingă, pentrucă cel desbrăcat de viața pământească e nemuritor în ceruri.

OTRĂVIREA MISTERIOASĂ

Hawe trase un foc și văzu cu uimire cum glontele trece prin străin, precum ar trece printr'o umbră. Se înspăimântă când văzu minunea, și căzând în genunchi îi ceru străinului iertare.

In zorii zilei, prietenii l-au găsit pe Hawe înaintea unei oglinzi, cu mâinile împreunate ca pentru rugăciune, cerșind nevăzutului milă.

Intrebat de prieteni asupra motivelor atitudinei sale, el le mărturisi cele petrecute în cursul nopții. Prietenii începură să râdă de el, făgăduindu-i că în noaptea viitoare vor sta de veghe, împreună.

Dimineața, fură găsiți cu toții morți. In băutura lor se descoperi otravă.

MUMIA IN VALURILE MARII

După aceste nenorociri, mumia din Orsi fu aruncată în mare, pentru a se isbăvi lumea de năpasta ei. Marinarii povestesc că au văzut cum un bărbat uriaș a venit să fure valurilor prada, ducând'o cu sine în văzduh.

Nenorocirea celor cari au atins mumia poate să nu fie decât o coincidență stranie. Minunea poate să nu existe nici în țara Faraonilor. Mumia din Orsi, însă, a rămas celebră.

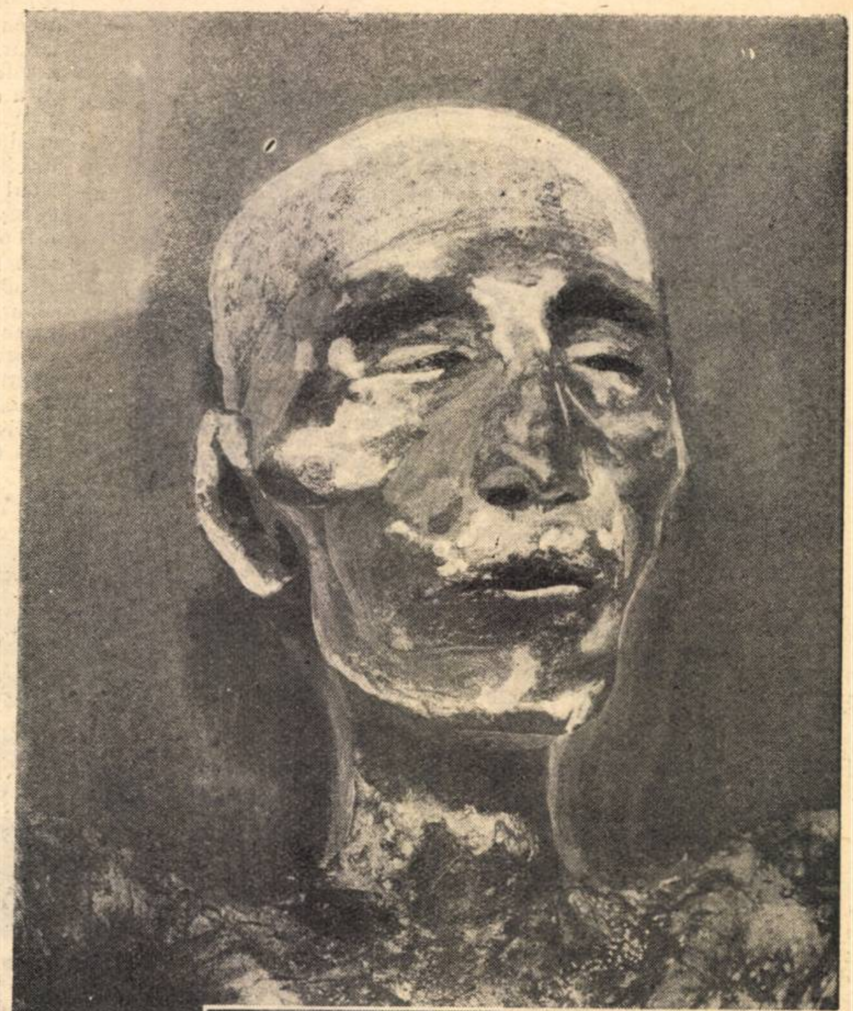

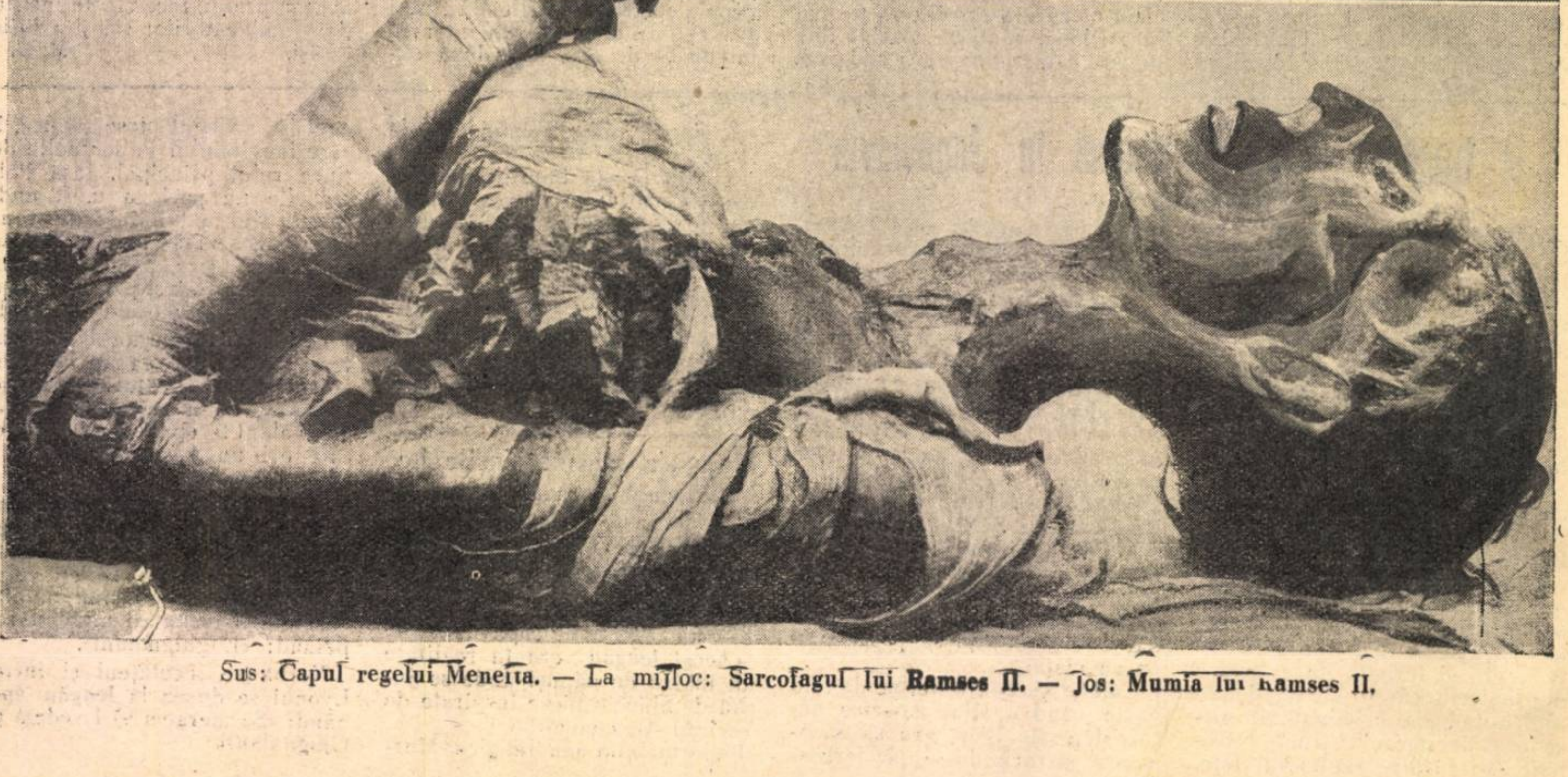

Sus: Capul regelui Meneita. — La mijloc: Sarcofagul lui **Ramses II.** — Jos: **Mumia lui Ramses II.**

„Ziua Presei“ la Cidna

(Foto «Oglinda Lumii»)

1. D-l Louis Jeckert, agentul general pentru România al societăţii «Cidna» îşi rosteşte cuvântarea explicativă şi omagială pentru presă; în stânga d-sale, d. general Rujinsky, directorul aviaţiei civile. In fund, d. Eugen Filotti, directorul presei din ministerul de Externe.

2. Botezul aerului s'a făcut pe «serii» de câte nouă pasageri; seria doua de ziarişti după coborîrea din avion: dela stânga la dreapta, d. Ion Dimitrescu, deputat şi redactor al ziarului «Curentul», d-na şi d. Eugen Filotti, d-ra Dimitrescu, d. Victor Rodan, redactor la «Curentul», d. I. Săvescu, d. Alexandru Munteanu, redactor-şef al revistei noastre şi prof. George Ţintă, apreciat specialist al technicei aviatice şi publicist de-opotrivă de preţios.

In dimineaţa însorită şi întremătoare de Duminica trecută, direcţiunea din România a companiei aeriane «Cidna» (Companie internaţională de navigaţie aeriană, a avut fericita şi delicata idee de a organiza o recepţie urmată de un sbor de agrement în onoarea presei române. Manifestaţiune de o eleganţă şi simpatie afectivă cum numai lumea aviatică poate oferi amatorilor străini de frământările technice ale celor cari luptă cu tăriile celeste. Am arătat mai de mult, tot în această revistă atmosfera cu totul specială pe care o respira un profan în mijlocul eroilor văzduhului, în care camaraderia cea mai netă şi mai neprefăcută se îngemânează cu isbucnirile vijelioase de elanuri şi sentimente nobile. Această largheţe şi amiciţie deschisă a caracterizat şi «ziua presei» cum au denumit conducătorii «Cidnei» demonstratia organizată în cinstea ziariştilor bucureşteni. Noul director al societăţii la Bucureşti, d. Louis Jeckert a arătat înrt'o alocuţiune savuroasă şi instructivă meritele companiei «Cidnei» care, în existenţa ei de abia zece ani, a participat, într'o măsură considerabilă, la toate progresele aviaţiei moderne. Legătura pe care «Flèche d'Orient» a stabilit-o de câţiva ani între Paris şi capitala ţării noastre este una din marile izbânzi ale transportului aerian.

Directorul comercial al «Cidnei», d. maior aviator **Ion Peneş**, a complectat precizările agentului general, arătând cum în intervalul de 24 de ore, cele două extreme ale Europei — Istambul-Londra — pot fi atinse datorită serviciului prompt al curselor «Cidnei».

Spătos şi părintesc ca întotdeauna d. general **Rujinsky**, directorul aviaţiei civile şi-a exprimat din nou dragostea faţă de ziariştii români, cari **iubesc** realmente aviaţia şi nu au pierdut niciodată prilejul de a releva progresele aeronauticei autohtone. Speach-ul generalului Rujinsky a fost un adevărat regal ostăşesc şi-adăogăm noi, — de aviatică bravură.

După o gustare în bufetul aerodromului Băneasa, un avion trimotor al companiei «Cidna» a efectuat şapte sboruri de-asupra Capitalei cu reprezentanţii marilor ziare bucureştene.

Manifestaţiunea «Cidnei» în onoarea presei, face cinste instituţiei, conducătorilor săi şi aviaţiei însăşi.

M. G.

O tragedie shakespeare-iană în Jugoslavia

(*Continuare din pag. 389*)

gă acasă la dânsul şi să-l răzbune crâncen, pe acela pe care-l iubea.

Apoi se reîntoarse la hotel. Chelnerul, care intrase în cameră puţin după aceea, pentru a ridica tava cu paharele, văzu cum Petras e întins pe pat aproape nemişcat, iar tânăra femeie se clatină, caşicum ar fi fost beată.

Arma crimei fu descoperită în camera de hotel. Era un revolver care îi aparţinea lui Petras. Lipsea un glonte.

Bineînţeles, modul cum Petras, om de patruzeci de ani, orb, adevărată epavă a vieţii, a putut să subjuge pe o tânără fată, inteligentă şi fericită de a trăi, e o problemă care ţine de domeniul psihologiei criminale. In orice caz, decrepitul bărbat a trebuit să-i inspire răpitoarei fete, o pasiune mortală, ca s'o determine să devină instrumentul răzbunării sale.

ALTE DOUA DRAME

Petras şi Mira au sucombat scurtă vreme după aceea, dovedindu-se că au absorbit o însemnată doză de otravă.

D-na Petras, cauza involuntară a atâtor morţi, auzi din gura unui ziarist, venit la Kikinda ca s'o intervieweze, povestirea teribilei tragedii. Disperată şi scăpând de supravegherea amicilor săi care o găzduiau, ea încercă să se otrăvească. Starea ei este alarmantă de câte-va zile, dar sunt speranţe să poată scăpa cu viaţă.

Colonelul Mehlwald, pe de altă parte, când a aflat moartea nefericitei sale fiice, vru să se omoare, asvârlindu-se pe fereastră, dar familia îl împiedică la timp.

Tot în aceste împrejurări fioroase s'a aflat că Petras primea, din momentul orbirii sale, o pensie, care el credea că-i provine dela Standard Oil. In realitate, sumele acestea îi erau expediate de doctorul Szekely, care, mişcat de soarta rivalului său, se aranjase în aşa fel ca să-l poată ajuta, în mod discret, în tot timpul vieţii sale.

Cum s'a născut Vasilache

Personagiile teatrului de păpuşi Guignol — pe româneşte: «Vasilache» — sunt fiii spirituali ai unui brav «marionetist» (păpuşar) anume Laurent Murguet, care ţinea la începutul secolului XIX un «leagăn de copii» la Lyon.

Acest **leagăn** era în realitate un teatru de păpuşi unde se jucau de obiceiu piese inspirate de Vechiul Testament.

Repertoriului său religios, Murguet i-a adăugat piese comice, în care inevitabilul Polichinelle deţinea rolul principal. Insă Polichinelle nu pasiona mult auditoriul. Murguet îl înlocui atunci cu un erou mai simpatic clientelei sale şi care, prin fizionomia caracterului său şi prin limbaj amintea viaţa şi moravurile locale.

El luă ca tip pe unul din prietenii săi, care avea un oarecare spirit natural şi câteva moduri originale de a se exprima. «E guignolant!» spunea el ori de câte ori un subiect oarecare îi aducea succes.

Şi spectatorii, fericiţi, de a găsi în noul personagiu reflexul spiritului local, al spiritului lionez care leagă atât de fericit verva dela Sud de bunul simţ, nordic, spectatorii încântaţi umblau re--petând: «E guignolant».

Vorba se încetăţeni şi întreg Lyonul se ducea la **leagăn**, spunând: «Să mergem să-l vedem pe Guignolant».

America se acomodează cu mizeria

(D-l Hoover, preşedintele Statelor-Unite s'a oferit să renunţe la salariul său de 75.000 dolari, pentru a nu mai primi decât 1 dolar pe an).

Pe vremurile acestea dificile, scrie ziarul londonez «News Chronicle», viaţa socială a New-Yorkului are un fel de veselie bazată pe desperare. E un vis forţat, de grimasă. Insă atmosfera este infinit mai umană decât în zilele de abondenţă. Somptuoasa huzurire a vârstei de Aur s'a sfârşit pentru totdeauna. Să deschidem o listă de subscripţie fictivă, pentru a oferi milionarilor cari crapă de foame o porţie de friptură cu şampanie şi să întemeiăm societăţi însărcinate să înşiruie perle pentru debutantele vieţii silite să se îmbrace cu zdrenţe.

Pe acoperişul unuia din cele mai mari magazine ale New-York-ului se citeşte reclama aceasta gigantică: «E foarte şic să fii econom».

Insuşi d. Hoover, pentru a părea mai antrenat în curentul de economie care s'a abătut asupra vieţii americane, s'a lăsat fotografiat în timp ce dejuna într'unul din aceste magazine. Un mucalit s'a grăbit să spună: «Preşedintele şi-a făcut publicitate pentru un milion de dolari, plătind o consumaţie de 1 dolar».

Cea mai spirituală revistă de music-hall, care se reprezintă actualmente la New-York, redă cu un humor ironic care convine, cum nu se poate mai bine, mentalităţii de ultimă oră, această nouă stare de spirit. Revista începe cu o scenă în care crema societăţii din A cincea Avenue (cartierul miliardarilor americani), familiile Vanderbilt, Astor, Whitney, dau un dineu într'un bar automat, cel mai modest din toate restaurantele americane, unde se obtine de băut şi de mâncat punând o monedă de 10 cenţi într'o găurică... (Restaurantele acestea devin din ce în ce mai frecventate pe măsură ce banii se răresc).

Schimbând blănurile lor scumpe pentru simple piei de iepure, Vanderbilţii, Astorii şi tot ce a rămas din vechiul New-York bogătaş, cântă în cor un mic cuplet care se fredonează în tot oraşul.

D-l Herbert Hoover spune:
Că e momentul să cumpărăm ieftin,
Să luăm deci, încă o cafea
Şi încă o prăjitură.

Poate că sentimentul de nestabilitate a lucrurilor face viaţa în acelaş timp veselă şi amară. Averi cari păreau tot atât de solide ca şi stânca pe care e clădit New-York-ul, s'au irosit ca un vis. Totuşi, lipsa de siguranţă redă lucrurilor valoarea lor şi un prânz pare mult mai bun, când nu ştii exact cum ai să-ţi plăteşti următorul...

Un mare număr din cele mai bune hoteluri din New York au devenit cazărmi goale. Deţinătorii de valori jelesc, însă oraşul surâde. Peste tot, auzim fraza stereotipă: «Să căutăm un hotel liniştit şi agreabil unde să şi putem cina astă seară».

Se afirmă că, actualmente, singurii milionari sunt politicianii din Tammony, agenţii de poliţie vânduţi şi judecătorii fără conştiinţă. E o glumă care taie în carne vie, dar totuşi nimeni nu se supără.

Şi bootleggerii (contrabandiştii) suferă de pe urma crizei generale. Bandiţii nu mai găsesc nici un succes cu contrabanda de alcool. Toţi droghiştii au început să vândă licoarea jinduită.

Glumele abundă, vizând cele mai multe pe Hoover. O zi ploioasă este o «adevărată zi Hoover». Senzaţie continuă să facă povestea fetei care a refuzat o cerere în căsătorie foarte onorabilă. De ce nu vrea să se mărite? Tânărul care i s'a propus a asasinat pe cineva ? E beţiv ? E un Don Juan ? Nu, asemenea erori le-ar fi iertat de mult. Insă, pretendentul ei a comis o greşeală de neiertat: el a votat pentru Hoover în 1928.

Totuşi, nu se poate reproşa unui om prăbuşirea unei lumi.

SE RECURGE LA SCHIMBUL IN NATURĂ

Pictorii au renunţat să-şi mai vândă lucrările pe bani.

In vitrinele galeriilor, tablourile poartă următoarea inscripţie :

«De vânzare pentru şease farfurii de supă».

«Peisaj de schimbat contra unui aspirator».

«De vânzare unui dentist pentru două plombe».

Un sculptor dorea să schimbe o lucrare a sa contra unei mobile, o pictoriţă un tablou pentru o pălărie nouă, o altă pictoriţă un tablou pentru un banjo.

Prin degringolada sistemului monetar revenim la sistemul trocului...

New-York este un oraş eminamente indiferent. Cel mai mare farmec al său constă în faptul că nimeni, acolo, nu-şi vâră nasul în afacerile vecinului.

In lipsa miliardelor, au rămas barurile automate. Trăiască tartina şi cafeaua cu lapte !

70.000 de invenţii într'un an

Din raportul oficial al **Direcţiei Brevetelor Reichului,** publicat abia acum, reiese că numai în decursul anului 1931, s'au declarat la acest oficiu peste 70.000 invenţii noui.

După ce au fost minuţios examinate s'a dat drept de circulaţie la 20.000 din aceste noutăţi, cifră destul de respectabilă. Inventivitatea spiritului uman—judecând după această nouă pletoră de descoperiri — se manifestă în domeniile cele mai diverse ale activităţii sociale, pentru a înzestra societatea cu obiecte răspunzând întrebuinţărilor celor mai neaşteptate. Iată, de exemplu, câteva invenţii noui, surprinzătoare, pe cari le extragem depe lista voluminoasă pe care a publicat-o Oficiul Brevetelor.

Umbrelă, înzestrată cu un bec şi curent electric, permiţându-vă să citiţi sub ploaie, în plin întuneric.

Baston, ce poate fi transformat în antenă de T. F. F.

Maşină de scris, înregistrând şi reproducând scrisul dv. de mână.

Haine, cu căldură permanentă.

Sistem pentru transformarea părului tăiat, în îngrăşământ agricol de primul ordin.

Abat-jour frigoriferic.

Broaşte de uşă aprinzându-se în contactul cu cheia.

Ceas de buzunar, care înregistrează numărul paşilor

Mecanism automat pentru uns pâinea cu unt.

Cutii de pudră luminoase, bune de întrebuinţat în sălile de cinematograf ori de teatru, în timpul spectacolului.

Pălării cu ventilator şi aeraţie automată.

Revolver-stylo.

Cărţi de rugăciuni cu muzică.

Leagăn de copil cu mişcarea automată.

Sfeşnic putând servi ca umbrelă ori ca... flaut.

Succesul tuturor acestor invenţii este bine înţeles considerabil. Nu-i vorbă şi merită.

Asasinul preşedintelui Doumer

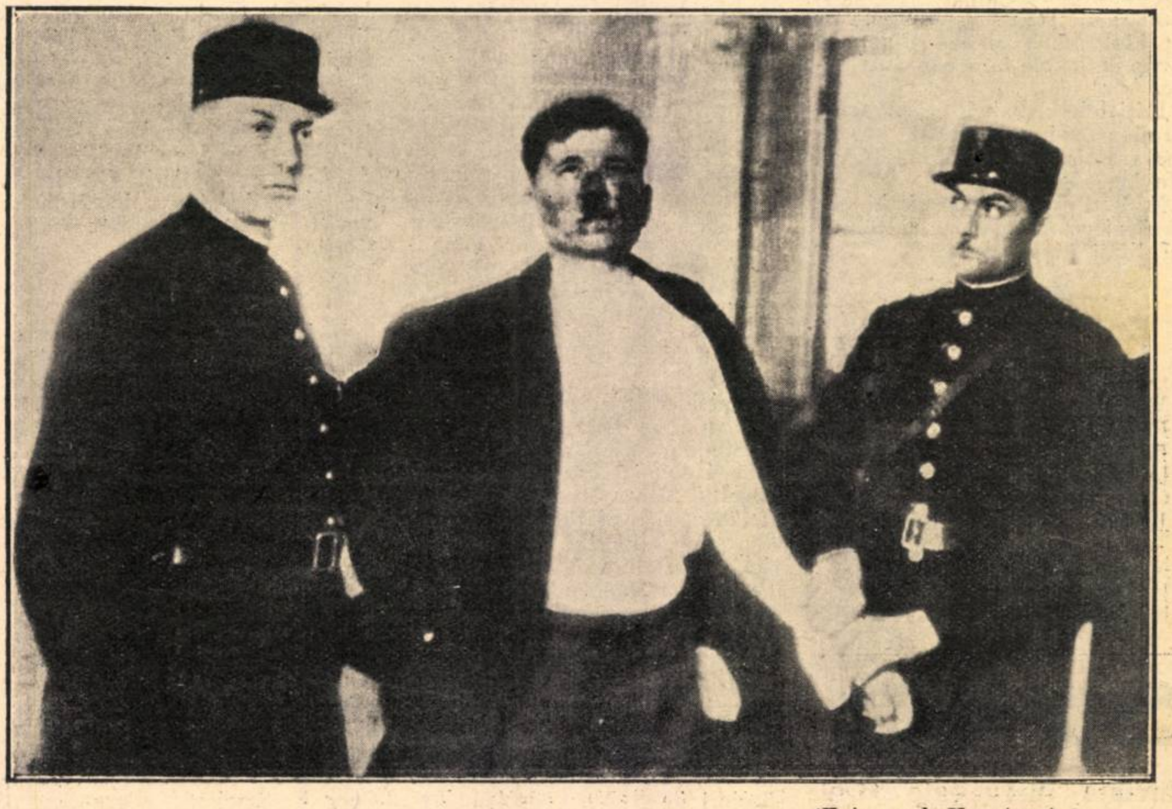

(Foto excl. Keystone)

Gorguloff, odiosul asasin al bătrânului dar bravului preşedinte al Republicei Franceze, Paul Doumer, fotografiat între doi agenţi, imediat după comiterea imbecilului atentat. Se poate vedea după figura lui cât de exaltat e personajul acesta pe jumătate nebun.

JOCURI

Cuvinte încrucişate

de Simon Gross, Loco

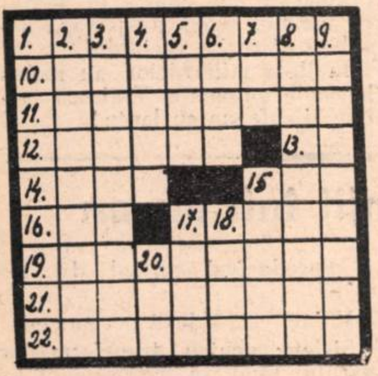

Orizontal: 1) Repetară; 10) Fig. Apărusem; 11) Care se poate reproduce; 12) Motoli; 13) Măsură de timp; 14) Tufă; 15) Ursite (fig.); 16) Munte în răsăritul Transilvaniei; 17) Unitate de greutate; 19) Luată; 21) Turburător; 22) Inchipuiră.

Vertical: 1) Mold. Stupari; 2) Dividem în ramuri; 3) Transformată în os; 4) Fig. Om de-o virtute rigidă; 5) Numele naţional al Persiei; 6) Interjecţie (Mold.); 7) Pronume; 8) Care povesteşte pe larg; 9) Dădură ostatic; 15) Se ivi; 17) Conjuncţie; 18) Arbore (Mold.); 19) Breaz (Mold.).

Metagramă silabică

de Quintus

Cuvântul de trei silabe e numele unui ilustru marinar şi om de Stat grec (1790—1877).

Schimbându-i pe rând ultima silabă, se vor afla pe rând cuvinte noui cu următoarele semnificaţiuni:

1) Pânză groasă; 2) Fiul lui Ham; 3) Localitate în jud. Constanţa; 4) Ţară în America; 5) Vechiul nume al Palestinei; 6) Grup de insule în oceanul Atlantic.

Iniţialele silabelor adăogate nouilor cuvinte cetite de sus în jus vor da numele unui fluviu din Macedonia.

N. R. Primele două silabe ale fiecărui cuvânt dau numele unei localităţi în Galilea.

Şaradă

de Aurel Bârsan,
Mălini (Baia)

Vă expun în chip retoric,
Patru părţi cu sens istoric.
Partea 'ntâi de-o scoţi afară,
Lucru simplu, căci e scară.
Cu secunda mă bătură
Jucând şah, căci e figură.
Terţa-i pană 'n chip solemn
Nu de barză, ci de lemn.
Ultima vocală spune,
Iar întregul... sancţiune ? !...

Soluţiile jocurilor din „O. L" No. 18

Cuvinte încrucişate «Cei doi iepuri»

Orizontal: 3) Ura; 5) Pup; 6) Li; 8) Ma; 9) Iad; 11) Crist; 13) Pacorus; 17) Ecou; 18) Păsărari; 19) Pilat; 20) Lo; 21) As; 23) Legist; 25) Isc; 26) Va; 28) Ii; 29) Ţar; 30) Scăpat; 32) Es; 33) Ana; 34) Ca; 35) Aru; 36) Menadă; 39) Aleşi; 40) Vi; 41) As; 42) Ora; 43) Tu; 44) Lepră; 46) Di; 47) Oi; 48) Ae; 49) Aod; 51) Tuş; 54) Ev; 56) Tirani; 57) Xi; 58) Sue; 59) Duna; 60) Au; 61) Pes.

Vertical: 1) Ou; 2) Yu; 4) Alior; 5) Pascalie; 7) Iară; 8) Miel; 10) Dur; 11) Cap; 12) Totemian; 13) Pască; 14) As; 15) Calvarui; 16) Or; 18) Pascală; 20) Litanie; 21) Osana; 24) Trădare; 25) Iscanotul; 27) Atu; 31) Pastită; 37) Evlavie; 38) Aşa; 42) Odă; 45) Paos; 50) Din; 52) Una; 53) Sinod; 54) Expia; 55) Denie; 57) Ra.

Criptogramă

Christos mântuitorul din morţi
a înviat.
Şi frunte-ai ca un soare
Lucind peste popoare
Flori de nemurire în lume-a
'mprăştiat.

Urare de Paşti

Casalot — Havana — Rimini — Istov — Satan — Titani — Osana — Sacat — Amara — Isker — Navală — Văduv — Inice — Arpad — Ticsită.

CHRISTOS A INVIAT
ADEVĂRAT A INVIAT

AU DESLEGAT TREI JOCURI

Ionel Ionescu (Băicoi-Prahova), Ionel Triculescu, Dan Beoţescu-Govora, Florin Tasse, Valeriu şi Bică Pisoschi (Craiova), Mircea Grossu-Migro, Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad), Vlad şi Rodica Anghel, Ionescu Gh. Constantin (Iaşi), Şt. Gh. Ştefănescu-student (Piteşti), Ionescu T. Ştefan (Galaţi), Ceausoglu (Călăraşi-Ialomiţa), N. Gr. Arsene (Buzău), Ilie T. Lupiţa (Caracal), Avram I. Avram (Ploeşti), Cernaucă P. Ştefan, Ioan Mercic (Craiova), Ioan Vanjensky (Focşani), Al. şi Cartagină Constantinescu (Oradia), Maior Pompiliu Anibal Popovici (Arad); Ştefan Popescu (Cluj), Herman Herşcovici (Roman).

DIN CAPITALA

Fănică Nicolaescu-Balş, Maria Metaxa, Zoe Ing. Negreanu, R. H. Simion, Nelly Mihăescu, Leopold Klein, Russu D. Nicolae, Vögelly Anna, Mony Atias, Al. Ştefănescu, Eustaţiu Mărculescu, Ghorghe Calimachi, Iosef Alterovici, Dumitriu Constantin, Nicolae şi Vera Stancopol, Sergiu Mironescu, Gheorghe Nicolaescu-student.

AU DESLEGAT DOUA JOCURI

Cociaş Grigore Radu (Braşov), Ionel Gh. Stoicescu (Râmnicul Vâlcea), Lică I. Constantinescu (Roşiori de Vede), Nicolae Lerescu (Tulcea), Coca E. Scarimba (Turnu Severin), Gerşcu Horovitz (Odobeşti-Putna), Romeo Tomocică, Varvara Cristescu (Chişinău), Henrick Goldman, Rotilde Veisberg (Cernăuţi), Jean Florescu, Tr. Calimachi (Galaţi), Căpitan Teofil Teodorescu, Zizi Samovici, V. Calmanovici (Timişoara), Traian Popovici, Petrică Basilescu, Iorgu Vasilescu-Iov (Oradia), Carola Avram, Tomică Popescu, Eustaţiu Petrescu (Ploeşti), Simon Orenstein, Nae Rădulescu, Jean Dumitrescu (Focşani), Gică Ionescu (Lugoş), Dorel Anton, Teodor Neacşu, Grigore Ştroeşcu-student, Ilarie V. Georgescu, Ioan Munteanu student (Iaşi). Ioan Ionescu (Turnu Severin), Tudor Marinescu, Oscar Niculescu (Sibiu). Virgiliu Constantinescu (Tg. Ocna), Mitriţă şi Dumitru I. Petrovianu (Păteşti-Putna), Plut. major N. Gurău, plut. major V. Bucătaru (Roman), Hariu Haimovici (Vasiliu), Octavian Badin (Drăgăşani), Traian Bassarabescu-student (Cluj).

DIN CAPITALA

Knall H. Alexandru, Miron Popescu, Toteluş Emanoil, Titi Vasiliu, Gheorghe Zaharescu, Rudolph Hoenigman, Jean Marinescu-student, Samy Grossmann, L. Rosenberg, Tică Brelea, Sylvia Grigorescu, Sandu Stoicescu, Suzi Popovici, Teodoru I. Corneliu, Avram Gruenberg, Antonache Bucur, Nicuşor şi Stella Chiriac, Pierre Lazarovici, Ionel Stănescu student.

AU DESLEGAT UN JOC

Teodor Zamfir, Iancu Niculescu (Timişoara), Nae Ionescu (Alba Iulia), Teodor Roscatu, Petrescu Ioan (Craiova), Nellu Iordăchescu (Buzău) Petre Ionescu (Caracal). Sandu Borceanu-student (Cluj), Valeriu Lazante, Pavel Nedelcu, Ionel Stoicescu, Anton şi Nina Vrăjescu (Arad), sublocot. Constantin N. Ionescu, Caliman H. Iancovici (Chişinău), Gigi Dumitrescu-Gidu, Aurel Ştefănescu (Oradia). Nae Stefăniu (Craiova). Traian Mihăilescu (Râmnicul Sărat). Ioan Popescu (Pitesti). căp. Ioan Vasiliu, Sandu Veisberg (Galaţi), Gh. Ionescu (Moreşti-Putna), Iosef Feldman, Traian Boerescu-student (Iaşi).

DIN CAPITALA

Jack Mendelsohn, Gh. Popescu-student, Ionel Ionaşcu-student, Gheorghe Dumitrescu-Gheder, Gogu Neagu, Herman P. Klein, Anton Eliade-Aurel, Grigore Pascanu, Mielu Gheorghe-Sphinx, Rozine Marcovici, Suzanne Marinescu, Vasile Iordănescu, Ion Pârvulescu, Gheorghe N. Iliescu, Alexandru Teodorescu-Tal, Niculae Stamatescu, Ticu căp. Panaitescu.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «OGLINDA LUMII» No. 17

Maior Popovici, Pompiliu Anibal (Arad), Niebuhr (Călăraşi-Ialomiţa), Nellu Stănescu (Craiova), Vlad şi Rodica Anghel (Iaşi), Coca E. Scarimba (Turnu Severin), Nicolae Ciurca (Mizil—Buzău), Ionel Gh. Preda (Misleanu-Ialomiţa), Ionel Cociaş, Radu Cociaş (Braşov), Clemansa Ionescu (Focşani), Plut. major V. Bucătaru, plut. major N. Gurău (Roman), Locot. Eşanu Ioan (Cernăuţi).

DIN CAPITALA

Miron Gh. Popescu, Jean Adler, Toteluş Emanoil, Maria Metaxa, Rozine Marcovici, Ticu Căpitan Panaitescu, Grigore Pascanu, Jack Mendelsohn, Nicolae Stamatescu, Titi Vasiliu, Jean Marinescu-student, Nicuşor Chiriac, Avram Gruenberg, Gheorghe Nicolaescu-student.

*

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT

D. Eustaţiu Mărculescu-elev (Loco), D. Gherşen Horovitz (Odobeşti-Putna), d-l plut. major N. Gurău (Roman).

*

N. B. — *Expediţia premiilor se face odată pe lună. Premiaţii din provincie sunt rugaţi să-şi trimită adresele exacte spre a li se putea expedia premiile, iar cei din Caàitală se vor prezenta personal la redacţie spre a-şi ridica premiile.*

POŞTA JOCURILOR

RUSSU D. NICOLAE *(Loco):* Vom alege ceva din jocurile trimise şi vom publica mai târziu.

GHERŞEU HOROVITZ *(Odobeşti-Putna):* Slabe. Mai încercaţi. Poate unul din cele trimise, refăcut, se va publica.

IONESCU GH. CONSTANTIN *(Iaşi):* Jocurile de cuvinte încrucişate sunt bune. Dacă erau lucrate în tuş, s'ar fi publicat mai curând, totuşi le vom face cât mai curând posibil loc cu plăcere în coloanele revistei noastre. Deci... puţină răbdare.

AUREL BARSAN *(Mălini-Baia):* Şarada a fost bună aşa că a fost publicată chiar în numărul de faţă. Cealaltă e slabă şi ca versificaţie şi ca formă, aşa că-i facem loc... la marele coş.

JEAN DUMITRESCU-GOICEANU *(Constanţa):* Daca-ţi şti câte jocuri trimise înaintea dv. de alţi deslegători îşi aşteaptă rândul, v'aţi resemna. Se vor publica şi ale dv. Numai puţină răbdare şi veţi reuşi şi dv. să treceţi marea.

MIRCEA GROSSU-MIGRO *(Bârlad):* Probabil că da.

FANICA NICOLAESCU-BALŞ *(Loco):* Bune. Se vor publica.

GHEORGHIU E. ROMEO *(Galaţi):* *«Cuvintele încrucişate»* şi *«Fuga cuvintelor»* nepublicabile. Triunghiul refăcut se va publica ulterior.

„Oglinda Lumii" No. 20
BONUL JOCURILOR

Distracție americană

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Parodiând o veche tradiție germană de amuzament în ziua Inălțărei Domnului, câțiva dintre cei mai cunoscuți atleți ai Statelor Unite, costumați în baletiste, s'au lăsat fotografiați în ipostaza de «girls» executând un balet comic pe acoperișul unui zgârie-nori american.

Protest contra dragostei libere

In ziarul «Pravda» din Moscova, cunoscutul scriitor rus Ionov dă o descriere înfricoșătoare a actualelor moravuri studențești din Rusia și publică, ca ilustrare, scrisoarea unei studente, în care printre altele se spune:

«La noi, la ordinea zilei e o neglijare a frumosului în îmbrăcăminte, ca și în locuință. In căminul studenților e murdărie, desordine, paturi nefăcute și toate astea nu pentrucă studiile noastre ne iau prea mult timp, ci pentrucă suntem aproape obligate să desprețuim tot ce e ideal și frumos. Imprejurările cele mai ordinare sunt obișnuite și când o studentă protestează în contra lor, e batjocorită și ridiculizată.

In nici o țară a lumii nu domnește atâta dispreț pentru femeie ca la noi, astfel că o fată se teme să arate sensibilitate feminină.

Iubirea e o noțiune străină pentru noi, studentele ruse de azi.

La noi se cunosc numai legături sexuale, căci față de iubire toți se comportă cu un anumit dispreț și în locul iubirei, domnește sensualizmul.

Studentele noastre devin prietene ale tovarășilor studenți. Prietene de o săptămână, o lună, o zi. Fiece fată care dorește o iubire curată, e privită cu desconsiderație. Noi, fetele ruse, nu vedem nici o soluție».

Ionov își încheie senzaționalul articol cu vorbele: «Nu confundați imoralitatea cu vorbele, cu iubirea liberă. Revoluția nu a fost făcută pentru a educa imoralitatea și lipsa de maniere.

Pornografia care s'a încetățenit în arta și literatura noastră sub steagul «artei proletare» trebue să dispară și trebue să se îngrijească ca spiritul imoralităței să dispară și ca părinții să-și poată trimite fiicele la Universitate, cu convingerea că ele sunt acolo pentru studiu și nu pentru a fi seduse».

Un vis ucigător

Poliția din Londra s'a ocupat zilele acestea de misterioasa moarte a unui veteran. E vorba de Henry Stowell, în vârstă de optzeci și unu de ani, care a suferit acum câtva timp, în împrejurări misterioase, un accident mortal.

Henry Stowell, care era un rentier bogat, fu găsit mort, de un polițist, într'o dimineață în fața casei sale din Northumberland Avenue. Intâiu se credea că e vorba de un omor. Apoi autoritățile începură să încline spre ipoteza că omul căzuse dela fereastră și murise în urma căderei. Totuși, cercetările duse la un rezultat cu totul diferit. Se dovedi că un picior al răposatului era legat cu o frânghie. Un detectiv care percheziționase întâiu locuința lui Stowel și acoperișul casei în care bătrânul își petrecuse ultimii ani, găsi restul frânghiei pe bordura acoperișului.

Cazul începea să devină și mai enigmatic. Bănuiala că vreun criminal ar fi târât pe bătrân pe acoperiș și acolo, l-ar fi legat de picioare, atârnându-l de streașină era atât de aventuroasă, încât păru dela început neverosimilă.

Ascultând sfatul unui bătrân prieten, singurul om care era în relații cu bătrânul rentier, poliția reuși să facă lumină în această afacere.

De câtva timp, Henry Stowell, suferea de somnambulism. In câteva rânduri, el fu găsit dimineața pe casă, unde se urcase în cursul nopții în stare de somn. Cauza imediată a tragicului accident o constitui o vizită la circum Picadilly. Aci, bătrânul văzu diferite tururi de acrobații. Atențiunea îi fu mai ales atrasă de un artist care legat de un trapez cu o frânghie prinsă de călcâiu, se balansa la o înălțime foarte mare, cu capul în jos, amuzând publicul cu acest tur îngrozitor.

Spre nenorocirea lui, bătrânul fu covârșitor impresionat de acest tablou. In ziua următoare, el povesti la club cele ce văzuse. După aceea se duse acasă iar dimineața fu găsit mort.

Probabil că, în cursul nopții, Henry Stowell, în stare de somnambulism se suise pe casă sub influența unui vis, vrând să imite în somn numărul de acrobație văzut la circ. In timp ce încerca să se lege de marginea acoperișului cu o frânghie, se întâmplă accidentul și bietul bătrân se prăbuși în adânc.

A APĂRUT

al treisprezecelea volum din aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin.

SECRETUL OMULUI
INVIZIBIL

de MAURICE LEBLANC

Și la noi, ca și pretutindeni aceste aventuri senzaționale cari au făcut faima universală a lui Maurice Leblanc, au obținut un succes neîntrecut.

Cereți pretutindeni și la depozitul general, editura «Eminescu» Str. Ing. Anghel Saligny 2, aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin, cu lei 20 volumul 20 lei, precum și ultima lucrare apărută.

SECRETUL OMULUI
INVIZIBIL

ACTUALITATEA IN CARICATURA

După răpirea fiului lui Lindbergh

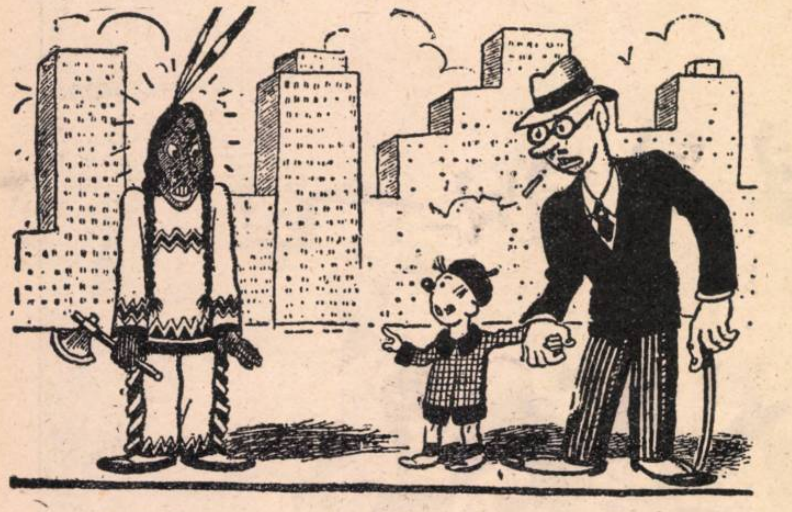

— Tată, dece are sălbaticul acesta pielea roşie?
— De ce?... Poate că îi este ruşine de compatrioţii săi civilizaţi!...

O PRIVEŞTE DIRECT

El — Uite, Emilio, în gazeta de azi stă scris ceva despre tine.

Ea — Despre mine? Dar asta-i cu neputinţă!

El — Totuşi, uite un articol în care scrie că sunt prea multe femei pe lume.

N'A AUZIT NIMIC

— Dragă, aseară a fost o urgie de vreme, numai furtună, fulgere şi trăsnete.

— Ce spui? Eu n'am auzit nimic, mă întreţineam cu soţia mea.

SINCERITATE

— Richard, spune-mi adevărul: nu-i aşa că bate ultima mea oră?
— Nu ştiu conaşule, pendula a stat.

Caz delicat

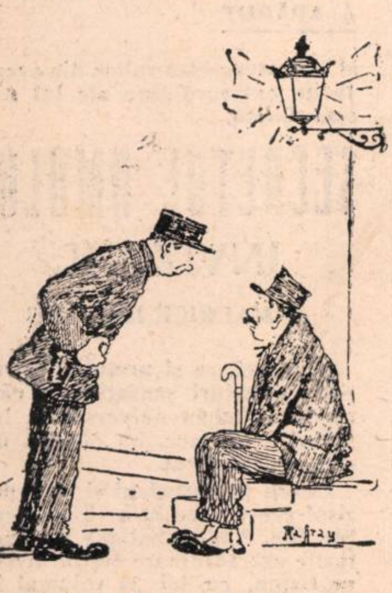

Agentul: Nu poţi să rămâi aicea. Ai doar un domiciliu, ce dracu!
— Vai! da, dar cu o femeie înăuntru.

CANDOARE

Georgel intră brusc în cabinetul de toaletă al mamei sale.

— Băiete, îi spune mama lui, te rog, altă dată să baţi la uşă.
— Dar mamă, cum poţi să-ţi închipui că sunt aşa prost. M'am uitat întâiu pe gaura cheii, ca să văd dacă pot intra.

COSTICA INVAŢA ENGLEZEŞTE

— In limba engleză, îi explică profesorul, se întrebuinţează acelaş articol pentru ambele sexe. Ce articol e, prin urmare, acesta:

Costică, răspunzând prompt — Pullover.

CUNOSCATORI

Doamna Imbogăţescu — Care e, după părerea d-tale cel mai mare pictor?

Estetul — Rubens.
Doamna Imbogăţescu — Asta e şi părerea mea. Nu ştii cam cât cere el pentru un tablou?

FARA TITLU

Soţia — Degeaba trăncăneşti tu: un burlac n'are cum să-şi împărtăşească grijile.

Soţul — Cum crezi însă că un burlac poate avea vre-o grijă?

DIALOG MODERN

— Filicio, aranjează-mi părul.

— Ce culoare pune astăzi coniţa?

— Părul meu cel negru, mă duc la o înmormântare.

SIGURANŢĂ

— Domnul nu`e acasă.
— Şi când se întoarce?
— Când domnul dă ordin să spunem că nu e acasă, nu se ştie niciodată când se întoarce.

IN ORA DE GRAMATICA

Profesorul — Eu conjug prin urmare: Eu nu strig, tu nu strigi, el nu strigă, noi nu strigăm, voi nu strigaţi, ei nu strigă. Georgescule, repetă ce-am spus.

Georgescu — Nimeni nu strigă, domnule profesor.

UN CEAS DE PRECIZIE

— —Domnule mi-ai dat un ceas oribil. Rămâne în urmă, exact în fiecare zi cu o oră.

— Vă spuneam eu că e ceasornic de precizie: nu variază niciodată!...

INTR'UN STUDIO

Regisorul: Şti că pregătesc un film care se va numi Napoleon. Accepţi rolul împăratului?

Vedeta: Da, însă cu o condiţie: Eu am ideile mele în ceeace priveşte acest rol. Nu-l joc decât cu mustăţi.

PARDON!

Comisarul: Care va să zică n'ai nici o profesie!

Vagabondul: Pardon, domnule comisar, cerşesc în fiecare zi, între cinci şi şapte în faţa cinematografelor.

DEDUCŢIE

— Conaşule, un domn vă aşteaptă în salon, de peste trei ore.

— Bine. După cât văd, nu e prea grăbit, aşa că o să-l văd mâine.

ZIUA BUNA...

Profesorul. — N'aşi putea spune că-i elev rău, dar în schimb e flecar, nevoie mare.

Mama copilului. — Leit tatăsău: o să fie deputat ca şi dânsul.

Un caracter

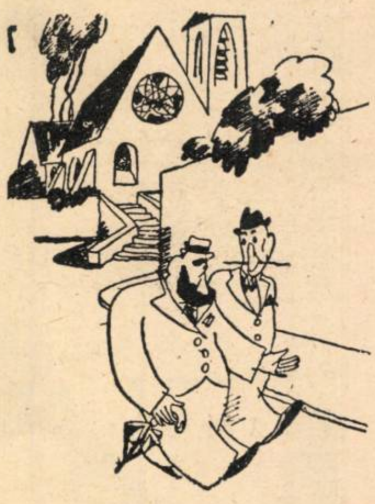

— Şi zi, aşa! ţi-ai suprimat complectamente pipa; trebue o mare forţă de caracter.

— A! da, nevastă-mea are mult.

IMPUNSATURI RECIPROCE

Ana, care nu-i frumoasă — Frumuseţea e, la urma urmei, efemeră.

Jeana, care e frumoasă — Ai dreptate, urăţenia e mai durabilă.

O SERVITOARE BINE CRESCUTA

— Ce va să zică asta, Suzana, nu mai îmi răspunzi, când îţi vorbesc?

— Coniţă, dv. mi-aţi spus, doar, că nu vă plac servitoarele cari răspund.

DIAGNOSTIC GREŞIT

— Amicul meu X. chirurgul, s-a înşelat la ultima lui operaţie. Bolnavul nu avea ce a crezut.

— Apendicită, desigur?

-- Nu, n'avea bani.

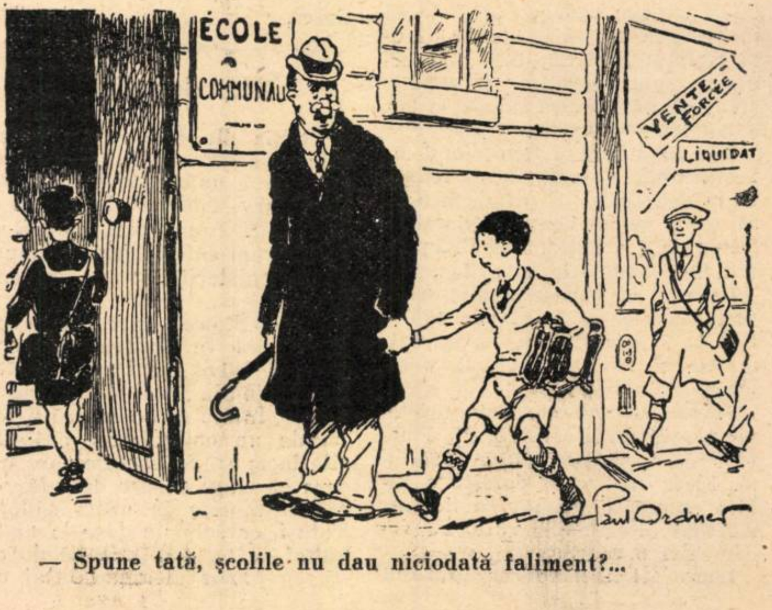

— Spune tată, şcolile nu dau niciodată faliment?...

Manevre „combinate“ de aviaţie şi marină

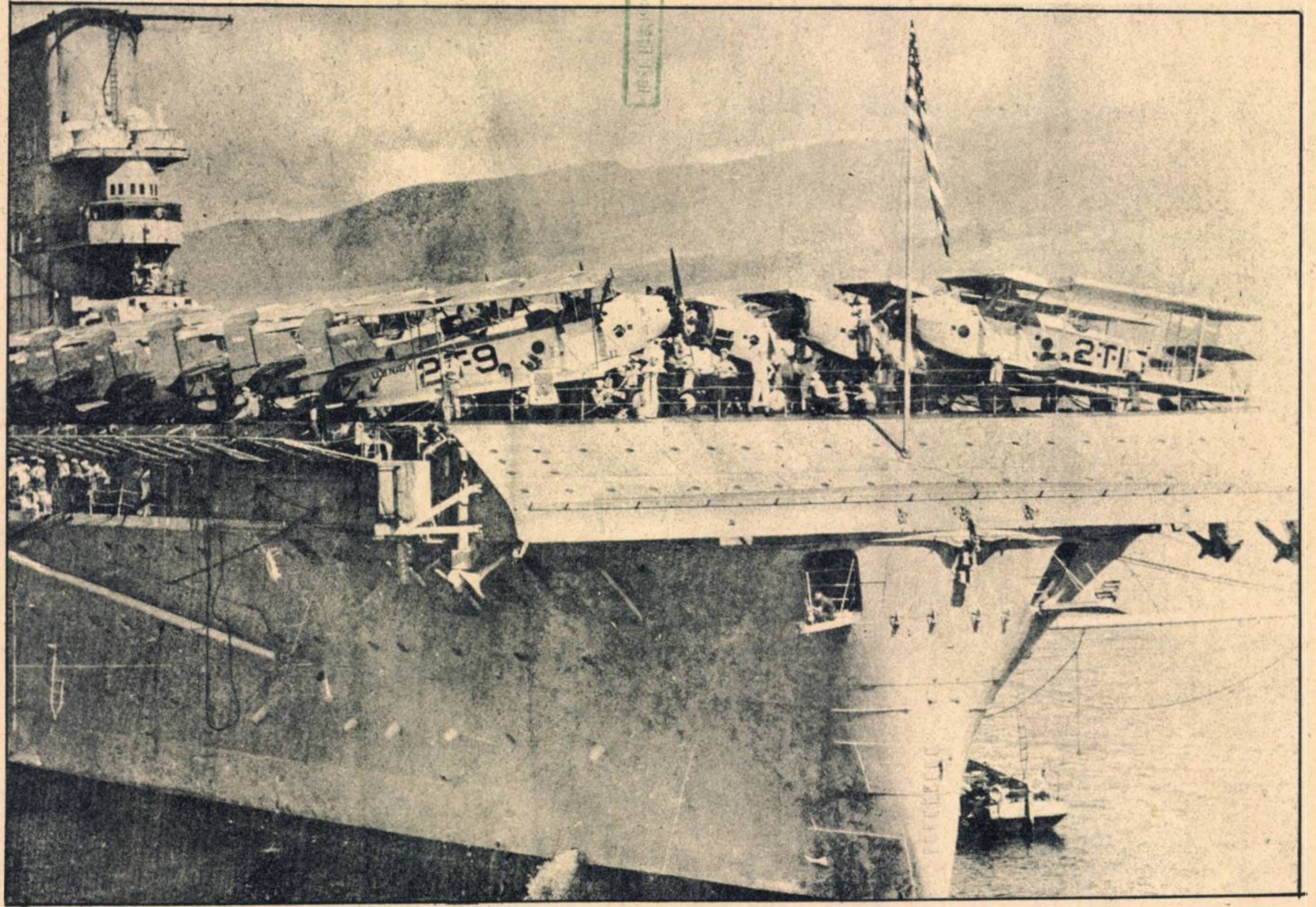

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Technica modernă nici nu-şi mai poate inchipui o luptă navală fără ajutorul avioanelor cari au căpătat o utilitate indispensabilă în «reperarea» inamicului. Deaceia s'au şi înmulţit în ultimul timp vasele port-avioane cari oferă aeroplanelor, cu ajutorul unor platforme imense, posibilitatea de decolare şi aterizare în plină mare. In clişeul nostru sutele de avioane situate pe bordul uriaşului vas de războiu «Saraloga» aşteaptă «să intre în funcţiune» în manevrele combinate de aviaţie şi marină din Hawai.

Ed. E

Nouile Preţuri Reduse
ale cărţilor din EDITURA «EMINESCU» S. A.
Bucureşti I — Strada Inginer Anghel Saligny, 2 — Bucureşti I

Cereţi gratuit Catalogul complect

10 LEI VOLUMUL

Henri Murger: In noaptea nunţii
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul . .
Björnson: Poveste de dragoste .
Richepin: Povestire din lumea nouă
M. Lermontov: Bela, roman . . .
N. Gogol: Răzbunarea groaznică .
D'Annunzio: Pisica (Nuvele) . .
Ch. Folley: Fiul lupilor de mare .
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii
R. Benim: Rivala, roman . . .
V. C. Rondy: Secretul Principesei
Omessa: Misterul Romanovilor .
Epinghoven: Tainele Curţii germane
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc
René Cazal: Voluptăţile răsboiului
Miguel Zamacois: Accidentul .
Honoré de Balzac: Iubita imaginară
André Theuriet: Coleta, roman .
Lynkeus: Frivolităţi . . . .
Cady: Mica cerşetoare. . . .
P. B. Haşdeu: Sic Cogito . . . .

15 LEI VOLUMUL

Turgheniev: Eroismul Dragostei .
Alex. Puşkin: Fata căpitanului. .
Guy de Maupassant: Nuvele . .
Georges Meirs: Pata de sânge .
Mihail Eminescu: Geniu pustiu .
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit .
Dr. Frumuşanu: Cum să întinerim
Eugen Todie: O iubire . . . .
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă .

Cărţi noi de mare succes

A. Thomas: Catrina-Soldat !... LEI 60
L. Lewisohn: Israele Incotro? „ 60
Panait Istrati: Ţaţa Minca . . „ 60
Panait Istrati: Nerantsula . „ 40
Klabund: Borgia, romanul unei familii . . . . „ 50
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou . . . . „ 60
Ernst Glaeser: Contingent '924 „ 60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri . . . . „ 60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber . . . . . . „100
Emil Ludwig: Napoleon . . „240
V. Margueritte: Vitele umane „ 40
V. Margueritte: Corpul tău îţi aparţine . . . . „ 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. I „ 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. II „ 40
Mihail Eminescu: Poezii . . „ 40
Victor Eftimiu: Cântecul milei „ 40
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri „ 40
Musset: Spovedania unui îndrăgostit . . . . „ 40

AVENTURILE DETECTIVULUI
ROB. PARKER
55 volume. Fiecare volum LEI 5

BIBLIOTECA „ORIZONTUL“
25 volume Fiecare volum . Lei 5

VOLUMUL LEI 20

Poë: Aventurile lui Gordon Pym .
J. Kessel: Nopţi Siberiene . . . .
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili
Lew Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici
F. M. Dostoievski: O femeie blândă
Emil Zola: Ispăşirea, roman . .
George Ohnet: Prinţul fatal . .
D'Annunzio: Tragedia a 2 fecioare
Jules Mary: Păcatul mamei . . .
„ „ Răsbunarea Spaniolei
Georges Meirs: Enigma trenului 13
Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu
Louis Hemon: Battling Malone . .
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman
C. Cosco: Grădina lui Dumnezeu
I. Greculescu: Cronicile lui Popic .

VOLUMUL LEI 25

Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. . . . .

VOLUMUL LEI 30

Claude Farrère: Casa oamenilor vii
Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari . . . .
Margueritte: Talionul, roman . .
Margueritte: Băetana (La Garçonne)
Margueritte: Femeia emancipată .
Margueritte: Prostituata, roman .
Eftimiu: Elfiona, roman . . . . .
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu . . . .
Baron de Schlicht: Elita Prusacă,
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman .
Dr. Alfandari: Cartea femeii însărcinate . . . .

AL. MARGHILOMAN
NOTE POLITICE
5 volume mari . . . . Lei 1600

20 LEI MAURICE LEBLANC 20 LEI
Aventurile extraordinare ale lui ARSÈNE LUPIN

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş LEI 20
Arsène Lupin, contra lui Herlock Sholmes . . . . „ 20
Arsène Lupin, Acul scobit . . „ 20
Arsène Lupin, 813 . . . . . . „ 20
Cele trei crime . . . . . „ 20
Dopul de cristal . . . . . „ 20
Confidenţele lui Arsène Lupin LEI 20
Triunghiul de aur . . . . „ 20
Izbânda lui Arsène Lupin . . „ 20
Insula cu treizeci de sicrie . . „ 20
Piatra Miraculoasă . . . . . „ 20
Colţii Tigrului . . . . „ 20
Secretul omului invizibil . . . „ 20

Tăiaţi şi păstraţi acest anunţ

OGLINDA LUMII

14 MAI 1932

ANUL XI

No. 20

BIBLIOTECA
UNIVERSITATII
-IAŞI-

20 PAGINI
LEI 5

Alexis Dolinoff, celebrul dansator, interpretând rolul principal din baletul H. P. (baletul cailor putere) care face senzaţie actualmente în Statele Unite

OGLINDA LUMII

21 MAI 1932
ANUL XI
No. 21

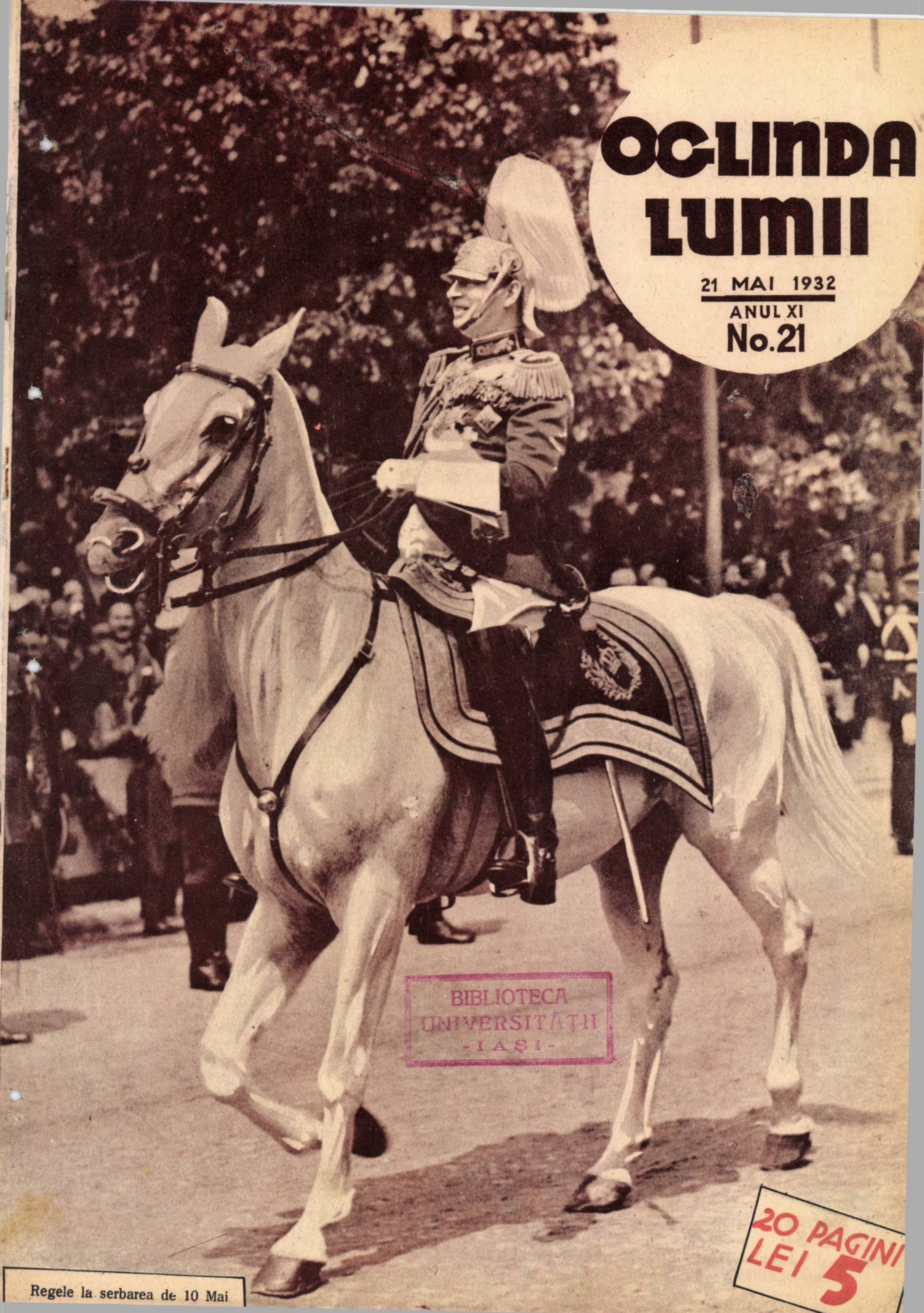

Regele la serbarea de 10 Mai

20 PAGINI
LEI 5

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Cincizeci de ani dela moartea lui Darwin

Primele studii ale marelui savant

Charles, fiul medicului Waring Darwin, s'a născut la Shewsbury, în Anglia, în anul 1809. Deşi, din prima tinereţe s'a simţit atras spre ştiinţe, totul părea să contribuie a-l îndepărta pe micul Darwin din calea spre care era predestinat. Biografii săi spun de altfel că a pricinuit tatălui său mai mult supărări decât satisfacţii.

La vârsta de 16 ani, părinţii îl trimit la Edimburg ca să studieze medicina, studiu pe care Charles îl părăsi după doi ani. El însuşi mărturiseşte în autobiografie:

«Cursurile de anatomie erau tot atât de plicticoase ca şi profesorul însuşi». Cariera spre care d-rul Darwin şi-a îndreptat apoi fiul, nu a răspuns mai mult aspiraţiunilor sale. Intr'adevăr cei trei ani de studii teologice pe cari Charles Darwin le făcu la Cambridge, au fost după propria lui mărturisire, «de-opotrivă de pierduţi caşi cei petrecuţi la Edimburg».

Perioada aceasta, în aparenţă atât de infructuoasă, marchează totuşi o epocă decisivă în viaţa lui Darwin, căci în cursul acestor ani el se puse în contact cu botanistul Henslow şi geologul Sedgwick. Sub influenţa acestora, el îşi aprofundă cunoştinţele în ştiinţele naturale şi se angajă definitiv pe această cale. Afară de aceasta frecventarea asiduă a acestor savanţi îi pregăti spiritul pentru expediţia ştiinţifică pe care avea s'o întreprindă pe bordul vasului **Beagle**, între anii 1831 şi 1836.

In cursul acestei călătorii, viitorul mare savant intră pentru prima oară în contact cu natura multi-formă. In trecerea lui prin America de Sud şi Insulele Galapagos, el adună un mare număr de observaţiuni şi de specimene din aceste trei domenii ale ştiinţei: geologia, botanica şi zoologia.

După câţiva ani petrecuţi la Londra, unde-şi stabili un cămin, Charles Darwin se retrage la proprietatea sa dela Down, unde avea să edifice o mare parte a operei sale în tăcerea laboratorului.

Trebuie notat că opera lui principală, sau cel puţin schiţa ei era gata încă din 1839 şi că, totuşi, savantul ţinând s'o perfecţioneze, a aşteptat până în 1859, înainte ca s'o publice.

«ORIGINA SPECIILOR»

Intr'adevăr, la acea dată Darwin, sub presiunea evenimentelor, se hotărî să publice importanta lui lucrare: **«Despre origina speciilor»**. De altfel, el publicase şi până în acel moment, numeroase broşuri de geologie, botanică şi zoologie.

Perioada aceasta lungă de preparaţie avu avantajul de a face ca marea lui operă să beneficieze de o sumedenie de fapte şi de observaţiuni culese atât în cursul călătoriilor întreprinse, cât şi în vizitele sale la agricultori şi crescători de vite. Detaliu curios: Darwin nu a lucrat nici odată **în mod ştiinţific**, mai mult de două ori trei ore pe zi.

LUPTA PENTRU EXISTENŢA

Darwin explică transformările vegetalelor şi animalelor, prin creiarea de noui specii, obţinute prin serii de încrucişări, prin influenţa condiţiunilor exterioare şi însfârşit prin schimbările produse la indivizi din motive obscure şi cari se transmit, apoi, şi posterităţii lor. El consideră printre factorii cei mai importanţi ai evoluţiunii, schimbările individuale pe cari le încearcă celulele generatoare sub efectul împrejurărilor exterioare. Darwin atribue creiarea şi conservarea anumitor specii **luptei pentru existenţă.** In felul acesta, cei cari supravieţuiesc acestei bătălii sunt indivizii cei mai bine adaptaţi pentru luptă, din punct de vedere fizic sau psihic. De aici urmează fenomenul selecţiunii naturale. Consecinţa acestor urmări de deducţii a fost adoptarea, de către Darwin, a teoriilor predecesorului său Lamarck, anume **ereditatea proprietăţilor dobândite** deşi punctul lor de plecare e cu totul diferit.

Din chiar clipa apariţiunii cărţii lui Darwin, lumea ştiinţifică s'ar împărţi în două tabere. E curios de remarcat că argumentele cele mai solide pro şi contra anumitor puncte din teoriile darwiniene s'au formulat cu mult mai târziu şi aceasta datorită morfologiei experimentale şi ştiinţei eredităţii, necunoscute pe vremea lui Darwin.

Grigore Mendel, un modest călugăr augustin şi contemporan al lui Darwin este părintele ştiinţelor biologice. Pentru a rezuma pe scurt rezultatele colaborării dintre aceste două ştiinţe, în ce priveşte cercetările lor asupra teoriilor lui Darwin, s'ar putea spune că doctrina încrucişării speciilor a pierdut mult din importanţa ei, la fel ca şi teoria condiţiunilor exterioare. Lupta pentru existenţă nu se mai prezintă astăzi, pentru noi, cu caracterul imperativ ce i-l atribuia Darwin. Mimetismul (adaptarea la mediu) care se întâlneşte, mai cu seamă la insecte şi care era una din armele darwinismului a suferit aceiaşi soartă.

Dimpotrivă, în ce priveşte ştiinţa eredităţii, cercetările asupra transformărilor spontanee, pe cari H. de Vries le numeşte **mutaţiuni** pare să aibă mai multă importanţă decât în concepţiunea lui Darwin.

Posibilităţile de a mări, în mod artificial aceste mutaţiuni, posibilităţi dovedite de anumiţi savanţi, au avut o importanţă în această privinţă. Cercetările acestea nu sunt încă complect puse la punct însă promit să devină raza menită să lumineze părţile rămase încă obscure ale problemei evoluţiei, sesizată şi atacată de «marele savant şi gânditor, unul din cei mai mari aristocraţi ai spiritului, în cari se îngemănează cel mai frumos geniu ştiinţific cu trăsăturile cele mai nobile ale omului: **Charles Darwin**».

Ce vom vedea la Expoziţia Internaţională dela Chicago

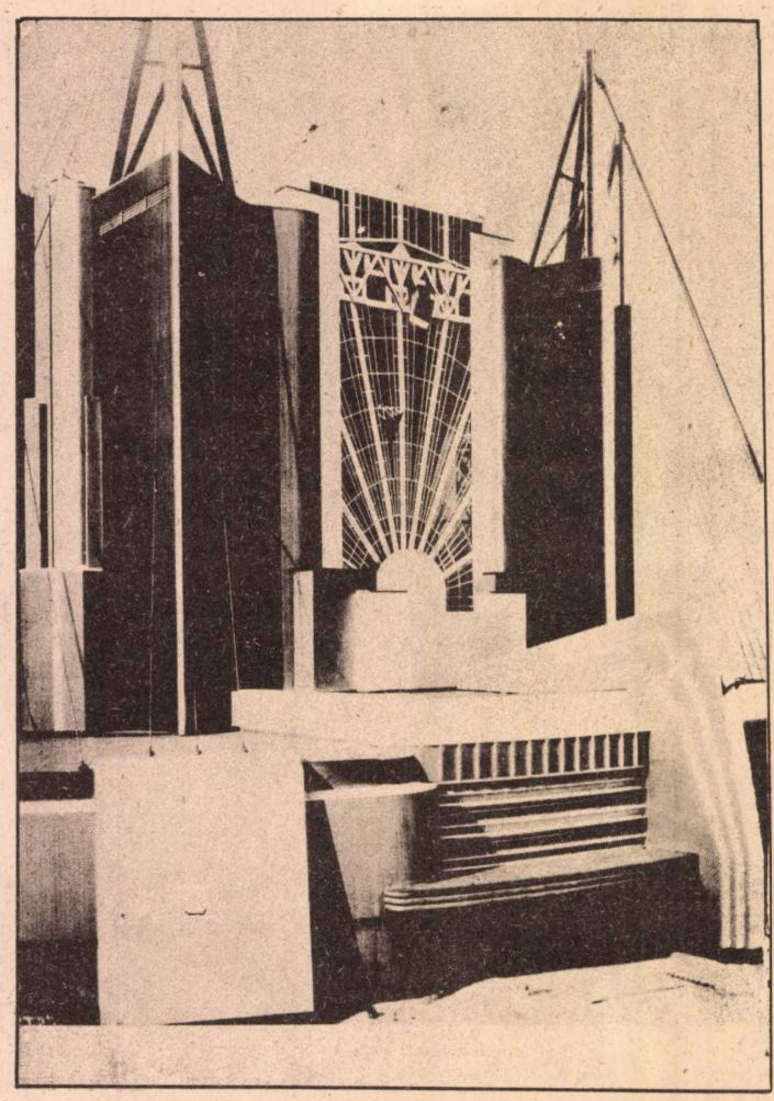

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Având toate şansele să întrunească recordurile cele mai senzaţionale ale technicei, Expoziţia Internaţională care va avea loc în 1933 la Chicago va încerca să fie oglinda perfectă a vieţii moderne. Arhitecţii şi inginerii au şi început să se întreacă în planuri grandioase după cum puteţi vedea din schiţa de palat de mai sus, care va avea proporţii uriaşe.

Accidentul

In timp ce străbate un sat cu 70 km. pe oră, Zăpăcescu răstoarnă un pieton. Imediat, coboară din maşină, şi luându-l în braţe pe trecătorul leşinat şi însângerat, îl instalează pe pernele din spate. Singur martor al scenei, nu a fost decât un băieţaş. Zăpăcescu, şi mai zăpăcit decât de obiceiu, îl întreabă:

— Există vre-un medic în sat?

— Mda, răspunde băiatul.

— Poţi să mă conduci la dânsul?

— Nuu, răspunse holbat băiatul.

— Şi dece nu poţi?

— Fiindcă doctorul e deja în maşină.

No. 21
Anul XI.
„OGLINDA LUMII"
21 Maiu
1932
Redacţia şi Administraţia Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
(Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 şi 325/35
Abonamente pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei

Mâna – oglinda omului

Din tainele chiromanției

«Sufletul formează corpul» este principiul de bază al psihologiei moderne, ceeace înseamnă că trupul omenesc nu e o plăsmuire întâmplătoare și arbitrară, ci permite să se recunoască în alcătuirea lăuntrică și externă a mădularelor și organelor sale influența unei forțe superioare. Forța aceasta superioară poate avea reziđiul numai în sufletul omului. Indiferent de felul cum ne închipuim acest suflet, el trebuie în orice caz să posede, în afara facultăților sale spirituale și anumite facultăți corporale.

Sufletul omenesc trebue să cuprindă forțe materiale precise și determinate.

Dacă admitem că sufletul este forța dătătoare de formă a corpului, în mod necesar trebue să recunoaștem că în apariția exterioară a fiecărui om se oglindește ființa lui sufletească; și după cum e de felurită arătarea exterioară, tot atât de diferențiată va fi starea sufletească a fiecărui individ. Aceasta ne permite să ne orientăm în viață pentru cunoașterea oamenilor cu cari venim în contact, după diferite semne ale fizicului lor.

Omenirea a căutat, în cursul mileniilor sale de civilizație, să ajungă la niște reguli sigure de precizare a caracterelor și temperamentelor, prin simpla observație a trăsăturilor feții ori ale mâinilor. S'a găsit că anumite particularități corporale corespund unor precise însușiri sufletești.

Incă din timpuri imemoriale s'a recunoscut că mâinile omului constitue un indiciu sigur pentru cunoașterea firii, adică a caracterului și temperamentului. Formele ciudate și liniile mâinilor reprezintă o scriere cuneiformă secretă a destinului, care nu e lipsită de importanță, odată ce admitem că ceeace e creiat de natură, se află în slujba unei idei superioare. Dacă chipul poate fi modificat prin tot felul de sforțări ale omului în așa fel încât să ne inducă în eroare asupra caracterului său adevărat, în schimb se poate spune că mâna este oglinda fidelă a sufletului. Ne putem mai mult încrede într'însa decât în chipul omenesc.

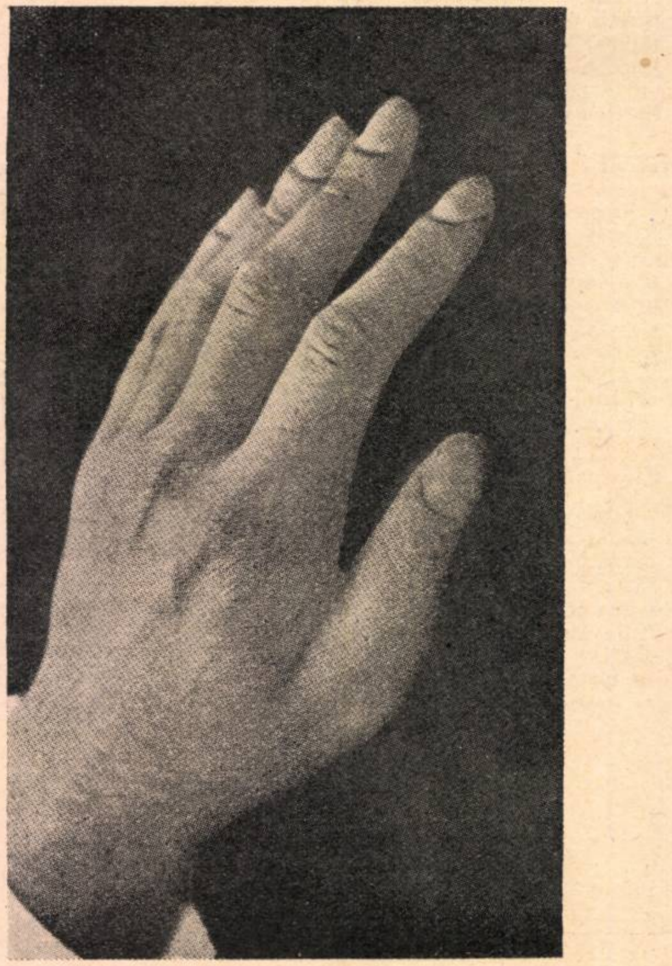

Mâna intelectuală.

Nici o eroare și nici un fals nu încape aici. Nimeni nu e în stare să-și schimbe structura mâinilor sale. Oricât s'ar strădui prin îngrijirea pielei, ori prin manicură să-și menajeze degetele, forma generală a mâinii nu o poate modifica. Relieful mâinii rămâne neschimbat.

De aceea toți cunoscătorii acestei taine se servesc de aspectul mâinilor unui om pentru a-i determina caracteristicile și calitățile sufletești.

Mâna este însă și din punct de vedere psihologic bine înzestrată pentru această indicație. Ea stă în permanentă legătură cu creerul. Organizația nervilor săi este deosebit de fină. S'a stabilit că pe fiecare optime din suprafața palmei se află 2400 nervi. Această nervațiune bogată asigură mâinii o legătură permanentă și extrem de fină cu creerul, sediul averii sufletești a omului. Deoarece fiecare gând, fiecare excitare sufletească, produce anumite mișcări musculare, cari se transmit prin terminațiunile nervoase dela creer pe suprafața mâinii, e natural ca prin influența creerului să se producă, cu timpul, anumite modificări și în aspectul mâinii. O dovadă palpabilă asupra acestei legături strânse o putem avea ori de câte ori ne rănim la mână. Dacă nervii sunt zdruncinați ori smulși, liniile mâinii încep să se retragă, putând chiar dispărea cu totul. La fel se întâmplă și în caz de moarte. Mâna unui om mort pierde foarte iute liniile și desenele. Odată ce sufletul omului a amuțit, își pierde și mâna graiul...

Studiul legăturilor caracteristice dintre trăsăturile mâinii și natura caracterului a dus, în decursul veacurilor la înfiriparea unei științe extrem de bogată, numită **chiromanție.** Cuvântul se trage din grecește, însemnând «văzător (observator) al mâinii». Chiromantul este prin urmare un om care «citește în palmă», bazat pe o serie de observațiuni științifice și pe o experiență de veacuri, condensată în câteva principii fundamentale.

Popoarele orientale practicau deja cititul în palmă. Egiptenii, Caldeenii, Persanii, Evreii aveau numeroși chiromanți. Pe atunci, chiromanția era considerată încă drept o știință secretă. Se credea că numai anumite persoane sunt în stare să deslușească trăsăturile mâinii. Astăzi, însă, ea constitue un studiu la îndemâna ori cui. Principiile și metodele sale se lasă date în vileag. Cine are dibăcia și inteligența necesară precum și privirea îndelung exercitată poate practica cititul în palmă.

In dorința de a desvălui cititorilor revistei noastre câteva aspecte, cu totul noui, poate, din știința sufletului omenesc, expunem, în cele ce urmează datele esențiale ale cititului în palmă, cercetare simplistă în fond, cu principii temeinic stabilite pe cari și le poate însuși orice om curios să-și cunoască mai bine semenii.

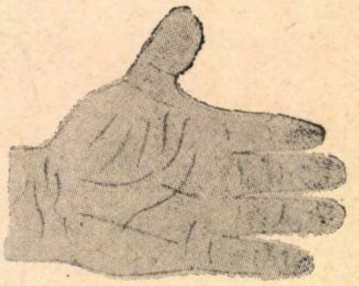

Mâna primitivă, palma (văzută schematic).

ANALIZA MAINII. OBSERVAȚIUNI PRELIMINARE

E necesar, înainte de toate, să atragem atențiunea cititorilor noștri, că nu le folosește la nimic dacă vor citi un tratat de chiromanție, odată sau de mai multe ori. Principalul este să se pătrundă de indicațiile de bază pentru efectuarea unei analize și apoi să procedeze imediat, la scrutarea mâinilor proprii și ale persoanelor din imediata apropiere. In tramvae, în autobuz, în tren, oricine poate să examineze mâinile vecinilor săi, dându-și seama, dacă e versat în regulele fundamentale de orientare, cu cine are de-aface... Persoanele observate n'au cum să-și dea seama că sunt astfel anchetate.

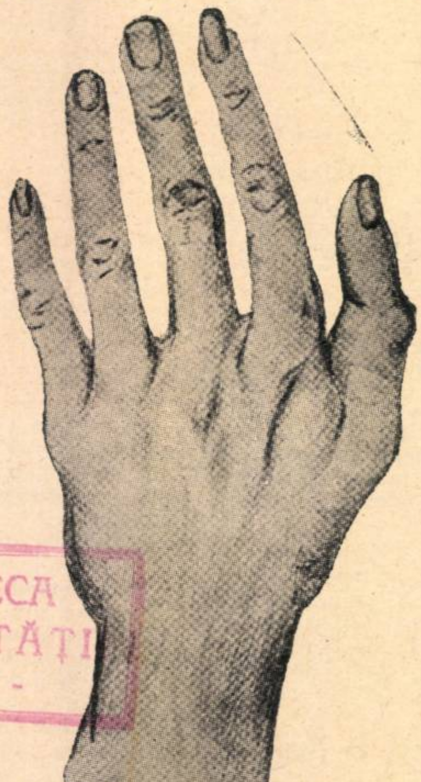

O mână amestecată. Degetele prezintă trăsături conice și unghiulare, iar dosul palmei se prezintă mai mult conic decât unghiular.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Intre primele sfaturi pe cari avem să le recomandăm celor cari vor să se inițieze în chiromanție, este acela de a nu con-

(Urmează în pag. următoare)

sulta mâna cuiva în prezenţa unei a treia persoane. Unde sunt trei oameni la un loc, se înfiripă o conversaţie, niciunul dintr'înşii nu se poate concentra şi apoi nu se pot spune «pe şleau» toate destăinuirile pe cari cel examinat ar dori să le audă...

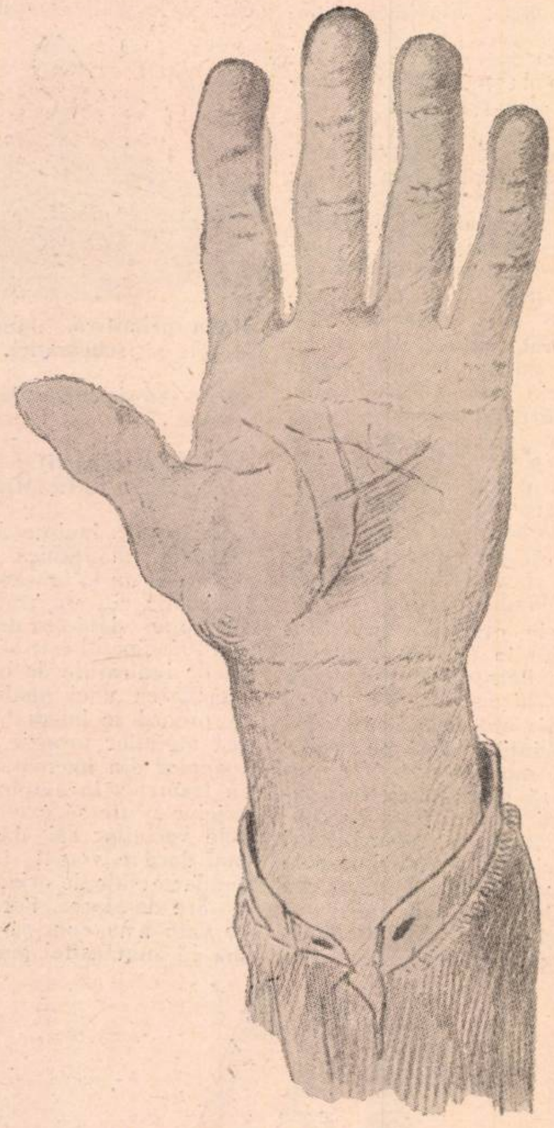
Mâna în formă de lopată.

Iniţiatul în chiromanţie trebuie de asemeni să evite de a formula o părere după primele indicii pe cari le observă în trăsăturile mâinii. Abia după ce a cercetat cu de-amănuntul, toate semnele, toate desenele încheieturilor, forma întregului şi a degetelor, confirmându-şi constatările făcute la început, poate să determine caracteristica persoanei examinate.

Rugăm mai întâi persoana al cărui caracter vrem să-l cunoaştem să aşeze amândouă mâinile pe masă, cât mai comod, cu podul palmei în sus. In felul acesta, degetele stau lipite unul de altul într'o poziţie cât mai naturală.

MANA STANGA ŞI DREAPTA

La întrebarea dacă trebuesc supuse amândouă mâinile pentru cercetarea chiromantică, răspundem că aşa se obişnueşte, însă mâna conducătoare este cea stângă. Intr'însa se observă semnele caracteristicilor psihologice, pe cari omul le-a primit dela părinţii săi şi le poartă pe calea întregii sale vieţi. Mâna stângă arată moştenirea spirituală, în timp ce mâna dreaptă vădeşte însuşirile şi capacităţile pe cari omul şi le-a însuşit în decursul vieţii sale, prin el însuşi.

In general, ambele mâini redau tabloul caracterului omenesc. Obiceiul este ca să se înceapă cu mâna stângă pentru stabilirea primelor caracteristice, apoi se trece la examinarea mâinii drepte pentru a afla facultăţile specifice individualităţii persoanei, comparându-se cu trăsăturile de ordin general.

MARIMEA MAINILOR

Cercetarea mâinilor începe cu observarea mâinilor, care trebue să fie proporţională cu corpul. Bărbaţii au în genere mâini mari, femeile mici.

Se disting mâini mici, mari, proporţionate

Mâinile mici la bărbat sunt întotdeauna din punct de vedere moral un semn de voinţă slabă. Ele trădează o fire slabă, feminină. Astfel de bărbaţi au ceva distonant, suspect, enervant în caracterul lor. Sunt lesne influenţabili şi au o independenţă foarte mărginită.

Dimpotrivă din punct de vedere spiritual, mâinile mici sunt demne de încredere. Ele dovedesc o aplecare spre ştiinţă şi în genere, o predilecţie pentru manifestările spiritului. Oamenii cu mâinile mici năzuesc întotdeauna spre lucruri mari şi nobile. Inteligenţa lor e bine desvoltată, numai voinţa lasă de dorit. O nouă diferenţiere: dacă mâinile acestea mici sunt însă grase şi rotunde, e un indiciu că persoanele respective au o mare dragoste de viaţă şi de lux, că sunt foarte sensuale.

Mâinile mari indică persoane simple, cumsecade. Dacă sunt pe de-asupra lungi şi slabe, putem fi siguri că e vorba de cineva care lucrează încet, dar ceeace face, e efectuat cu foarte multă exactitate. Mâinile mari şi subţiri sunt mai apte pentru un lucru fin decât cele mici. Din contra mâinile masive, cărnoase, se întâlnesc la oameni trândavi, inerţi, nesimţitori. Oamenii brutali au, de asemeni mâini masive şi butucănoase.

Mâinile proporţionate nu exprimă nimic deosebit. Ele se întâlnesc la persoane comune, echilibrate. E întotdeauna nevoie şi de alte semne ale mâinii pentru fixarea caracteristicei sufleteşti.

PĂRUL DE PE DOSUL PALMEI

In general, o mână păroasă de bărbat e un semn al unei bune desvoltări de rasă. Bărbaţii păroşi la mâini sunt plini de temperament, dotaţi cu inteligenţă şi spirit practic. Femei cu mâini păroase se întâlnesc foarte rar şi atunci avem cu siguranţă afacere cu fiinţe extrem de erotice, mai mult anormale.

FORMA MAINILOR

Există cinci tipuri esenţiale de mâini, în ce priveşte forma lor: mâna primitivă, mâna colţuroasă, mâna în formă de lopată, mâna conică şi mâna intelectuală. Natural că, în majoritatea cazurilor, mâinile nu apar absolut în forma lor tipică, şi că trebue un desvoltat simţ de observaţie, pentru a le categorisi cum se cuvine. Degetele prezintă o particularitate specială, sunt **noduroase sau netede**. La degetele netede fiecare din ele e crescut drept, în mod egal. Degetele noduroase prezintă umflături la fiecare încheietură. Acestea din urmă constitue o notă favorabilă deoarece sunt un semn de activitate şi de simţ al ordinei. Degetele netede trădează, dimpotrivă, un simţ artistic şi în acelaş timp exprimă un caracter slab, evasiv. Noduroşenia poate fi înăscută sau dobândită. Femeile au rareori degete noduroase. Aceasta stă în natura lucrurilor. Femeile gravitează mai mult în direcţia sentimentului în timp ce bărbaţii sunt mai înclinaţi pentru activitatea spiritului.

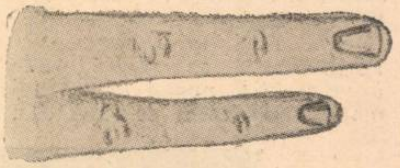
Degete netede.

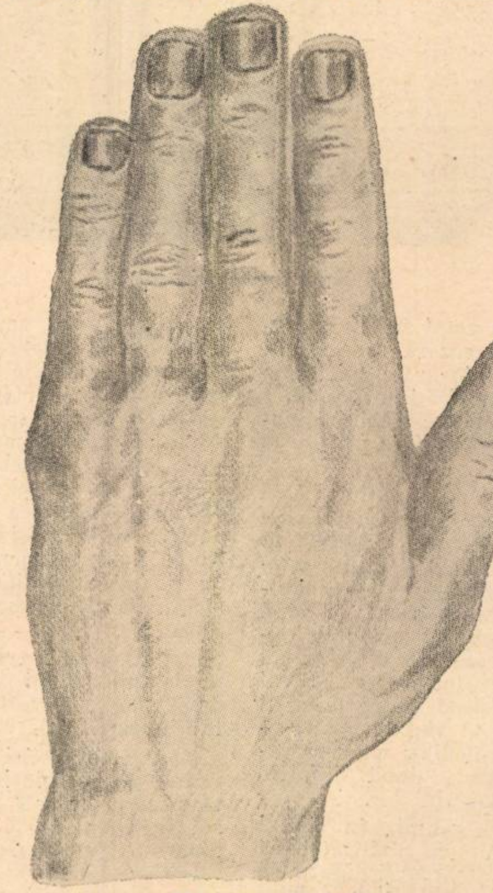
Mâna unghiulară

MANA PRIMITIVA

E considerată drept tipul cel mai vulgar de mână. O recunoaştem imediat după forma ei robustă, greoaie, tocită.

Degetele sunt scurte, groase, rotunde. Mâna primitivă cuprinde o palmă excepţional de mare şi de lată. Degetul cel gros e diform şi grosolan. Este mâna omului de jos, în primul rând mâna ţăranului şi a salahorului.

Chiar când persoanele acestea reuşesc prin avere sau bătrâneţi avantajate să-şi schimbe felul de muncă, mâna tot nu li se schimbă. In genere, ei au o foarte slabă putere de înţelegere. Sunt indiferenţi faţă de orice lucru de ordin spiritual. Nu lucrează din judecată, ci din instinct. Persoanele acestea vor să nu aibă nici un fel de nerv, sunt complect flegmatici şi fără pretenţii în necesităţile lor.

Mâncarea bună și băutura constitue scopul suprem al vieții lor. Dacă se întâmplă să aibă vreo idee, sunt foarte conservatori și nu-i poți urni în ruptul capului din ceeace au apucat odată să creadă. Sunt oameni născuți pentru a fi conduși de alții. Femeile au rareori mâini primitive, deoarece dela natură ele sunt organizate pe o treaptă superioară.

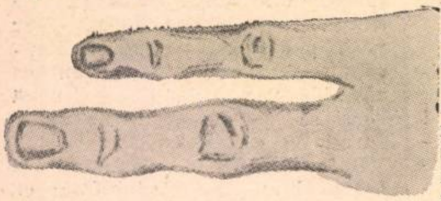

Degete noduroase.

2. MANA UNGHIULARA

Se înrudește cu mâna primitivă prin aceea că e de opotrivă de aspră și colțuroasă, însă nu are acelaș fel de palmă, nici degete la fel de rotunde și bățoase. Mâna unghiulară posedă o coordonare mai bună și plăcută la vedere. Degetele arată o cupă unghiulară. Chiar și unghiile vădesc această formă lată, colțuroasă. Mâna unghiulară este mâna omului folositor. O găsim la meseriaș, precum și la profesori și funcționari. Ea arată pe omul răbdător, corect, rezistent, cu simțul ordinei, care privește datoria mai presus de orice. Rațiunea predomină sensibilitatea. Fantezia e foarte slab desvoltată la acești oameni, din care cauză apar cam greoiu în manifestările lor intelectuale. Printre dânșii nu găsim nici visători, nici melancolici. Mâinii unghiulare i se mai spune și «mâna de filistin» fiindcă oamenii cari o posedă au ceva pedant, mărginit în ființa lor. Sunt adversarii libertății personale. Idealul lor este viața reglementară, ordonată.

Deaceea oamenii cu mâna unghiulară sunt soți excelenți... Au simțul bunei funcționări a casei. Se lasă foarte ușor convinși pentru căsătorie. **Iată, deci, o noțiune importantă de știut pentru femei.** Deși în căminul conjugal, le place să se comporte ca niște tirani. Caută să-și manifeste în orice ocazie, severitatea. Din punct de vedere al ideilor și părerilor, sunt foarte conservatori. Trecutul reprezintă pentru dânșii ordinea, disciplina. Noutatea îi înspăimântă, fiindcă are în ea ceva revoluționar.

Din rândurile lor nu se recrutează mai nici un revoluționar, care schimbă fața lumii ori aduce un lucru original, în vre-un domeniu de activitate. Oamenii cu mâinile unghiulare sunt mediocri foarte cumsecade, cari pot efectua servicii subalterne, sub conducerea altora.

3. MANA IN FORMA DE LOPATĂ

Cu o treaptă mai sus decât oamenii cu mâna unghiulară stau persoanele cu mâna în formă de lopată. Și mâna aceasta este tare și lată însă nu atât de brutală ca cea primitivă. Dacă privim degetele mâinii în formă de lopată în palmă, ele apar asemănătoare instrumentului de care se slujesc pictorii pentru întinsul culorilor pe pânză și care se numește *spatulă* (lopățică). Ele se lățesc, se îngroașă la vârf și capătă aspectul unei lopeți. Până și unghiile capătă această formă. Ele se îngustează jos și se umflă la vârf. Dacă socotim mâna unghiulară drept mâna utilă, trebuie să numim mâna în formă de lopată mâna practică. O găsim la muncitorii de aproape toate felurile, ingineri, chimiști, fermieri, constructori și așa mai departe.

Mâini în formă de lopată găsim la acele persoane cari sunt obișnuite să utilizeze partea practică a vieții. Mâna aceasta e un indiciu permanent de activitate și energie, de promptitudine. Oamenii solizi, neosteniți, inventivi, cari lucrează fără curmare, au de obiceiu mâinile în formă de lopată. Ei posedă o anumită inteligență naturală și sunt extrem de întreprinzători. Indrăgesc orice idee nouă. Le impune tot ce e mare, ingenios, extraordinar, masiv. Mâna în formă de lopată ar putea fi indicată și drept mâna americană, deoarece Americanii cu spiritul lor practic vioiu, implântat în realitatea momentului, arată un interes primordial tuturor ideilor originale, lucrative, și o dragoste imensă pentru sport. Omul lopată (dacă se poate spune astfel) e negustorul înăscut, organizatorul. El posedă acurateța, exactitatea și spiritul de ordine. Și într'o altă privință se deosebesc oamenii cu mâna în formă de lopată de cei cu mâna unghiulară: ei sunt mai largi la suflet, mai larg văzători, mai expansivi. Lucrează și gândesc în stil mare. Nu sunt roși de îndoială și au un fel armonios de a privi lumea. Omul cu mâna conică pe care îl vom cunoaște îndată e un fantast, un mistic, un melancolic. Omul cu mâna-lopată are, incontestabil, un simț evident pentru frumusețe, însă e lipsit de fantezie. De aceea e arareori artist, ci mai degrabă meseriaș într'un atelier de lucrări artistice. El iubește tot ce e reglementar, simetric, ordonat și prudent. Extravaganțele îl lasă rece. In dragoste e de o sensibilitate normală. Ca amorez procedează cam repede, nu e capabil să facă nici un fel de curte femeilor, deaceea nici nu prea are succes. Niciodată nu va spune un bărbat cu mâna în formă de lopată unei femei, «nu pot trăi fără tine» fiindcă i s'ar părea o galanterie exagerată și fiindcă e convins că în realitate se poate foarte ușor dispensa de cea mai frumoasă și turburătoare femeie.

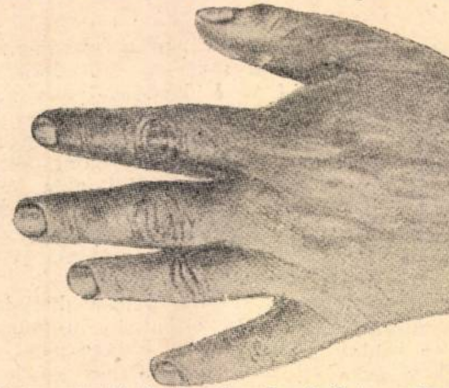

Mâna primitivă, dosul palmei (fotografie naturală).

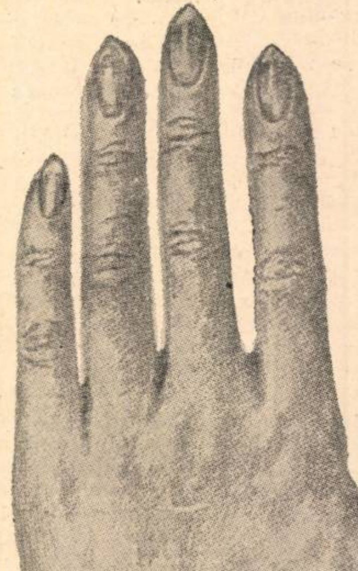

Mâna conică.

4. MANA CONICA

Mâna conică o recunoști imediat după aceea că mâna întreagă se îngustează înspre vârful degetelor, având tendința să se subțieze. Ea este exact inversa mâinei în formă de lopată. I se mai spune și mână de artist, ceeace nu vrea să însemne că o găsim numai la artiști sau că, invers, toți artiștii trebuie să aibă o astfel de mână.

Insă în genere cei ce o posedă au în felul lor de gândire și simțire ceva care se apropie de felul cum se comportă artiștii. Persoanele cu mână conică sunt foarte inimoase.

La ele predomină simțurile și impresiile. Ințelegerea vine pe planul al doilea. Intrucâtva, sunt cu toții căutători de frumusețe. Mâna conică nu e făcută pentru un lucru folositor și practic. In genere oamenii cari o posedă simt un fel de repulsie pentru munca manuală și nu se comportă prea lesne în viața practică. Sunt considerați drept incapabili. Și e drept, nu le poți încredința o afacere, căci mai rău încurcă ițele. Sunt idealiști, melancolici, visători. Au ceva romantic în ființa lor. Se înspăimântă în fața celui mai mic obstacol pe care trebuie să'l treacă. Sunt prada dispozițiilor capricioase, toanelor. Foarte sensibili, caracterul lor nu e deloc consistent, fix. Au simțul datoriei foarte slab desvoltat, nu-s capabili de fidelitate, deoarece căsniciile lor sunt rareori fericite. In schimb bărbații cu mâna conică sunt amorezi excelenți. Ei știu ce place femeilor, se pricep să cucerească sexul slab în punctele lui slabe. Și pot fi considerați ca foarte primejdioși pentru femei. Acestea se uită întotdeauna la mâinile bărbaților cari exercită asupra femeilor, întotdeauna, o mare forță de atracție. E, cu siguranță, unul din stimulentele erotice. In timp însă ce mâinile în formă de lopată ori cele unghiulare le fascinează foarte puțin pe femei, se simt, în schimb, întotdeauna cucerite de mâinile conice. Bărbații ajung să-și dea seama de lucrul acesta și oridecâte ori sunt în societate, nu pierd nici un prilej de a-și expune mâinile.

E natural să întâlnim mâna conică, foarte des, la femei. E mâna naturii feminine, care exprimă cel mai precis, calitățile sexului slab. Femeile cu mâna conică pot fi repede cucerite pentru o aventură amoroasă. Au un elan romantic în ființa lor. Soții ideale nu prea sunt. Caracterul le e slab și imaginația fugară... Ați înțeles. Asemenea femei suportă cu foarte multă greutate cadrul simplu al căminului conjugal, nu se pricep mai de loc în treburile gospodăriei și îngrijirea copiilor le plictisește. Bărbații cari nu sunt siguri că au asigurată o existență materială satisfăcătoare să nu hazardeze o căsnicie cu femei ce au mâinile conice. Altfel, vor avea de suferit numai desamăgiri.

5. MANA INTELECTUALA

Forma fundamentală a acestor mâini amintește mâna conică. Și mâna intelectuală se îngustează spre capăt, în direcția vârfului degetelor. Degetele nu sunt rotunde, ci arată o tendință spre forma unghiulară. Curios este la aceste

(Continuare în pág. 417)

GAFA GUJBA

nuvelă de IVAN BABEL 1)

La Krinitza se celebrau şease nunţi. Obiceiurile de altădată reinviară. Un nuntaş, beat mort, ieşi din cortegiu ca să încerce mireasa, dacă e fecioară. Trecuseră douăzeci de ani de când moda aceasta fusese părăsită la Krinitza. Beţivul abia îşi putea desfăşura chimirul. Mireasa, prăpădită de râs, îl trăgea pe bătrânel de barbă. Pe streaşina bordeielor atârnau deja, două cămăşi pătate cu sângele nupţial; una din cămăşi o luă un soldat al armatei roşii, cealaltă o puse Gafa Gujba care sări pe acoperiş, întocmai ca o pisică şi smulse trofeul. Dându-se jos, Gafa vărsă în gâtlejul ei uscat o jumătate litru de vodka, în timp ce mulţimea striga şi dansa. Ciobanii din Beresagna, cari duceau oile la Kiew şi se oprise în drum, priveau cu stupoare cum aluneca băutura în gura bătrânicei şi-şi făceau cruce de topăielile ei.

— Asta nu-i o femeie, le explicară neamurile ei, e dracul împeliţat, e văduva noastră, a tuturor.

Gafa, care se urcase din nou pe acoperiş asvârlia pâine, beţe, farfurii. După ce isprăvi de băut vodka, sfărâmă sticla de cărămida coşului.

Bărbaţii, adunaţi în curte, îi răspunseră printr'un răcnet. Bătrâna sări iar jos, deslegă un cal care dormita lângă gard şi porni în galop să caute alcool. Se întoarse încărcată cu flacoane, precum un soldat circasian cu cartuşe. Calul abia răsufla, dând nervos din cap; pântecul său de mânz se scobia şi se umfla; în ochi scânteia demenţa cailor.

La nuntă, lumea dănţuia, fiecare cu o batistă în mână, cu ochii plecaţi, bătând paşii pe loc. Numai Gafa dansa ca la oraşe. Juca cu iubitul său Griska Savcenko. Se prindeau ca pentru o luptă; cu o îndârjire furioasă, îşi sumecau mânecile până la umeri; apoi, loviţi par'că de un glonte, se prăbuşiau la pământ, isbind din călcâie.

De trei zile se tot sărbătoriau nunţile la Krinitza. Flăcăii de onoare, mânjiţi cu ceară, cu pălăriile trase pe o ureche, băteau toba pe tacâmuri, ori alergau, ca nebunii, dealungul satului. Pe uliţă, ardeau câteva ruguri. Bărbaţii, purtau pălării în trei colţuri, săriau pe de-asupra flacărilor. Se înhămau caii la hârdaie şi astfel trebuiau să treacă prin foc. Bărbaţii picau de somn. Gospodinele asvârliau vasele sparte în curţile vecinilor. Tinerii căsătoriţi, după ce-şi spălară picioarele se pitiră în paturi şi, în cele din urmă, nu rămase decât Gafa pentru a juca, singură, în hambarul gol. Ea se învârtia, cu părul în vânt, ţinând un reteveiu în pumn. Bâta, unsă cu păcură, se isbia de pereţi. Loviturile zdruncinau casa şi lăsau răni negre şi năclăioase.

— Suntem cu toţii muritori, şoptia Gafa, manevrând reteveiul.

Şindrile şi paie îi cădeau pe cap. Femeia dansa însă mai departe, cu capul gol, pe moloz, în pârâitul pereţilor cari se prăbuşiau. In mijlocul ruinelor, bocancii săi roşii săltau, scandând măsura.

Noaptea cobora, împresurând toată preajma. Rugurile se stingeau, în fundul gropilor scurmate de foc în zăpadă. Hambarul devenise un biet schelet de scânduri rupte. In Casa Sovietului se aprinse de-odată o luminiţă pâlpâindă. Gafa trimise reteveiul la plimbare şi o sbughi pe uliţă.

— Ivaşko, strigă ea, dând busna în Casa Sovietului, hai să benchetuieşti cu noi, la nuntă, vin'o să ne bem viaţa dintr'o înghiţitură.

Ivaşko era delegatul comitetului executiv al regiunii pentru colectivizare. Două luni trecură de când el începuse tratativele cu satul Krinitza. Cu mâinile pe masă, Ivaşko stătea în faţa unui maldăr de hârtii gălbejite. Pielea îi stătea lipită de tâmple, pupilele de pisică bolnavă i se învârtiau în orbite.

— Nu fă pe mândrul faţă de ţăranii noştri, urlă Gafa, bătând din picior.

— Nu fac pe mândrul, spuse Ivaşko abătut. numai că nu-mi şade să benchetuiesc cu voi la nuntă.

Bătând din nou din picioare, cu gesturi largi, Gafa schiţa înaintea lui câtiva paşi de joc.

— Vin'o să împarţi cu noi lipia, spuse femeia şi mâine vom fi, toţi, oamenii tăi.

Ivaşko clătină din cap.

— Nu face să împarţ cu voi lipia, spuse el; voi sunteţi, par'că, fiinţe omeneşti ?... Lătraţi când trece un câine pe uliţă... Ce trebue mai mult. Şi când te gândeşti că am pierdut opt kilograme de grăsime, din cauza voastră...

El plescăi cu limba şi închise pe jumătate pleoapele. Intinse mâinile, se ridică apoi, clătinându-se, caşicum îi venia să cadă şi abia târându-şi picioarele, se îndreptă spre uşă.

— Cetăţeanul acesta, spuse imediat secretarul Kharcenko, e un om de aur, e o înaltă conştiinţă, numai că Krinitza s'a purtat cu dânsul prea grosolan...

De-asupra bubelor şi nasului botos al lui Kharcenko se ridica un moţ de păr, de un blond cenuşiu. Citea un jurnal stând picior peste picior.

— Oamenii ăştia trebuie scărmănaţi în lege, altfel nu o să-şi vină în fire, spuse Kharcenko, întorcând o pagină de ziar. Dar lasă, c'o să li se vină şi lor de hac...

Gafa scoase de sub fustă o geantă cu seminţe de floarea soarelui.

— De ce te gândeşti la datoria ta, măi secretare, spuse femeia, şi de ce ţi-e frică de moarte ?... Ai auzit tu ca vre-unui mujik să-i fie frică de moarte ?...

Afară, fierbea un cer negru şi umflat. Colibele se aplecau, par'că, în bătaia vântului. De-asupra lor se aprindeau stelele într'o licărire care făcea rău ochilor. Vântul sufla aprig.

Cum intră în coliba ei, Gafa auzi un mormăit ritmic, o voce răguşită, necunoscută. O vagabondă intrase la întâmplare ca să petreacă noaptea, cu picioarele chircite sub dânsa, şi moţăind pe sobă. Incolo, încăperile erau stăpânite numai de tăcere; efluviu de alcool, miresme de mere năpădiau din ziduri.

Fetele Gafei, buzate, se uitau chiorâş la cerşetoare.

— Flecăreşte mătuşă Rachivna, spuse Gafa, intrând în a doua încăpere, îmi place să aud hodronind.

Bătrâna Rachivna îşi despletia părul. Picioarele le ţinea sprijinite pe sobă ca să şi le usuce, după baie.

— Sunt trei patriarhi pe lume. începu bătrâna, clămpănind din dinţi. Patriarhul dela Moscova e închis de cârmuire, cel dela Ierusalim locuieşte la turci; toată creştinătatea stă sub porunca patriarhului Anţioh... El a trimis în Ukraina patruzeci de popi greci, ca să blesteme bisericile din cari a scos cârmuirea clopotele... Popii greci au fost văzuţi la Ostrogradsky. Pentru Duminica Floriilor, o să vie, aici, la Krinitza.

Rachivna plecă pleoapele şi tăcu. Lumina candelei se prelingea până la picioarele ei.

— Judecătorul Voronkoff, reîncepu bătrâna inviorată, a organizat un teren de lucraţ în douăzeci şi patru de ceasuri. Nouă boeri au fost prinşi şi arestaţi dimineaţa. Urma să fie transportaţi la Sakhalin. Dar vezi, minunea Domnului: dimineaţa. când a venit paznicul să deschidă uşa celulei, cei nouă boeri se legănau de bârne, spânzuraţi cu cingătoarele...

Gafa deosebi în întuneric şi trupul butucănos al iubitului ei. Griska Sawcenko, cu capul vârât în perne.

Femeia îl scutură şi o jumătate noapte se svârcoli cu dânsul pe laviţă, cu buzele strânse, cu braţele întinse în neştire. In zori, Griska tresări, gemu şi adormi cu gura căscată.

Din colţul unde stătea rezemată, Gafa putea vedea umerii bruni ai fiicelor sale, cu fruntea îngustă, cu buzele atârnânde şi sânii negri.

— De unde mi-au căzut cămilele astea ? se întrebă ea.

Gafa ieşi în curte. Vântul o încercui, ca apa rece într'un râu. Femeia înhămă caii, încărcă sacii de grâu pe o sanie, căci în timpul sărbătorilor se consumă toată făina. Pâcla zorilor începu să se risipească.

La moară, măcinatul trebuia să ţină până a doua zi. Toată ziua ninsese.

Iusko Trofim, cu umerii acoperiţi de zăpadă o întâmpină pe Gafa spunându-i:

— Ne-am ars, ticăloaso, văzuşi ?

— Dar ce s'a întâmplat ?

— Cum nu ştii ? Noaptea asta au sosit toţi tovarăşii, poamele alea bune, de cari ne feream ca de dracu ! Ivasko a fost înlocuit prin judecătorul Voronkoff.

Mustăţile lui Trofim se ridi-

(Urmează în pag. 414)

---

1) O traducere nu poate reda, în mod exact, simplicitatea şi conciziunea stilului lui Ivan Babel, considerat astăzi ca cel mai mare scriitor rus actual. Povestirea ce o publicăm în numărul de faţă prezintă însă, în afara valorii sale literare, un interes documentar de primul ordin, redând cu intensitate conflictul între vechea lume dintr'un stat ucrainian şi presiunea inovatoare a colectivizării sovietice.

A apărut:

ADRIENNE THOMAS

Catrina-Soldat!...

ROMANUL UNEI FETE DIN ALSACIA-LORENA

Romanul unor experienţe neobicinuite trăite de o femeie cu suflet extraordinar, în timpul marelui război, Singura şi cea mai puternică viziune a războiului mondial redată de pana unei femei. Numai în Germania, această lucrare a trecut de 100.000 exemplare şi s'au anunţat ediţii noui în toate limbile.

Cereţi la toate librăriile precum şi la Editura „Eminescu". Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2

A apărut:

LUDWIG LEWISOHN

ISRAELE INCOTRO?

ROMAN

TRADUCERE DE EMANUEL CIOMAC

Această lucrare pasionantă, care a avut un enorm răsunet, atât în Statele Unite, cât şi în Franţa, unde a fost tradusă, sub titlul «Israël où vas tu?» ar avea aproape caracterul unei auto-biografii. Ca şi autorul, eroul principal aparţine unei familii de emigranţi evrei din Germania. Ca şi autorul, eroul a avut o cultură şi o formaţiune pur americană. Asemenea unuia altuia, amândoi au crezut că şi-au găsit o ţară şi un neam. Asemenea unuia altuia, amândoi n'au întârziat de-a vedea că s'au înşelat. Sunt pagini de o înaripată inspiraţie şi de o patetică măreţie.

Cereţi la toate librăriile precum şi la Editura «EMINESCU» Bucureşri I, Str. Anghel Saligny 2

Franța în frământare

In spațiul unei singure săptămâni, marea noastră țară amică a văzut desfășurându-se între fruntariile sale, evenimente de cea mai palpitantă gravitate. Echilibrul sufletesc, al poporului francez, niciodată desmințit, a putut însă face față imenselor lovituri și schimbări provenite.

Pagina noastră vă reprezintă: 1) pe președintele Doumer, pe catafalc la Elysée. — 2) Primul ministru, André Tardieu, sosind la Castelul dela Versailles, pentru a participa la alegerea noului președinte. — 3) Asasinul președintelui Doumer, Paul Gorgulow transportat la o nouă anchetare. — 4) Vedere generală a Sălii Congresului dela Versailles, în momentul alegerii noului președinte. — 5) D. Albert Lebrun, noul președinte al Republicei Franceze, alături de președintele Consiliului, d. André Tardieu, îndreptându-se spre Paris, în aclamațiile multimii, după alegerea sa. — 6) Președintele Lebrun în cercul familiei sale. (In picioare, dela stânga la dreapta, d. Jean Freysselinard ginerele său, d-na Freysselinard, născută Marie Lebrun cu fiul său Pierre, d. Jean Lebrun fiul președintelui; jos, dela stânga la dreapta, d-na și d. Albert Lebrun, cu nepoțica lor Anne Marie).

1

2

3

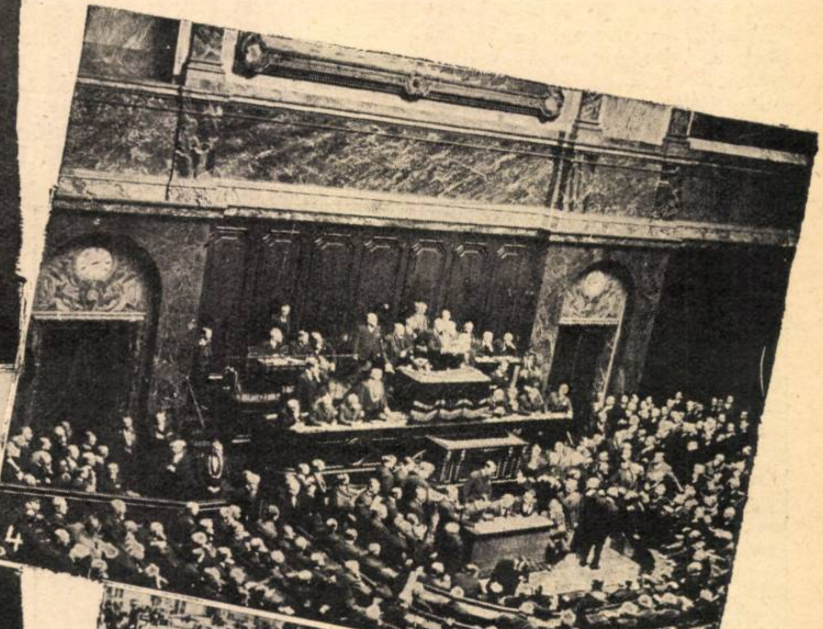
4

5

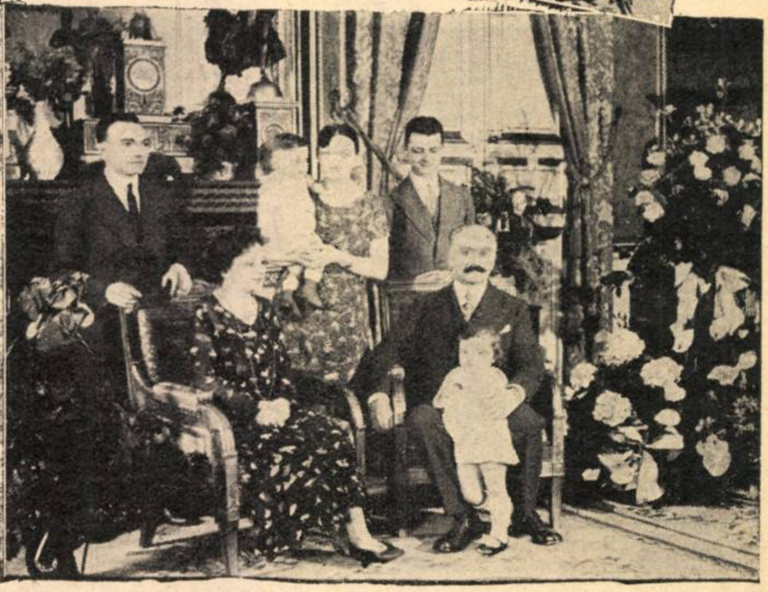
6

ACTUALITAȚI

Cu o oră înainte!

Dela 21 Mai adoptăm ora Asiei Mici

Anul trecut timpul s'a dat înapoi cu o oră, contrar mersului soarelui, cașicum s'ar fi mutat Bucureștii pe meridianul Vienei.

Anul acesta timpul se dă din contra înainte cu o oră, Capitala noastră fiind mutată, în mod fictiv bineînțeles, pe meridianele Asiei Mici.

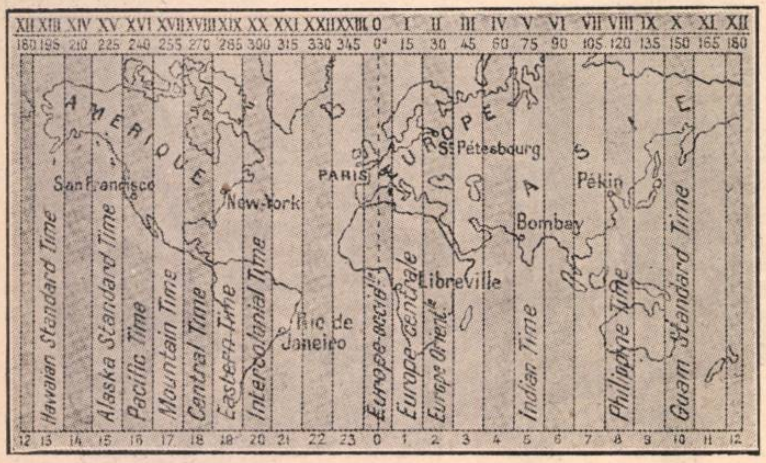

Cele douăzeci și patru fusuri orare care împart suprafața pământului.

Se adeveresc dar versurile lui **Eminescu:**

«Vai de biet român săracul
«Inapoi tot dă ca racul».

Timpul merge contra spațiului. Dând ceasornicul înainte, ajungem înapoi în Asia; dând ceasornicul înapoi înaintăm spre meleagurile occidentale.

Ideia adoptării orei orientale aparține ministerului Comunicațiilor și e cât se poate de fericită putând aduce 200 până la 300 milioane lei economie în punga țării atât de săracită pe aceste vremuri critice.

ORA C. F. R.

Anul trecut inițiativa adoptării orei centrale a aparținut Direcțiunei generale C. F. R.

— **«Ce ar fi dacă în loc de București capitala țării noastre ar fi Aradul?»**

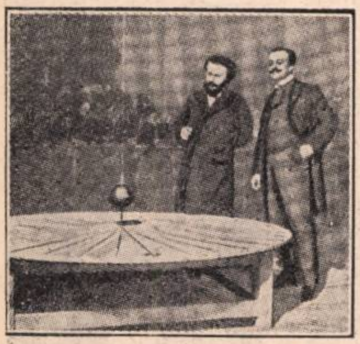

Reconstituirea experienții pendulei: celebra experiență a lui Foucault (1852) reconstituită solemn la Pantheon în 1902 de către prof. A. Berget (dreapta) și Camille Flammarion (stânga).

Cu acest argument C. F. R. ne-au convins că soarele poate trece la meridian și la ora 11 iar la Cetatea Albă nu e nici o primejdie că s'ar înopta vara la ora 6, majoritatea basarabenilor neavând ceasornice.

C. F. R. ne-a aplicat teoria relativității. Timpul e relativ și convențional. Pentru a justifica retrogradarea timpului, C. F. R. au făcut apel la astronomi.

MOȚIUNEA ASTRONOMILOR

Iată textul moțiunei propusă de d. prof. **Vâlcovici,** ministrul Comunicațiilor și care a fost adoptată cu unanimitate de voturi:

«Comitetul național român de astronomie întrunindu-se în ziua de 4 Aprilie 1931 sub președinția d-lui prof. **Coculescu,** constată că față de schimbarea orariului, preconizată de direcțiunea generală a C. F. R. **Știința nu poate avea nici o atitudine.**

«Totuși crede că o astfel de schimbare ar implica importante repercusiuni în viața socială și economică a țării și că prin urmare, înainte de a fi înfăptuită, ea ar merita să fie discutată în mod amplu, în sânul unei adunări mai largi, în care să fie reprezentate toate categoriile sociale și economice mai importante».

*

Adunarea bineînțeles nu s'a convocat, d-l Vâlcovici nefiind încă ministru în Aprilie 1931 și C. F. R. având interesul ca Bucureștii să aibă ora Europei occidentale.

VARIAȚIILE ORARIILOR

După lămuririle date de d-l inginer **Macovei** dela C. F. R., membru al Comitetului național astronomic, pământul în mișcarea sa de rotație dela vest la est perindează cele 360 grade de longitudine sau meridiane ale sale prin punctul de culminație a soarelui, în timp de 24 ore.

Această trecere pentru 15 grade are loc într'o oră, iar dela un grad la altul în 4 minute, cea ce înseamnă că pentru două localități distanțate cu 15 grade timpul lor de amiază sau timpul solar, diferă cu o oră.

Fiecare localitate are deci timpul său, ora sa solară, conducătoare pentru viață și relațiile ei. Se naște în felul acesta o diversitate de ore după numărul localităților, care poate provoca neplăceri și nedumeriri în calcularea timpului de îndată ce localitățile stabilesc legături și relații comune.

Pentru a putea determina spre exemplu, după ora solară, timpul exact de sosire al unui tren expres, care ar circula dela est la vest, cu o viteză de distanță dintre două grade pe oră, ar trebui ca la timpul de mers, adică după fiecare oră, să adăugăm câte 4 minute și să facem operație inversă pentru trenurile circulând dela vest la est.

Calculul în sine, dacă pentru sosirile și plecările trenurilor poate fi înfăptuit pentru public, el apare ca o imposibilitate pentru serviciul interior de cale ferată, în stabilirea legăturilor, a încrucișărilor și trecerilor înainte a trenurilor.

ORA UNITARĂ

Istoricul drumurilor de fer ne arată cum din cauza acestor inconveniente, rețelele au simțit nevoia unei simplificări, a unei ore unitare de conducere. Și întrucât ora solară guverna fiecare localitate, căile ferate au făcut mult timp uz de două orarii: unul de **serviciu,** indicat de timpul solar al celei mai importante gări sau al Capitalei și altul de **stație,** care indica sosirile și plecările trenurilor după ora localității respective.

Ceasornicele din sălile de așteptare ale gărilor arătau ora localității, pe când cele din birourile de servicii arătau ora unitară a regiunei.

CELE 24 FUSURI ALE GLOBULUI

Anarhia timpului a fost oprită la 1883 de renumitul specialist de cale ferată **W. F. Allen,** secretarul lui «Railway Time Convention», după care întreg globul pământesc se împărți în 24 de zone, care variază între ele cu ore întregi, în timp ce minutele și secundele rămân în acelaș loc.

Să presupunem că în acest moment e ora 7 și 10 minute dimineața la București, la Viena va fi 6 și 10, la Paris 5 si 10, etc. cu alte cuvinte minutarul rămâne invariabil și numai acul orar e dat înapoi. La Ierusalim va fi din contra 8 si 10, la Bagdad 9 și 10, la Bassora 10 și 10, la Bombay 11 și 10 etc.

Fiecare din cele 24 zone denumite și fusuri, are o întindere longitudinală de 15 grade. In interiorul unei zone se aplică timpul meridianului care străbate mijlocul ei.

Ca punct de plecare pentru timpul zonal s'a luat meridianul din Greenwich.

3 FUSURI IN EUROPA, 5 IN AMERICA

In Europa avem 3 fusuri orare, denumite:

1. **Ora occidentală** (Paris).

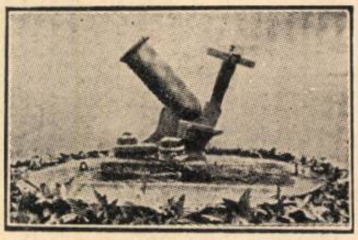

Tun solar instalat de mai bine de un secol la Palais-Royal (Paris). Pulberea este aprinsă de concentrarea razelor solare în focarul unei lentile, când astrul trece la meridian.

2. **Ora centrală** (Viena).
3. **Ora orientală** (București).

Nu e rușine că greograficește suntem la porțile Orientului, la urma urmei moravurile contează nu meridianele.

America de Nord e împărțită în 5 fusuri, făcute de Allen și se păstrează în prezent anume:

1. **Intercontinental Time.**
2. **Eastern Time.**
3. **Central Time.**
4. **Mountain Time.**
5. **Pacific Time.**

In Europa mai avem în afară de cele trei fusuri menționate mai sus și alte orarii particulare, precum:

Ora Olandei.
Ora Angliei și Portugaliei.
Ora Rusiei.

*

Adoptând ora orientală vom lua masa la 1 în loc de 12, în timp ce anul trecut prânzul era la ora 11.

In Octombrie vom reveni la ora normală a fusului București.

SICVT VMBRA DIES NOSTRI

Cadranul solar dela Sorbonna.

Dela 21 Mai vom fi, din punctul de vedere orar, pe fusul mării Caspice, a Asiei Mici și Arabiei.

L. F.

Cel mai tare copil din lume

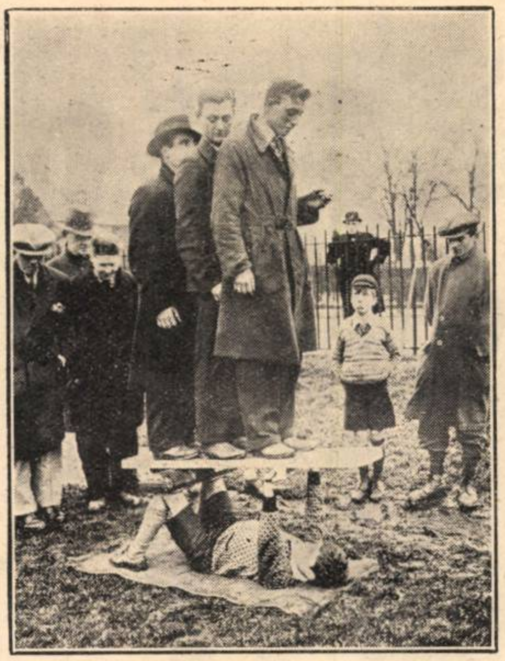

(Foto excl. Keystone)

Charles Highfield, în vârstă de 14 ani, este socotit ca un miracol al forței. După cum observați, el poate ține în genunchi și în mâini greutatea a trei bărbați. Nu numai colegii de școală, dar și populația orașului englez unde locuește, îl consideră ca minunea ținutului.

Janina, orașul berzelor și al hoților de oameni

Domnia banditismului modern nu s'a încuibat numai înlăuntrul granițelor Chinei și ale Statelor-Unite. El bântuie, deopotrivă în vechiul continent, de pildă în Grecia, în nordul Epirului, în împrejurimile frumosului lac Janina, unde răpirile de oameni sunt atât de frecvente încât te fac să te gândești la timpurile legendare ale trecutului.

Nu de mult o răpire excepțional de îndrăzneață a îngrozit presa universală. Trebuie totuși să admitem că nu era decât un caz printre atâtea altele.

Să povestim faptele:

D-nii Knicker și Werner, primul, anticar la Filadelfia, celălalt fabricant de țigări din Germania, în trecere prin Janina, porniră într'o zi în excursie în împrejurimile orașului.

Seara, pe când se întorceau auziră de-odată niște detunături în timp ce o serie de gloanțe le străpunse pneurile automobilului.

— Domnii vor avea amabilitatea să ne urmeze. Inutil să ni se opună rezistență, le spuse politicos șeful bandei, răsărind de-odată dintr'un tufiș gros și urmat de șapte credincioși.

— Sunt cetățean american, amenință Knicker. O să plătiți scump obrăznicia voastră.

— Sunteți american? Cu atât mai bine răspunse banditul. Plata răscumpărării va fi cu atât mai puternică.

Cei doi excursioniști fură târâți într'o scorbură părăsită, iar șoferul lor trimis în oraș, cu o scrisoare adresată rudelor victimelor, cari se aflau de asemeni în oraș.

Stilul acestor misive era cât se poate mai lapidar:

«Răscumpărarea este de zece mii de dolari. In cazul când suma nu va fi achitată în interval de 48 ore, vom restitui, separat capetele prizonierilor noștri».

Inutil să adăogăm că familiile s'au executat, plătind până la un ban. Totuș, consulul american a pretins ca imediat să se deschidă o anchetă. Aceasta n'a dus la nici un rezultat concret. E drept că, de-atunci, jandarmeria supraveghează regiunea cu o vigilență mai strictă deoarece autoritățile își dau seama că agresiunile îndreptate contra străinilor fac un rău imens turismului.

BANDIȚII CONTINUĂ

Cine sunt hoții aceștia de oameni?

Chestiunea preocupă în primul rând guvernul care ar vrea să pună capăt odată pentru totdeauna acestor isprăvi. Poliția a reușit să pună mâna pe câțiva hoți, dar aceștia afirmă că nu fac decât să execute ordinile căpitanilor lor. Ei pretind de altfel, că nu-l cunosc deloc pe șeful bandei. Acum câtva timp a fost arestat la Janina unul din cetățenii cei mai cu vază din oraș, un industriaș bogat, consilier comunal, bănuit că ar fi șeful secret al criminalilor. Dar acesta reușind să se justifice, a trebuit să fie pus în libertate, cu toate scuzele de rigoare.

Apoi, au fost arestați, câțiva bandiți independenți, neavând nici un raport cu banda temută care continuă să terorizeze tot ținutul.

BERZELE CĂLĂTOARE

Marea curiozitate a orașului Janina sunt însă berzele. Păsările acestea elegante și aducătoare de noroc sunt pentru Janina ceeace sunt câinii pentru Constantinopol și porumbeii pentru Veneția. Orașul mișună de berze, pe acoperișuri, pe hornuri, în văzduh, se văd numai păsările acestea enorme cu labele roșii cari par să se simtă la Janina ca în sânul lui Adam și își permit libertăți cari nu le-ar fi tolerate nicăeri altundeva.

Hoții știu să exploateze aceste berze cari le servesc deseori de mesageri, la fel ca porumbeii călători. Astfel s'a aflat că pușcăriașii întrețin o corespondență secretă cu... asociații lor rămași în libertate.

S'a descoperit că intermediarul este pur și simplu, o barză, ale cărei vaste aripi slujiau drept un excelent scut pentru toate comunicațiile interzise.

Obstacolul cel mai serios de care se isbește justiția în lupta ei contra răufăcătorilor este, natural, corupția, la fel ca în America. Trebuie să adăogăm însă că, spre cinstea bandiților din Janina, aceștia se arată mai puțin insolenți față de autorități decât confrații lor de peste Atlantic, că lucrează cu mai puțin sânge (vărsat), publicitate și cheltuieli generale. Ei nu sunt nici atât de cruzi după cum o dovedește povestirea următoare:

Bandiții au răpit de curând pe un negustor grec care posedă numeroase sucursale în peninsulă. Răscumpărarea fu fixată la 5000 lire sterline, deoarece bandiții arată o încredere deosebită schimbului englez. Intâlnirea trebuia să aibă loc a doua zi după săvârșirea răpirii, când rudele victimei aveau să remită suma pretinsă.

Reprezentantul familiei veni exact la rendez-vous, însă în loc de bani nu aducea decât hotărârea tribunalului de comerț prin care negustorul răpit fusese declarat în stare de faliment.

Șeful bandei, om milos și mișcat de nenorocirea «clientului» său renunță la suma răscumpărării și i-a dat drumul înmânându-i chiar un mic ajutor bănesc.

De atunci negustorii de prin împrejurimi cari pornesc la drumul mare își garnisesc întotdeauna buzunarele cu diferite decizii judecătorești de declarare în stare de faliment (astăzi, sunt, doar, la modă!) și scapă, sigur, de urgia bandiților din Janina.

A APĂRUT

al treisprezecelea volum din aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin.

SECRETUL OMULUI
INVIZIBIL

de MAURICE LEBLANC

Și la noi, ca și pretutindeni aceste aventuri senzaționale cari au făcut faima universală a lui Maurice Leblanc, au obținut un succes neîntrecut.

Cereți pretutindeni și la depozitul general, editura «Eminescu» Str. Ing. Anghel Saligny 2, aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin, cu lei 20 volumul 20 lei, precum și ultima lucrare apărută.

SECRETUL OMULUI
INVIZIBIL

Un urmaș al lui Shakespeare, măturător de stradă

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

In orașul natal al lui Shakespeare, Stratford (Anglia) s'a descoperit un descendent direct al genialului dramaturg ba chiar numindu-se tot William Shakespeare și având prozaica profesie de măturător de stradă... E în vârstă de 76 ani și a fost pentru prima oară fotografiat.

ULTIMELE EVENIME

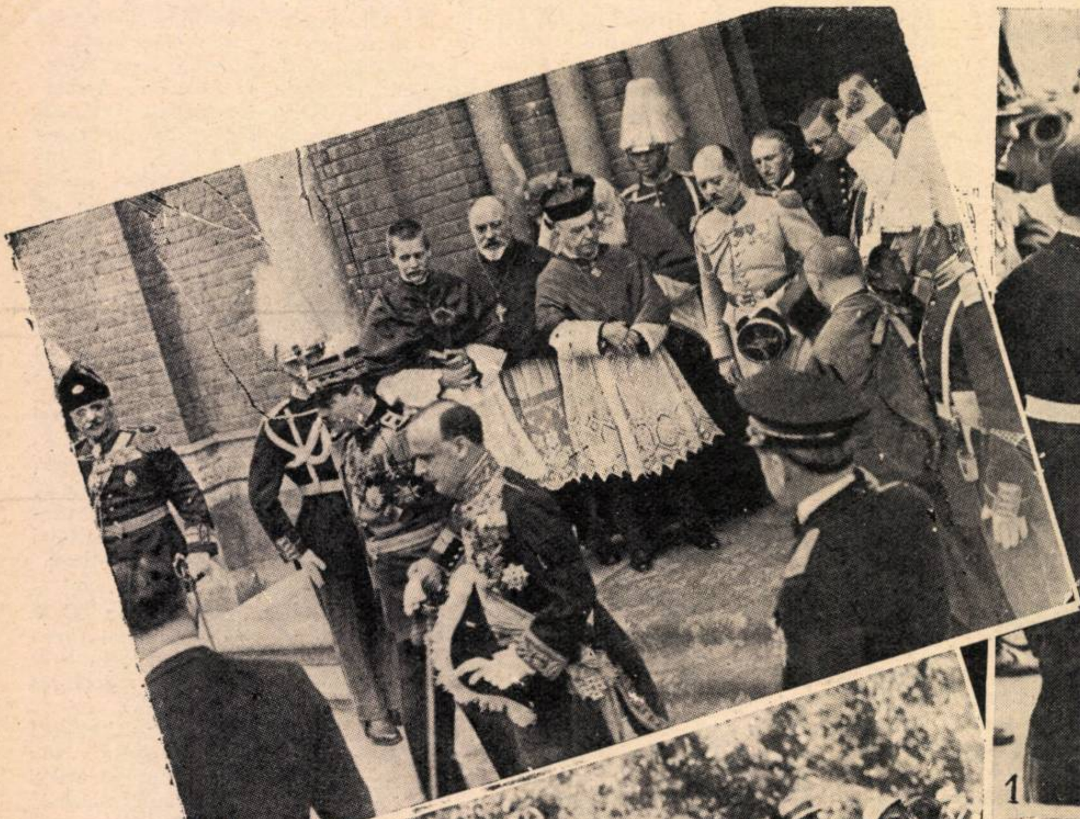

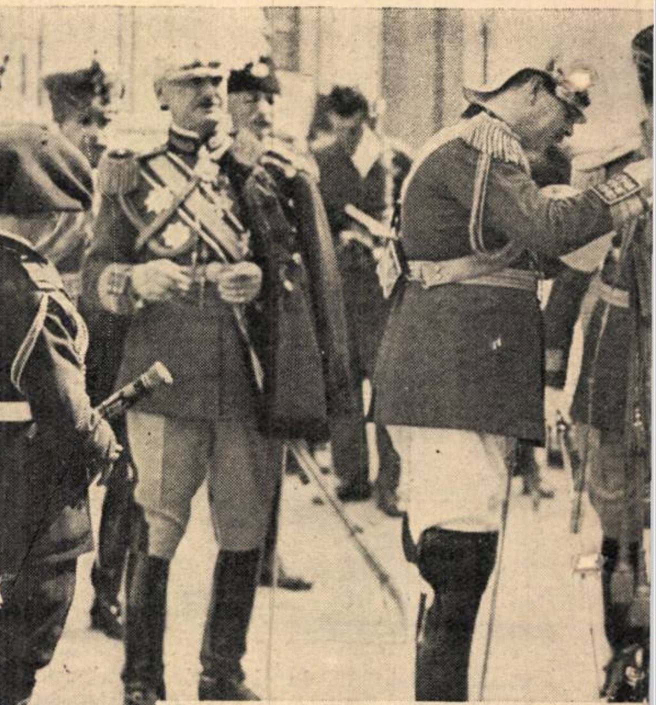

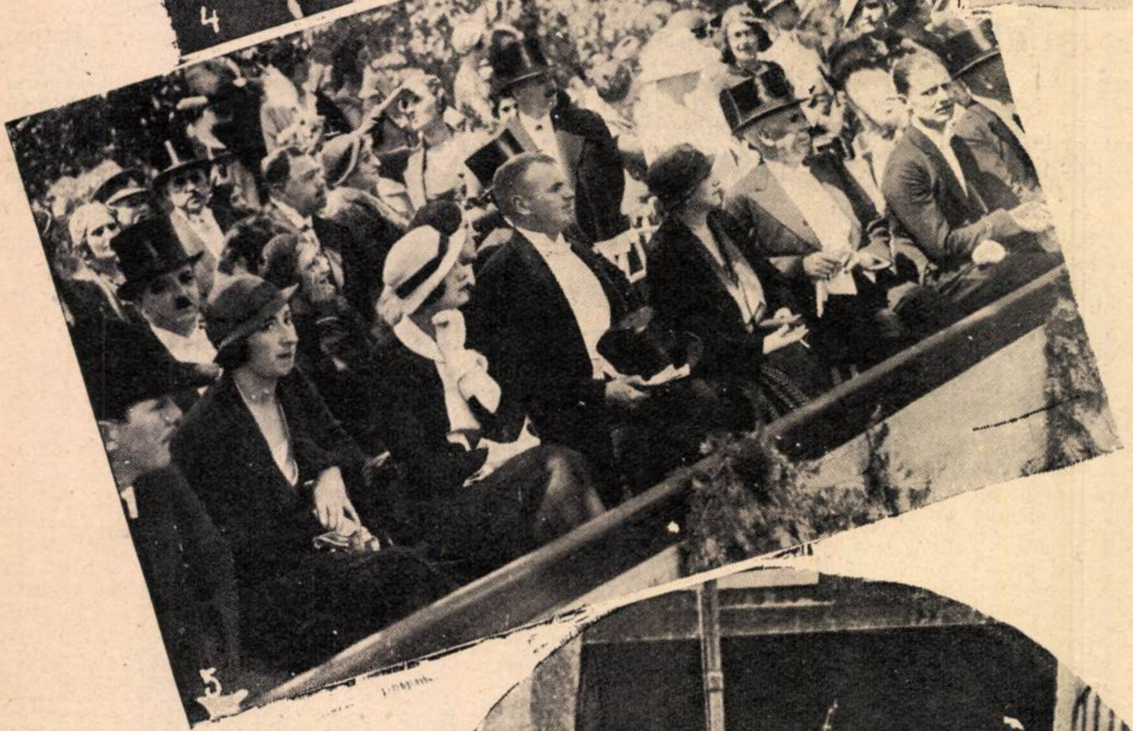

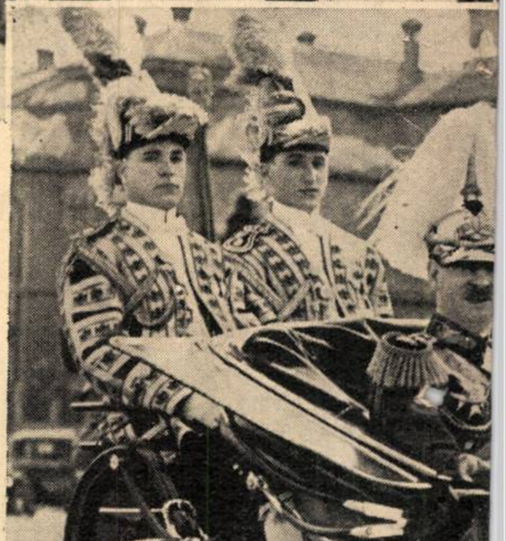

1. Suveranul decorând unul din drapele, la solemnitatea de 10 Mai, din curtea Patriarhiei.— 2. Regele şi Voevodul Mihai în drum spre Patriarhie de 10 Mai. — 3. Inaugurarea «Expoziţiei laptelui» în Capitală: regele, însoţit de d. ministru Ionescu-Siseşti şi prof. G. R. Constantinescu, asistă la inaugurarea pavilioanelor, — 4. Comemorarea preşedintelui republicii franceze, Paul Doumer, la Catedrala Sf. Iosif din Capitală: M. S. Regele, însoţit de ministrul Franţei la Bucureşti, d. Gabriel Puaux, părăseşte Catedrala, după oficierea serviciului divin. — 5. Vedere asupra tribunei diplomatice, în timpul defilării de 10 Mai, dela Şosea. — 6. «Cartea şi puşca» a-

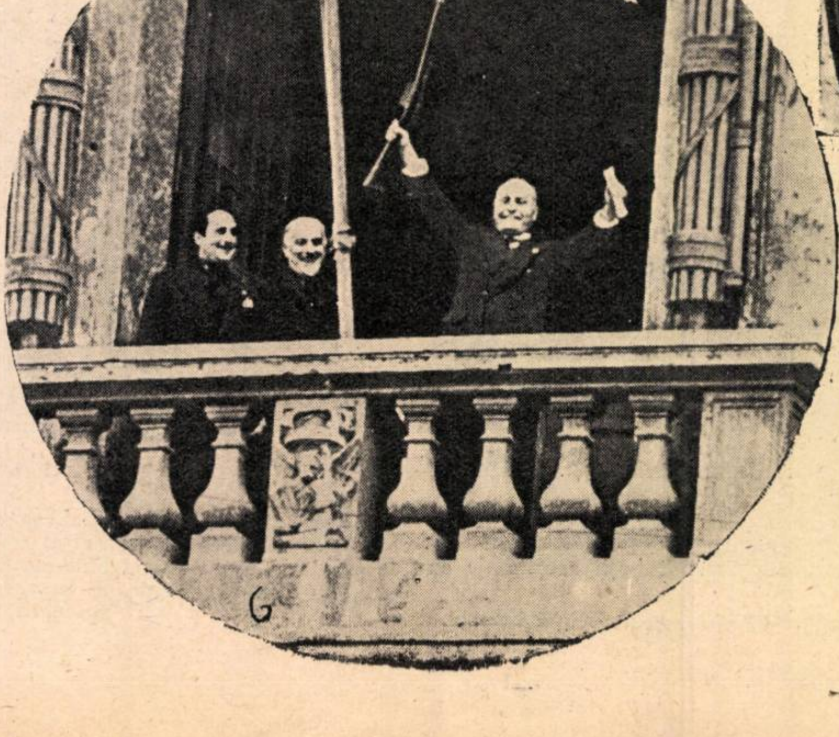

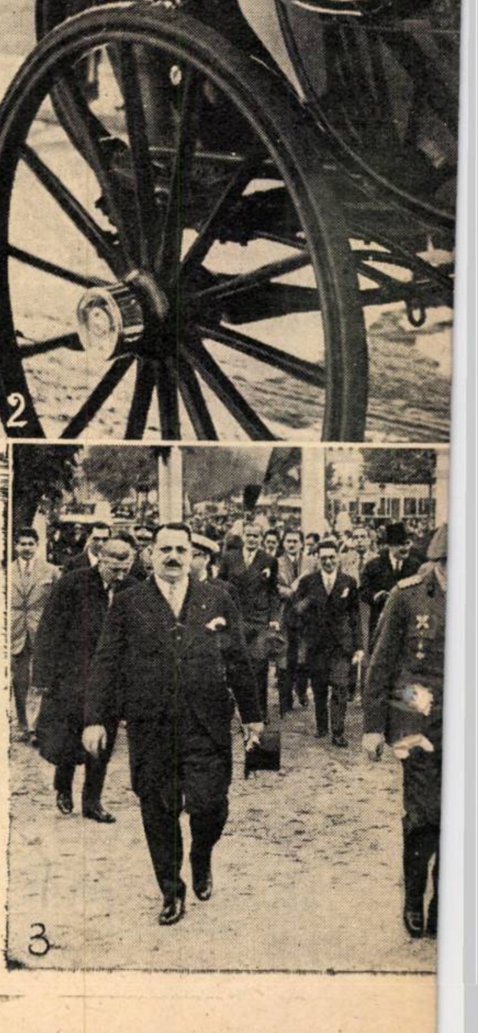

NTE ALE SĂPTĂMÂNII

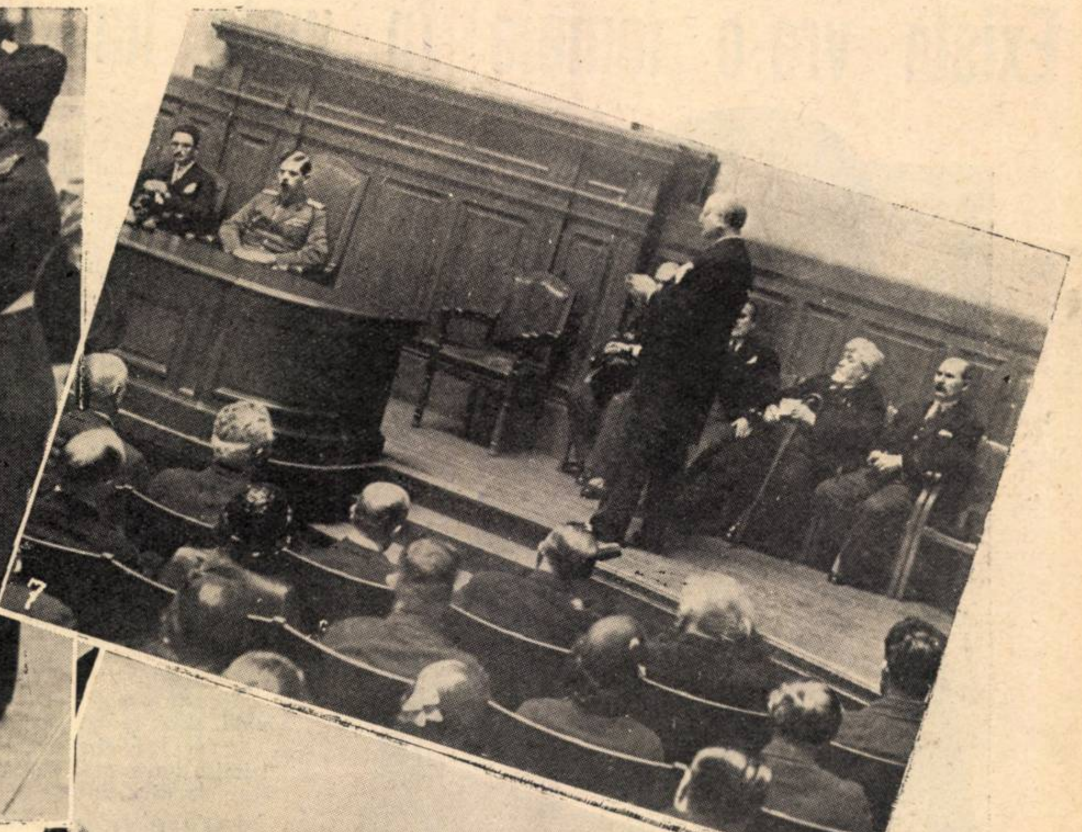

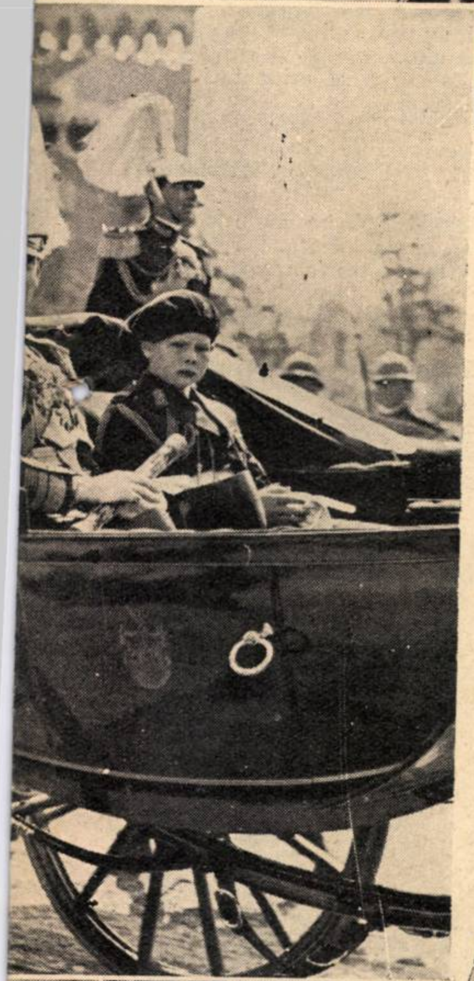

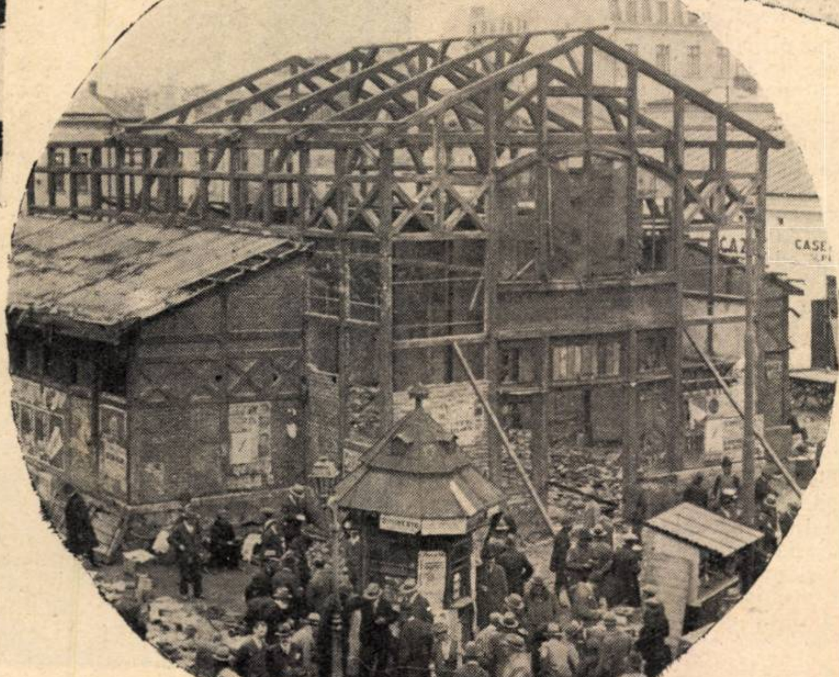

cestea trebuie să fie armele studenților italieni, a declarat Benito Mussolini, primul ministru italian, într'un discurs rostit în fața studențimii din Roma, cu prilejul unei festivități universitare. — 7. Deschiderea solemnă a «Săptămânii laptelui» la Fundația Carol, în prezența Suveranului: d. prof. Constantinescu, directorul Institutului zootechnic, rostește cuvântarea inaugurală. — 8. Ofițerii în rezervă, defilând prin fața Regelui și a Voevodului Mihai, la serbarea de 10 Mai. — 9. Dispare «Hala de vechituri» unul din colțurile cele mai pitorești din Capitală, dărâmată de târnăcoapele serviciului de salubritate al Capitalei.

PAGINA ECRANULUI

Există vre-o femeie în viaţa lui Ronald Colman?

Lumea le zicea «Cei trei muşchetari»: Richard Barthelmess, William Powell şi Ronald Colman. Veşnic nedespărţiţi.

Ziarişti bine informaţi pretindeau că aceste trei stele cimatografice au făcut un pariu, jurând fiecare că nu se vor căsători niciodată. Aveau, tustrei, o experienţă penibilă din căsniciile altora...

Dick, sau dacă preferaţi Richard Barthelmess, se clătină cel dintâiu şi se căsători în 1927, cu Iessica Sargeant.

Apoi Bill (William Powell) se îndrăgosti, nebuneşte. de Carole Lombard, oferindu-i inima şi numele său, pe cari fata le acceptă.

Numai Ronnie rămase singur. Ieşia rar din casă. Trăia închis în vila lui micuţă, aproape de mare, ieşind doar pentru o partidă de tennis.

Dick şi Bill, reţinuţi de datorii mai tandre şi... mai presante, îl neglijau niţel. Ronald trăia ca un singuratic.

Totuşi Hollywoodul nu ducea lipsă de tinere fete cari ar fi fost încântate să aducă puţin soare prin prezenţa lor în viaţa «celui mai înăcrit, mai supărăcios şi mai încântător celibatar din Hollywood».

Ronald Colman fusese căsătorit cu mulţi ani în urmă. La 18 Septembrie 1920 el se însură, în Englitera, cu o actriţă deja celebră: Thelma Ray. El nu era pe atunci decât un debutant...

Din primele luni de căsnicie, avură loc ciocniri... Neînţelegerea se accentuă. Nu se produceau scene, ci domnia o mânie rece, o duşmănie crescândă.

In 1924, în cursul unui turneu în Italia, în care Ronald juca *Romola,* isbucni o discuţie violentă la Florenţa. Era seara. Ronald îşi luă valiza şi ceru nota hotelierului. Apoi plecă, lăsând vorba portarului să o anunţe pe d-na Colman că «totul s'a sfârşit».

(Cel puţin aşa a povestit întâmplarea d-na Ray-Colman, însă procedeul acesta pare destul de ciudat la un gentleman ca Ronnie).

El plecă în America cu desăvârşire necunoscut, cu inima sfâşiată de amorul său desamăgit şi nu făcu decât să se adaoge mulţimii exilaţilor, fără lucru, fără relaţii, fără nimic altceva decât speranţa. Avea însă, din fericire şi talent.

Debută cu un mic rol alături de Ruth Chatterton în *Tandreţea,* când regisorul Henry King îl trimise în Italia să turneze Sora Albă cu Lilian Gish. A fost primul său succes pe ecran...

Reîntors la Hollywood, el fu primit cum trebuie într'adevăr să fie primit un om de farmecul şi de valoarea sa. Era tânăr, frumos, romantic şi singurătatea în care trăia îl aureola cu un nimb de mister. Neuitata creaţie din *Ingerul Intunerecului* îi cuceri toate inimile (ale femeilor bineînţeles...).

Se părea că Thelma Ray a dispărut pentru totdeauna şi odată cu dânsa deprimarea acelei triste aventuri... Totuşi, în 1925, d-na Colman îşi făcu apariţia la Hollywood.

Ii scrise soţului său că a venit «în urma sfaturilor amicilor săi, deşi îşi dă seama că orice împăcare este cu neputinţă».

Aceasta era şi părerea lui Ronald. El refuză s'o vadă pe Thelma Ray în persoană şi îi trimise un avocat ca să aranjeze formele divorţului.

Intr'o seară, asistând la premiera unui film, alături de Loïs Wilson şi d-na Conrad Nagel, bietul Ronald avu ghinionul să şeadă câteva fotolii mai departe de soţia lui. Imediat se făcu nevăzut.

In timpul şederii sale la Hollywood, Thelma Ray fu, natural, interviewată în fel şi în chip, având sute de ocaziuni ca să nu-şi menajeze soţul... Ea povestea tuturor ziariştilor că a fost o tovărăşă curajoasă de zile rele părăsită într'un mod barbar, tocmai când succesul începea să surâdă. Insista bineînţeles, asupra faptului că în momentul căsătoriei sale, era o artistă celebră, în timp ce Ronald nu depăşise rangul unui actor de a cincea mână... Insfârşit, nu pierdea un prilej să-l facă cu ou şi cu oţet pe frumosul, dar indiferentul Ronald.

Toţi amicii lui Colman voiră să opună un front de rezistenţă şi să salveze onoarea prietenului lor. Numai Ronald rămase calm. Ştia, pe semne, cum să-şi liniştească soţia... Aceasta plecă, într'adevăr, foarte scurt timp după aceea cu 25.000 dolari în poşetă, şi cu o pensie lunară de 500 dolari.

Şi nu s'a mai pus chestiunea divorţului.

Uitarea şterse orice incident... Unii socotiră de abinelea că Ronald e celibatar. Alţii îl întrebau în nenumărate rânduri dece nu caută să-şi recucerească libertatea.

Ronald Colman nu e din oamenii aceia cărora le place să povestească oricui chestiunile lor

(Urmează în pag. 414)

Thelma Todd o s'o înlocuiască ea oare pe Thelma Ray?

Afacerea Majorana

Nimic mai simplu și mai complicat în acelaș timp decât procesul Majorana ale cărui desbateri au început la 4 Aprilie la Curtea cu juri din Florența și încă nu au luat sfârșit.

La 30 Iunie 1924, în apropiere de Catania, în Sicilia, un copilaș de doi ani, fiul unui bogat proprietar din ținut, Antonino Amato, fu încins de flăcări în leagănul său și muri după câteva zile de chinuri groaznice. S'a crezut mai întâiu că e vorba de un simplu accident, apoi după o cercetare mai amănunțită se descoperi că mobilele din jurul leagănului fusese stropite cu alcool.

Mica servitoare, în vârstă de 16 ani, Carmela, arestată la 24 Iulie și presată cu întrebările, a mărturisit că a săvârșit crima, în urma stăruințelor mamei sale, a fratelui și logodnicului surorii sale, cari primise la rândul lor această misiune dela profesorul Dante Majorana, cumnatul lui Amato.

Acuzațiunea aceasta păru atât de enormă și de neverosimilă justiției locale, încât ea nu ținu deloc seamă de afirmațiile fetei.

Tribunalul se mărgini să o condamne pe Carmela la 17 ani recluziune și pe cei trei instigatori la câte trei ani. Insă aceștia printr'o sumedenie de contradicții și retractări, afirmară că ascultase de îndemnul unchiului copilașului Dante Majorana care, voind să se răzbune pe cumnatul său îi împinse pe tustrei la crimă. De fapt cele două surori Amato luând în căsătorie doi frați Majorana, isbucniră mari certuri bănești cari nu au luat sfârșit nici până astăzi cu privire la moștenirea bătrânului Amato multimilionar. Testamentul acestuia îl favoriza pe fiul sau Antonino, în dauna fiicelor sale, soțiile fraților Majorana.

Insă ca frații Dante și Giuseppe Majorana, descinzând dintr'o distinsă familie de juriști, oameni de știință, ei înșiși mari seniori cu stare, să fie inițiatorii unei crime atât de mârșave părea un lucru inadmisibil în toată Catania. Afacerea rămase închisă când, în 1929, fu trimis în Sicilia un nou procuror general. Acesta voi să clarifice, odată pentru totdeauna, această afacere care se complicase, în mod înfricoșător cu fel de fel de acuzații, vociferări și publicații clandestine și descoperi însfârșit *cine* îi putuse ațâța pe cei trei țărani să îndemne mișelescul omor. Procurorul reluă instruirea afacerii fără a ține seamă de nici o imposibilitate morală și obținu dela cei condamnați și dela câțiva alți complici din temniță, denunțurile cele mai afirmative contra lui Dante Majorana și a soției sale Sarah.

Cu tot scandalul nemaipomenit pe care-l produse o asemenea arestare în cercurile cultivate ale Italiei, cei doi soți fură duși la închisoare: și o nouă fază a procesului a cărui instrucție durase trei ani, începu. Calonetti obținu dela Curtea de Casație ca afacerea să fie transportată pe continent, unde va putea fi sustrasă oricărei influențe și judecată la Curtea cu juri din Florența. Cele două zeci de mii de pagini ale dosarului, desvăluie, între altele că, atât din partea lui Amato cât și din aceea a lui Majorana o ură crâncenă a dictat mărturii false, calomnii și că nenumărați «complici» au fost plătiți așa că, în lipsa oricărei dovezi tangibile, verdictul va fi foarte greu de dat. In fiecare zi, la audiență, au loc confruntări dramatice între frate și soră, adevărate lovituri de teatru, ridicându-i unii contra altora, pe membrii acestor familii implacabile cari se insultă, își strigă durerea, se acuză reciproc de asasinat.

Insă cum martorii principali, începând cu tânăra Carmela se contrazic în fiecare zi, trecând dela o afirmație la un jurământ contrariu, pare imposibil să se iese din acest labirint de minciuni și să se stabilească vreodată adevărul, afacerea se bălăcește într'un noroiu care amenință să-i înghită pe acuzatori și pe acuzați, la un loc, moralmente vorbind.

Căci la urma urmei se pune întrebarea: Dante Majorana este vinovat?

Nimic nu dovedește aceasta fiindcă acuzatorii lui s'au desmințit în câteva rânduri. Atunci prin ce împrejurare s'au găsit în legătură cu familia ilustră Majorana atâția indivizi? Prin ce întâmplare s'a putut naște o acuzațiune atât de puternică? Și mai ales, cum nu i-a fost posibil lui Dante Majorana să se desvinovățească imediat, totalmente, fără nici un echivoc posibil?

La audiența în care s'a apărat el însuș (cauza lui trebuie să-i pară destul de grea odată ce și-a ales cei mai buni avocați ai Italiei) el a vorbit cu mult calm și autoritate judecând afacerea dintr'un punct de vedere foarte înalt. Majorana a explicat scrisul cifrat din scrisorile adresate soției sale, precum și fraza repetată în câteva rânduri: «Sunt extrem de prudent, fii liniștită», drept o paradă naturală contra calomniilor cari începeau să circule despre tatăl său. El evită orice violență de ton față de tatăl copilului omorît. Dacă și soția lui, Sarah, ar fi imitat atitudinea lui, cauza lor ar fi câștigat enorm în ochii opiniei publice.

Insă dimpotrivă atmosfera pasională, de răzbunare, care învăluie toate celelalte personagii, țipetele lor, acuzațiile și contradicțiile lor, sugerează o dublă ipoteză: 1) că nu e exclus ca însărcinarea comiterii crimei să fi emanat din casa Majorana; 2) dar că deopotrivă de plauzibil este ca acuzațiunea fratricidă să fie susținută de Antonino Amato, care deși o știe ca falsă, se lasă târât de ură.

Când te gândești că atâta revărsare de rău s'a putut naște dintr'o chestiune de moștenire, într'o familie care poseda totul pentru a trăi fericită și binevoitoare, nu te poți opri să nu evoci blestemele pe cari oamenii simpli le adresează excesului de bogăție.

Când trebuie să sincronizezi...

Un regisor a reușit să facă să ragă un tânăr vițel.

Mașiniștii au descoperit că animalul, tăcut cași mama lui, care se afla lângă dânsul, începe să ragă, ori de câte ori vedea că vaca pleacă.

Dar cum să faci să dispară de lângă un vițel, 700 kilograme de carne vie, cu o asemenea repeziciune încât vițelul să-și manifeste dezolarea, exact în momentul oportun?

Vaca a fost plasată la oarecare depărtare de vițel și îi apărea doar reflectată într'o oglindă turnantă. Exact în momentul când vițelul trebuia să ragă, oglinda făcea stânga împrejur. Și regisorul a putut să înregistreze câteva **beuh**-uri veritabile...

Poveste otomană

La Școala de Științe politice din Paris, centrul celor mai pure tradițiuni diplomatice, în fața unui auditor ales din viitori atașați de ambasadă și miniștri plenipotențiari, profesorul R... a avut, deunăzi, în cursul unei magistrale lecții, o frază care a recoltat câteva surâsuri.

— Frederic cel Mare și împărăteasa Caterina făcură, atunci, presiuni asupra Divanului... Și Divanul cedă...

Ca nouă — atât de moale și
fină rămâne lâna, prin LUX

LUX curăță perfect și cruță. Lenajurile rămân ca noui în culoare și țesătură, păstrându-și forma — și apoi LUX nu atacă niciodată mâinile.

LUX

PRELUNGEȘTE DURABILITATEA LINGERIEI

iar mâinile vă rămân fine și netede

Spălați în apă căldicică! Respectați modul de întrebuințare!

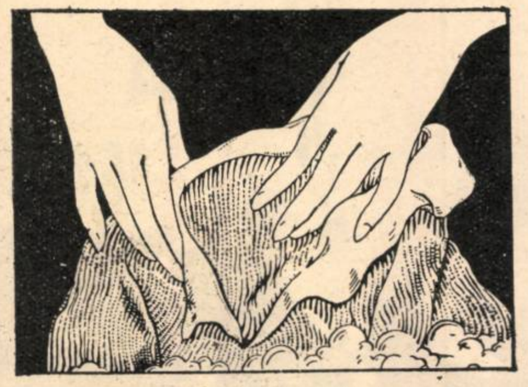

LUX
For woollens silks and all lovely fabrics
LUX

Există vre-o femeie în viaţa lui Ronald Colman?

(Continuare din pag. 409)

personale. In cele din urmă, chiar amicii săi personali trebuiră să renunţe la gândul de a obţine vre-o lămurire asupra conduitei sale ciudate.

Şi începură să se împletească cele mai stranii ipoteze... Cea mai verosimilă era aceea că Ronald nu vrea să divorţeze fiindcă prima lui căsnicie— ale cărei lanţuri nu îl apăsau nicidecum, de oarece nu-şi văzuse soţia de ani de zile — îl scutea de o a doua căsătorie şi de toate svonurile false de logodnă, cari circulau mereu, la Hollywood.

— **Eu să mă căsătoresc cu X...** răspundea el oricărei persoane care venea să-i propună cutare frumuseţe renumită... **dar e cu neputinţă... Sunt un om însurat...**

Cu toate acestea, se şoptise numele lui Loïs Wilson, apoi acela al lui Kay Francis... Ronald plecă, brusc, în Europa. Toată lumea se întreba: Pleacă, oare pentru a se căsători cu partenera lui brună din **Rafles?** Nu prea era probabil, pentru simplul motiv că simpatica actriţă se căsătorise, între timp, cu Kenneth Mas Kenna.

Totuşi, pilda pe care i-o dădeau minunatele perechi Dick-Jessica şi Bill-Carole începu să-i facă singurătatea cam apăsătoare... Ronald ieşea, deja, câte puţin din casă, începu să primească o invitaţie — două la dejunuri, şi se hotărî chiar să organizeze serate în vila lui nouă depe colină. Invitaţii erau cei doi vechi tovarăşi ai săi de... celibat, cu soţiile lor, la cari se adăogau Joan Bennet, William Hawks şi soţia lui Bessie Lowe, Clive Brooks şi drăgălaşa Thelma Todd.

Presată de întrebările ziariştilor, aceasta din urmă obosise să repete că nu există nici un fel de legătură amoroasă între ea şi Ronald.

— Ne-am cunoscut pur şi simplu într'o seară, acum patru ani, spuse ea... Apoi ne-am pierdut din vedere. Regăsirea a avut loc la studio-ul United Artists, unde Ronald turna **Arrowsmith,** iar eu turnam **Corsarul**. Il găsesc încântător... mai mult pe stradă decât în studio şi asta e tot.

Nu mai puţin adevărat este că nici o artistă nu şi-a mărturisit vreo odată sentimentele sale pentru un alt artist cunoscut. Nu trebuie, prin urmare să considerăm protestele Thelmei Todd drept literă de evanghelie... Cu atât mai mult, cu cât deunăzi însuşi Ronald a declarat că speră «**să se recăsătorească şi să aibă copii**».

Indată ce a terminat de turnat în **Arrowsmith** s'a şi îmbarcat pentru Franţa, zicând că are nevoie de odihnă.

După câteva zile toţi cei cari citesc jurnale, la Hollywood, au înghiţit odată cu cafeaua cu lapte de dimineaţă si vestea că Ronald Colman a introdus acţiune de divorţ... Amicii săi indiscreţi au alergat pe nerăsuflate la Thelma.

— Sunt încântată de vestea aceasta nouă... numai dacă o fi adevărată, declară, surâzătoare blonda Venus...

Atunci? Nimic. Gura lumii slobodă... Dacă e adevărat că Ronnie are intenţia să-şi recapete libertatea pentru a o oferi Thelmei Todd, nu merită decât felicitări... Căci e unul din cei mai simpatici artişti cari există... Şi apo Thelma! ce creatură minunată!... Nici Praxitele nu a sculptat forme mai frumoase.

GAFA GUJBA

(*Continuare din pag. 412*)

cară ca cele ale unei foce. Zăpada depusă pe ele se scutură...

— Apoi, bătrânica a fost luată cu forţa, fiindcă făcea, cică, agitaţie. Zicând că e sfârşitul pământului...

Ţăranul se îndepărtă, şchiopătând şi, imediat, spatele lui gros dispăru în imensitatea cerului, făcând una cu pământul.

Ajunsă acasă, Gafa isbi în fereastră, cu biciul. Fetele erau aşezate în jurul mesei, învelite în şaluri, cu papuci în picioare, stând ţepene ca la un priveghiu.

Când văzură că s'a întors mama, se ridicară iute şi pregătiră samovarul. După ce bău ceaiul, Gafa merse la Casa Sovietului. Aici, aşezaţi pe băncile de lângă zid, tăceau bătrânii satului Krinitza. Fereastra, spartă în timpul discuţiunilor din ajun, era astupată cu un jurnal ciuruit. Sticla lămpii fumega. Pe peretele mucegăit, atârna un afiş: «Nu fumaţi».

Judecătorul Voronkoff, citea sprijinit de masă. Citea registrul proceselor verbale ale Sovietului din Krinitza. Alături de dânsul, secretarul Kharcenko scria actul de acuzare contra satului. El alinia pe foi izolate toate crimele, impozitele neplătite, amenzile, rănile vizibile şi secrete.

Sosind în sat, judecătorul Voronkoff refuză să facă o adunare generală a cetăţenilor, cum făcuse până atunci toţi delegaţii puterii sovietice; el nu rosti nici-o cuvântare, ci se mărgini să facă o listă a contribuabililor în întârziere, a bunurilor, a caselor şi semănăturilor.

Bătrânii Krinitzei tăceau, aşezaţi pe bănci. Peniţa lui Kharcenko şuera şi scârţâia în mijlocul tăcerii. Liniştea fu turburată abia în clipa când intră Gafa. Văzând-o primarul, Evdokim Mazarenko, se învioră la faţă.

— Iată, tovarăşe judecător şi pe avantgarda noastră, văduva care i-a stricat pe toţi flăcăii din sat...

Gafa, cu ochii scăpărători, stătea în picioare, lângă uşă. Judecătorul schiţă un surâs ce semăna mai degrabă a grimasă, inclină capul şi spuse: «Bună ziua».

— Ea a fost prima femeie care s'a înscris în Soviet, explică primarul Evdokim, dar fiindcă a intrat pe mâna unor suciţi, a căutat să fugă din organizaţie.

Gafa nu se clintia. O roşeaţă cărămizie îi impresura obrazul.

— Oameni din organizaţie spun, cică, începu ea cu un glas sonor şi gros, că lumea toată trebuie să doarmă sub aceiaşi plapumă...

Ochii îi scânteiau pe o faţă imobilă.

— ...Şi mie nu-mi surâde deloc să mă culc în devălmăşie: dimpotrivă, îmi place să fiu cu un singur bărbat, să beau vodka cu el şi să fac Dumnezeu mai ştie ce...

Lumea începu să râdă, apoi se opri, brusc.

Gafa clipea din pupile. Judecătorul ridică ochii bolnavi şi îi făcu semn să tacă. Apoi, chircindu-se, poate, şi mai mult, îşi prinse craniul între mâinile sale lungi şi roşii, adâncindu-se în citirea registrului proceselor verbale.

Gafa ieşi, pornind spre casă, unde fetele erau de mult culcate.

Târziu noaptea, la capătul nopţii, în casa unui membru al tineretului comunist. Nestor Tagaia, apăru o limbă de lumină. Judecătorul Voronkoff, găzduit aci, bău o cană cu lapte covăsit şi o bucată groasă de pâine cu ceapă. Scoţându-şi ochelarii, judecătorul îşi ascunse ochii bolnavi în palme. Mestecă pâinea şi ceapa, aruncându-şi din când în când ochii asupra ziarului «Pravda», citind instrucţiunile comitetului regional şi statisticile colectivizării. Era târziu, un ceas după miezul nopţii, când uşa se deschise şi o femeie, învelită într'un şal, trecu pragul.

— Judecătorule, spuse Gafa, ce o să se facă cu târfele!

Voronkoff ridică chipul lui ros de sifilis şi răspunse:

— Vor dispărea.

— Şi ce viaţă le rămâne?

— O altă viaţă, mai bună.

Femeia fixă unghiul odăii cu o privire care nu vedea nimic.

— Mulţumesc pentru vorbele ce mi le-ai spus...

Şi ieşi, închizând, liniştită uşa. Noaptea furioasă, biciuitoare, se năpusti asupra femeii, cu o violenţă sălbatecă. Nori din ce în ce mai luminoşi se îngrămădiau sub bolta copleşitoare. Tăcerea se întindea de-asupra Krinitzei, de-asupra deşertului sepulcral şi îngheţat, al nopţii de ţară.

Comunişti şi naţional-socialişti

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

La Berlin, unde organizaţiile comuniste şi cele naţional-socialiste (adepţii lui Hitler) sunt egal de tari, se întâmplă zilnic ciocniri sângeroase între adepţii celor două doctrine. Este un fel de răsboiu civil, care înroşeşte cotidian, cu sânge omenesc, pavajele cartierelor periferice ale capitalei Reichului. In fotografia noastră vedem un militant rănit purtat pe braţe de camarazi până la primul post de ajutor.

DE PRETUTINDENI

Drapelul manciurian.

Noul stat, de curând înființat, republica manciuriană a adoptat drapelul său național.

Acest nou stindard va fi compus din cinci culori: el va avea un fond galben, ocupând un sfert din suprafață, urmat la stânga de patru fâșii: roșie, albastră, albă și neagră.

Ziarul «Mancin-bao», explică în felul următor simbolul noului drapel: roșu înseamnă loialitate și zel: albastru intenția de a creia un mare Stat: culoarea albă exprimă liniștea și cea neagră aspirațiunile către progres.

Se vede că în Manciuria diferitele culori ale curcubeului nu au aceiași semnificație ca în Europa. Dar, despre gusturi și culori nu se discută...

Un Hercule de 12 ani sfărâmă drugi de fier

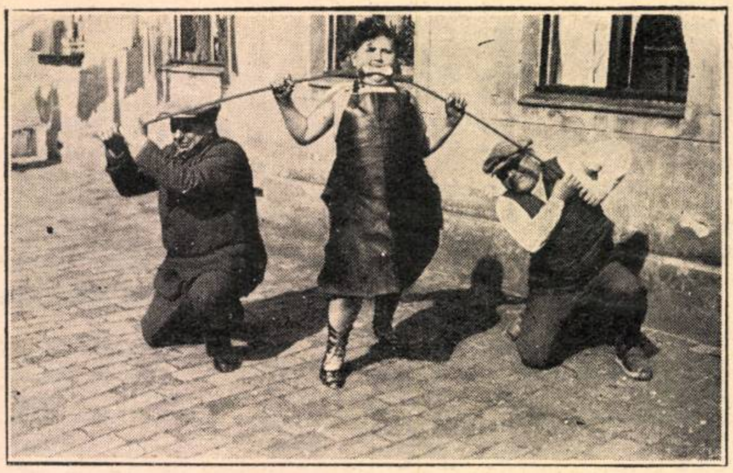

Copilul minune Helmut Lichterfeld din Oranienburg (în apropiere de Berlin) e de trei ani celebru în lumea internațională a varieteurilor pentru forța lui herculană. El sfărâmă cu dinții cătușe polițienești, îndoaie monedele tot cu dinții, ridică un cal într'o mână și frânge în gură drugi de fier, după cum puteți vedea mai sus.

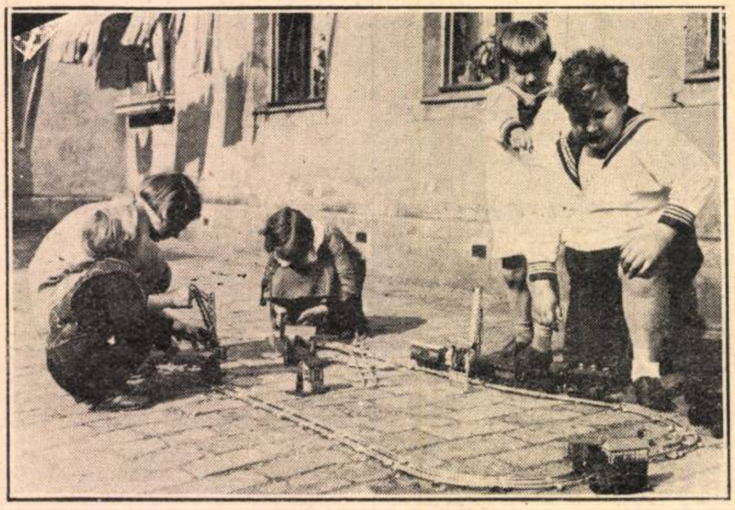

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

...Și cu toate astea, Helmut Lichterfeld se joacă la fel ca ceilalți copii de-a trenul, în orele libere, bineînțeles când nu trebue să se producă înaintea publicului.

Clientelă regală

Ex-regele Spaniei a mers să i se scoată de curând două măsele la spitalul american dela Neuilly.

Operațiunea a avut loc în cel mai mare secret. Suveranul, venind în automobil cu două persoane din suită a pătruns ca un simplu particular în hall, de unde a fost condus la clinica dentară.

Acolo, doctorii Edward Ortian și Earry Smith, dentiștii spitalului au extirpat suveranului cei doi dinți dureroși.

Alegând dentiștii americani, Alfons XIII nu a făcut decât să urmeze o tradiție care vrea că, de ani de zile, toate capetele încoronate sau descoronate, având nevoie de... coroane de aur în gură să se adreseze practicianilor veniți din Statele Unite.

Noaptea Sabatului

(Foto excl. Keystone)

Germania păstrează încă tradiția Nopții Valpurgiei, când cetățenii orașelor ies la câmp, în țăria besnei cu torțe și măturoaie fosforescente. Anul acesta, solemnitatea aceasta s'a făcut cu și mai mult antren decât de obiceiu dat fiind centenarul lui Goethe care a terminat monumentala-i operă «Faust» cu un tablou al «Valpurgiei» (Noaptea Sabatului).

Mașină primejdioasă.

Este aparatul născocit de un savant britanic și care are rolul să servească la măsurarea exactă a aptitudinilor intelectuale ale fiecăruia dintre noi.

Așezat la extremitatea unui aparat asemănător celui de fotografie, pacientul prezintă capul unei iluminații intense care permite să se urmărească, într'un mod meticulos reacțiunile centrilor săi nervoși și mișcările gândirii sale.

Se pare că, în felul acesta e posibil să se știe dacă individul examinat e foarte inteligent, puțin ori de loc.

De-acum înainte, grație geniului unui învățat imprudent care e în acelaș timp un revoluționar, nu se vor mai putea califica oamenii, cu una cu două: mașina va sta la dispoziția oricui ca să măsoare inteligența și să-i informeze pe toți curioșii, într'un mod precis, asupra valorii fiecărui semen de-al nostru. Aparatul acesta primejdios ne va ghida în alegerea epitetelor elogioase ori defavorabile la adresa contimporanilor noștri.

Un nou sport: Lacross-ul

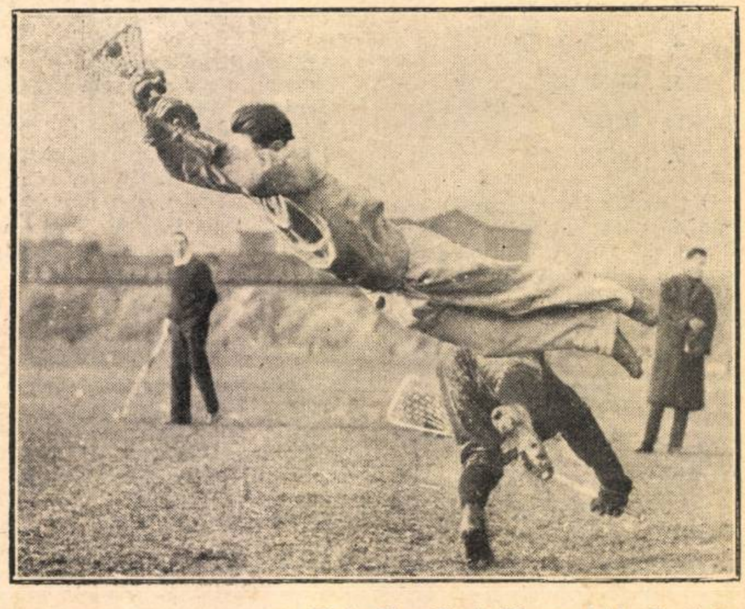

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

Un nou sport a fost inventat în America: jocul de Lacross. Este o combinație de hockey și rugby și destul de brutal pentru a place Americanilor dornici de spectacole tari. Iată o fază palpitantă a matchului.

JOCURI

Cuvinte încrucişate

«*ORATORES*»

de *Al. Haber* (Iaşi)

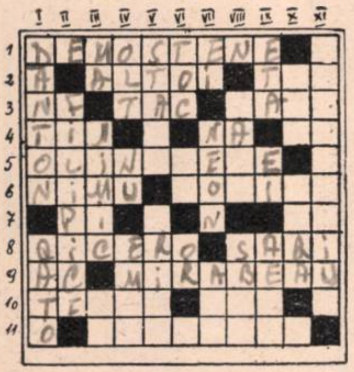

ORIZONTAL: 1) Bâlbâitul, care a ajuns orator celebru; 2) A vaccinà — întemeietor de religie; 3) Nu face! — nu ţin discursuri! — jumătatea lui e vacă! 4) Ocup! — ţine! — însă (lat)! 5) Discursuri ale lui Demostene! — 6) Nimeni! — orator atenian! 7) 3, 14, —unu; 8) Pateroratorum !, — ţopăi! ; 9) Spada viespei!, Oratorul Revoluţiei Franceze!; 10) Istoric şi retor roman!, soc!; 11) le ţine de elocvenţă!.

VERTICAL: I Orator francez, — Orator roman; II Discursuri contra lui Antoniu; III Interjecţie — zero, — simbol chimic; IV Râu aurifer — negaţie — şef arab; V La curse — oţel; VI Condei — insulă — sau; VII Dânşii —gaz nobil — Oraş în Finlanda; VIII Taman la timp — Bâlciu*; IX Literă grecească — tot dânşii — cântăreţi antici; X Gogoriţă—dată; XI Orator roman, rivalul lui Cicerone.

Joc în triunghiu

de *Fănică Nicolaescu-Balş* Loco

1. ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
2. ■ ■ ■ ■ ■ ■
3. ■ □ ■ ■ ■
4. ■ ■ ■ ■
5. ■ ■ ■
6. ■ ■ .
7. ■

1) Călugăr franciscan; 2) Varietate de pere lungueţe (Mold.); 3) Blană de vulpe; 4) Ilustru poet grec; 5) Calamitate (fem.); 6) Poftim; 7) Consoană.

Vertical, la fel.

Şaradă

de *M. Zocu* Loco

Partea întâia e la modă
Şi îţi face capul tobă,
Partea doua s'o ghiciţi
E 'n oglindă, — cred c'o ştiţi;
Partea treia e mai grea
Este chiar lecţia mea !...
Toate trei de le uniţi
Dau o floare! Cred că ştiţi,
Mare şi mirositoare
Cum e de-altfel orice floare.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 19

CUVINTE INCRUCIŞATE
«*JOCUL JOCURILOR*»

ORIZONTAL: 1) *Cuvinte încrucişate;* 2) Idei — ou; 3) *Metagramă;* 4) Ide — *Sfinxi;* 5) Lil — via; 6) Ip — *Enigmă;* 7) *Golf* — arat; 8) Uz — *Şaradă;* 9) *Rebus*—temă; 10) Ar — laba — Ana.

VERTICAL: I *Cimilitură;* II *Edip* — zeu; III Viţel; IV Ida—moşul; V Neg — lasă; VI Tirs — efr; VII Afin — aţa; VIII Miriade; IX *Anagramă;* X Co—ma—an.

FUZIUNE DE SILABE

Damasc — Inapoiată — Megaloman — Imitat — Trecere — Rigorism — Instigatori — Emisar.
DIMITRIE CANTEMIR

PALINDROM

Anilina.

AU DESLEGAT TREI JOCURI:

Maior Popovici Pompiliu Anibal (Arad), Cernaucă P. Ştefan, Valeriu şi Bică Pisoschi, Florin Tasse (Craiova), Ionel Ionescu (Băicoiu-Prahova), Jean Dumitrescu-Goiceanu (Constanţa), P. Coroiu (Oradea), Ilie T. Lupiţa (Caracal), Rodica Vasiliu, Sylvia O. Segall, Avram I. Avram (Ploeşti), Pincu A. Saul-Piasa, Ioan Vanjensky (Focşani), Ivan Aurel Gheorghiu, Elena Gheorghiu, Theodor şi Ana Stoicescu (Ploeşti), Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad), Lucreţia şi Margareta Pallade (Turnu Măgurele), Vlad şi Rodica Anghel (Iaşi), N. Gr. Arsene (Buzău), Mircea Grossu-Migro (Bârlad), Boris M. Schapoff (Ismail), Tilly Pictorul (Câmpina), Kolly Borşan (Braşov), Aurel Bărsan (Mălini-Baia).

DIN CAPITALA

Fănică Nicolaescu-Balş, R. H. Simion, Gh. Em. Teodorescu, Russu D. Nicolae, Vögeli Ana, Gh. Calimachi, Alexandru R. Ştefănescu, Grossman Samy, Teodor Iordache-student, Cici V. Ionescu, Nicuşor Chiriac, Ninette P. Stoian şi Anton Livezeanu, Andrei Ionescu, Gh. N. Iliescu, Ticu Sandulescu, Zucherman Marcel, Willy Heinrich, Georges T. Avramescu Viorica Tomescu, Nicolae L. Tomescu, Nae Iliescu, Maria Metaxa, Nicolae L. Petrescu.

AU DESLEGAT DOUA JOCURI:

Milu Blum (Vaslui), Gersen Horovitz (Odobeşti-Putna), A. Ceauşoglu (Calaraşi-Ialomiţa), Nellu Stănescu (Craiova), Pompei Dărmănescu (Caracal), Timoftei Al. Ionescu (Iaşi), Nicu şi Aurora Constantinescu, Beda G. Ionescu (Cluj), Mircea Dănilă (Botoşani), Iosif Alterovici (Tg. Suliţa), Rotilde Veisberg, Ştefan Popescu, căpitan Ioan Vasiliu, Victor Marinoiu (Galaţi), Carola Avram, Eustaţiu Petrescu, Gicu şi Teodor Popescu (Ploeşti), Vasile Timişoreanu (Oraviţa), Ştefan P. Cărămidaru (Cluj), Traian Mihăilescu (R.-Sărat), Calman H. Iancovici, sublocot. Constantin Ionescu, sublocot. Aurel Serian (Chişinău), Zizi Samovici şi Victor Calmanovici (Timişoara), Panait Istudor, Nestor Anton, Ioan Munteanu-student, Aurora Aronescu-studentă (Iaşi), Ionel Ionescu (Piteşti), I. Wolfsohn (Bacău), Anton şi Nina Vrăjescu (Oradia), Teodor Bărbulescu şi Sandu Borceanu-studenţi (Cluj), Moisă Băcilă (Timişoara)- Dan Preoţescu-Govora (Craiova).

DIN CAPITALA

Toteluş Emanoil, Carolică Blum, Andreiaş Moruşanu-student, Vasile N. Rădulescu-student, Calistrat Traian, Zoe Pârvulescu, Titi Vasiliu, Ionel şi Petrică Vasilescu, Leon Rosenberg, Herneau Corneliu, Aurel S. Weisman, Panu Victor, George Zacharescu, Tică Brelea, Sylvia Grigorescu, Nellu Fărcăşanu, Gică Constantinescu, Henry Rosenberg, Poldi Weintraub, Gheorghe Drăgulescu

AU DESLEGAT UN JOC

Coca S. Scarimba (T.-Severin), Ionel G. Stoicescu (R.-Vâlcea), Ecaterina Şerbănescu (Buzău), Gh. Ionescu (Nicoreşti-Tecuci), Herman L. Herşcovici (Roman), Gigi Dumitrescu-Gidu (Oradia), Chifu T. Ionel, Dorel Calimachi (Iaşi), Samuel Pincu (Galaţi), Tudor Păunescu, Oscar Niculescu (Sibiu), Al. şi N. Ionescu (Alba Iulia), Anton St. Ştefănescu (Craiova), Ionel Dragu, Simonel Orenstein (Focşani), căp. Ion Petrescu (Sibiu), Tică Panaitescu (Vaslui), Jean Teofil Theodorescu (Timişoara), Teodor Neacşu, Alexandru Dimitriu, Ioseph Feldman (Iaşi), Henrig Goldman (Cernăuţi), Cociaş Grigori Radu (Braşov), Plut. major V. Bucătaru, Pult. major N. Gurău (Roman).

DIN CAPITALA

Ticu şi Margareta Săndulescu, Gh. Dumitrescu-Ghedu, Ionescu A. Mircea, Dumitrescu B. Const., Grigore Paseanu, Bellu Wexler, Alecu Păunescu, Rozine Marcovici, Ieşanu Saul, Ionel Ionaşcu-student, Andrei Petrescu, Sterică Ion, Toma Meşteru, Grigore Băleanu, Borcescu Alexandru, Dragomir şi Anca Stanciulescu, Petre şi Duţă Georgescu.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 18

Milu Blum (Vaslui), Ecaterina Şerbănescu (Buzău), Mihail Schwartzman (Chilia-Nouă), Virginia Popescu (Cetatea Albă), Teodor Neacşu (Iaşi), Clemansa Ionescu (Focşani), Teofil Teodorescu (Timişoara), M. Alexandrescu (Cluj), Ciurea C. Nicolae (Mizil), Pincu H. Saul-Piasa (Focşani), Aurel Bârsan (Mălini-Baia), Ştefan P. Cărămidaru (Cluj), Vasile Timişoreanu (Oraviţa), Iosef Feldman (Iaşi).

DIN CAPITALA

Ruemele C. Carol, Jean Adler A. M., Tomică Meşteru, Dragomir şi Anca Stănciulescu, Grigore Pascanu, Andrei Petrescu, Ieşanu Saul, Duţă şi Petrică Georgescu, Alexandru Rădulescu, Georges T. Avramescu, Nicolae L. Petrescu, Nicolae Tigru.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT

Gh. Em. Teodorescu-elev (Loco).

Lucreţia şi Margareta Pallade (Turnu Măgurele).

Maior Popovici Pompiliu Anibal (Arad).

*

N. B. — *Expediţia premiilor se face odată pe lună. Premiaţii din provincie sunt rugaţi să-şi trimită adresele exacte spre a li se putea expedia premiile, iar cei din Capitală se vor prezenta personal la redacţie spre a-şi ridica premiile.*

POŞTA JOCURILOR

Theodor Stoicescu (Ploeşti): N'am primit nici un fel de scrisoare. Dacă aţi fi fost publicat, neapărat trebuia să vă răspundem şi la «Poşta jocurilor» toate indicaţiile relative la jocurile propuse.

Cât despre jocul «Alegerile din Germania» se va publica mai târziu.

Ilie T. Lupiţa (Caracal): Se vor publica enigma şi ghicitoarea. Palindromul a mai fost publicat în revista noastră, într'o altă formă. Mai degrabă este o anagramă, jocul dv., decât un palindrom.

Toteluş Emanoil (Loco): A mai fost publicat în «O. L.». Incercaţi în alt gen.

Nellu Stănescu (Craiova): Dublul tringhiu e foarte bun. Se va publica în numărul viitor. Mai aşteptăm ceva nou din partea dv.

Theodor Stoicescu (Ploeşti): Vom alege şi publica din enigme. Prima se va publica într'unul din numerile viitoare. Cea de a doua a mai fost publicată sub altă formă. «Cartea de vizită magică» publicabilă. Cred că vă este cunoscut şi dv. proverbul «Mai bine mai târziu decât niciodată»; fiindcă multe alte jocuri printre cari şi ale dv. îşi aşteaptă rândul. Dela sine se înţelege că ultimele jocuri trimise vin pe planul al doilea.

Ioan Aurel Gheorghiu (Ploeşti): Jocul infinit se va publica ulterior. Jocul istoric e foarte bun şi publicabil într'unul din numerele viitoare.

Pincu A. Saul-Piasa (Focşani): Jocul, «Cetitorii revistei «Oglinda Lumii» este foarte bun. Se va publica după ce în prealabil va fi refăcut şi mărit.

„Oglinda Lumii" No. 21

BONUL JOCURILOR

Poşta jocurilor

Mişu C. Antonescu (Loco): Jocul de cuvinte incrucişate se va publica. V'aş ruga să scrieţi mai curat fără pete şi soluţia aparte de jocul propus. Enigma nepublicabilă. Din celelalte jocuri se vor publica enigma treia şi omonimul. Pe celelalte enigme le aşteaptă cu nerăbdare... marele coş.

Sylvia O. Segall (Ploeşti): Dacă aţi fi cetit acum câteva luni «Oglinda Lumii» aţi fi remarcat că jocul dv. a mai fost publicat în revistă însă cu alte semnificaţiuni. Mai încercaţi.

Rodica Vasiliu (Ploeşti): Idem.

Mircea Grossu Migro (Bârlad): Jocul infinit se va publica.

Cociaş Grigore Radu (Braşov): Dacă s'ar fi primit la redacţie vre-un joc de al dv. aţi fi primit răspuns la «Poşta jocurilor» dacă e publicabil sau nu, şi în nici într'un caz nu s'ar fi aruncat la coş.

Fănică Nicolaescu-Balş (Loco): Anagrama e bună. Se va publica.

T. Ceauşoglu (Călăraşi): Jocul de cuvinte încrucişate e slab, şi afară de aceasta orice soluţiune se scrie aparte de jocul propus, care se lucrează în tuş. Se va publica «jocul în lungime». Mulţumim pentru cele adresate revistei.

A. Niebuhr (Călăraşi): Jocul «Mitologia» se va publica. Deasemeni şarada şi enigma algebrică, care ar putea fi mai restrânsă.

Russu D. Nicolae (Loco): Jocul a fost publicat de nenumărate ori, chiar revista «Rebus» a publicat-o săptămâna aceasta. Aşa că din nenorocire «Puiul» dv. a greşit drumul intrând în împărăţia... Marelui Coş. Proverbul ascuns a deviat din calea puiului, aşa că se va publica într'unul din numerile viitoare.

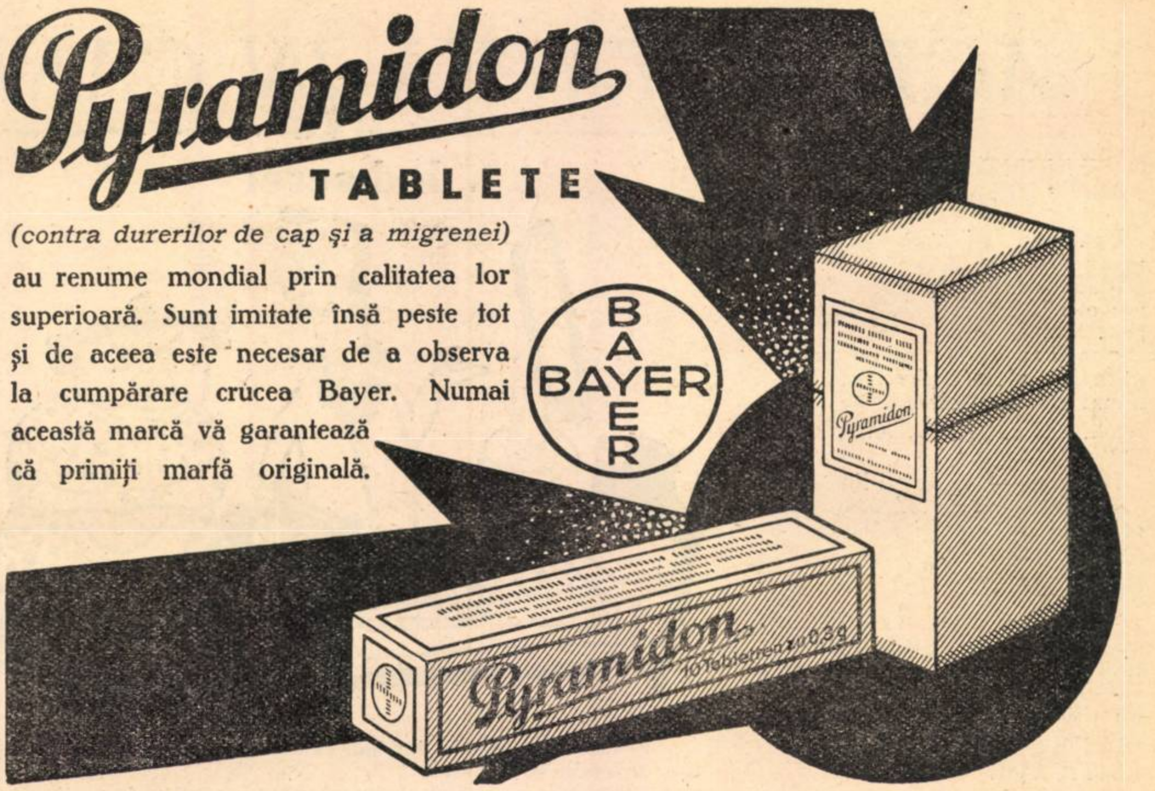
Pyramidon
TABLETE
(contra durerilor de cap şi a migrenei)
au renume mondial prin calitatea lor superioară. Sunt imitate însă peste tot şi de aceea este necesar de a observa la cumpărare crucea Bayer. Numai această marcă vă garantează că primiţi marfă originală.

Impunerile fiscale la Berlin

Doi amici berlinezi se întâlnesc în faţa biuroului de Percepţie. Primul iese dela ghişeu, în capul gol, fără guler şi numai în cămaşă, dar afară suflă un vânt aprig.

— Ce ţi s'a întâmplat? îl întrebă prietenul.

— Vezi bine! N'am avut destui bani ca să-mi plătesc impozitele şi fiscul m'a făcut să-l achit cu îmbrăcămintea pe care o purtam.

— Drace! Şi mie o să-mi ia, te pomeneşti, toate hainele!... Dar vreau să văd cine-i mai al dracului. Hai cu mine sub gang. Ţine-mi haina, pantalonii şi restul. Aşteaptă-mă aici, mă întorc peste un sfert de oră.

Şi în ţinuta lui Adam, cetăţeanul intră cu demnitate în biuroul perceptorului.

După un sfert de ceas, prietenul îl vede revenind cu hârtie de lipici aplicată pe ochi şi celelalte două părţi ale corpului...

— Să-i ia dracul; tot ei au fost mai tari decât mine! Cum n'au avut ce să-mi ia, mi-au închis lumina, apa şi gazul!

MARE SUCCES

— Şi zici că ai succes cu lucrările tale literare?

— Desigur! Fiecare editor care mi le restituie, face lucrul acesta cu regrete profunde.

Mâna — oglinda omului

(*Continuare din pag. 405*)

că vârfurile lor prezintă
n formă de ou, formă pe
ză şi unghiile.
prezintă la ră-
specială,
celelalte

fundamentale, cari sunt reprezentate numai prin cele cinci tipuri le mâini.

La mâinile amestecate trebuie observat că degetul gros e de un tip, iar degetul arătător şi cel mic, sau degetul mijlociu şi inelarul aparţin altui tip. Tipul care e reprezentat prin cât mai multe trăsături specifice lui, se numeşte
ul conducător. El înlesneşte
tarea psihologică.

*

ul viitor al «Oglinzii
continua cu expune-
ne indicatoare pen-
lor cari doresc să
nă»).

ântului

origină
el vi-
poa-
s'a

Finlanda e din nou sugativă...

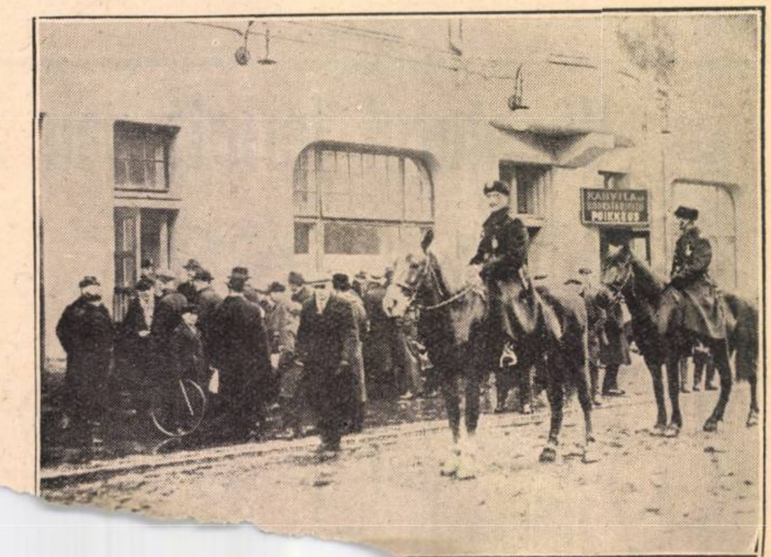

Times, Ltd., Berlin)

cede-
al
a

ACTUALITATEA IN CARICATURA

O NEINCREDERE CAM EXAGERATĂ

Doamna: Imi garantezi d-ta că nu e o blană de iepure?

Blănarul: Bine înțeles, doamnă; e o blană veritabilă de vulpe....

Doamna: Inteleg, dar totuşi n'am încredere, vulpea e un animal atât de viclean...

CINE S'A FRIPT CU SUPA...

Doctorul. — Arată-mi limba!

Băiatul. — O nu! Am arătat-o eri d-lui profesor şi mi-a tras o pereche de palme.

COPIII DE AZI

— Ce faci acolo, Costel? Inveți felicitarea pentru ziua lui tăticu?

— Felicitare, ce ești nebun? E un ultimatum ca să ni se sporească banii de buzunar!...

EXPLICAȚIE

— Chelner, racii ăștia nu sunt proaspeți!

— Nu sunt proaspeți? Dar au sosit abia astăzi.

— Atunci înțeleg... au venit pe jos!

Nu mai era nevoie

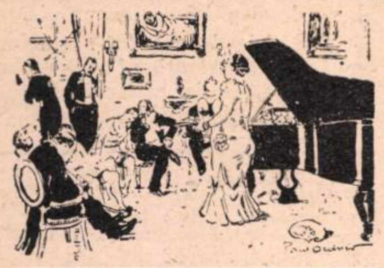

— Şi, acum la urmă, o să vă cânt un cântec de leagăn!

INAINTE DE ANGAJAMENT

Cântăreața: Cânt întotdeauna cu pasiune și cu dragoste de artă.

Directorul: Cântați însă și cu succes?

Indiscret

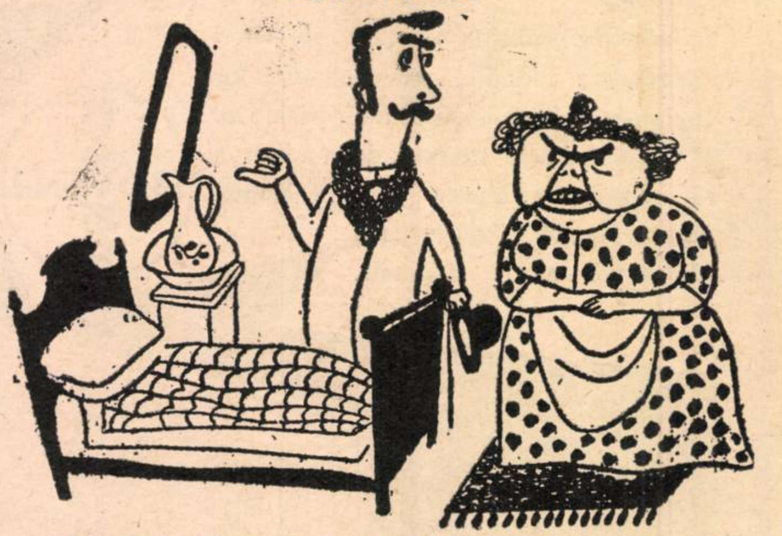

— Frumoasă cameră, într'adevăr! Sub somieră, e un adevărat cuib de păduchi de lemn!

— Mă întreb, ce treabă ai dumneata să cauți sub somieră!

LA TEATRU PE TIMP DE CRIZA

— Nu sunt decât zece persoane în sală. Nu ar fi mai bine să le dăm banii înapoi și să nu mai jucăm?

— Nu dragă, toți acești zece au bilete de favoare.

GREA PEDEAPSĂ

— Ce mizerabil! Ne-a păcălit deci pe amândouă cu dragostea sa, jurându-ne credință. Trebuie să ne răzbunăm. Tu trebuie să te măriți cu el și apoi să divorțezi, după care mă voiu mărita eu cu dânsul.

LA HOTEL

Camerista: La ce oră dorește domnul să fie trezit?

— La ora opt, scumpă copilă, și, dacă se poate, cu o sărutare.

— Bine, o să-i comunic cameristului.

E STRĂIN

— Ai putea să-mi spui, băete, cine a creat tot ce vezi în jurul tău: pădurile, apele, munții?

— Nu știu, părinte! Nu sunt aici în sat decât de 15 zile.

EDUCATIE

— Nu e frumos să întrebuințezi asemenea cuvinte!

— Le întrebuințează și Shakespeare.

— Atunci să nu te mai joci cu el!

UN PATRIOT

Comisarul. — Dece ai furat acestei sărmane femei 10.000 lei?

— Din patriotism, domnule comisar. Am vrut să cumpăr rente de Stat, ca să se mai urce leul.

NEDUMERIRE

— Eliza s'o logodit cu doctorul Boehm, specialistul în raze Röntgen.

— Specialist în raze Röntgen? Mă întreb ce-ar putea să vadă într'însa.

CINE NU SUFLĂ O VORBĂ, CONSIMTE

Stau amândoi pe o bancă în Cişmigiu.

— O sărutare? întrebă el

(Tăcere).

— O sărutare? întrebă el din nou.

(Tăcere).

— Te rog, dragă! insistă el.

(Tăcere).

— Nu ești cumva surdă? întreabă el impacientat.

— D-ta ești în orice caz paralizat! răspunse ea îmbufnată.

PRETENȚIE ABSURDA

— Ai putea să mă împrumuți cu 100 lei?

— Nu împrumut în prima zi a lunei.

— Dar azi suntem în două.

— Şi crezi, cumva că la două mai am un ban?

DURERE MOTIVATA

— Ştii, mămico, profesorul care era atât de bolnav.

— Ei, ce e? A murit? Şi de aceea plângi?

— Nu, mămico, s'a vindecat.

Intrunire politică

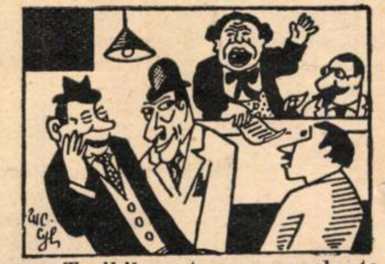

— Teribil orator: ne vorbeşte despre revoluție de cel puțin două ore.

— Ca să nu trebuiască să se întoarcă acasă; nevastă-sa îl aşteaptă cu o mătură.

INCLUSIV

— Cum! vă ofer o soție cu patru milioane de lei și mai întrebați ce trecut a avut — dar aceasta e cuprins în dotă.

Vânatorul fericit sau colțișorul liniștit și visat

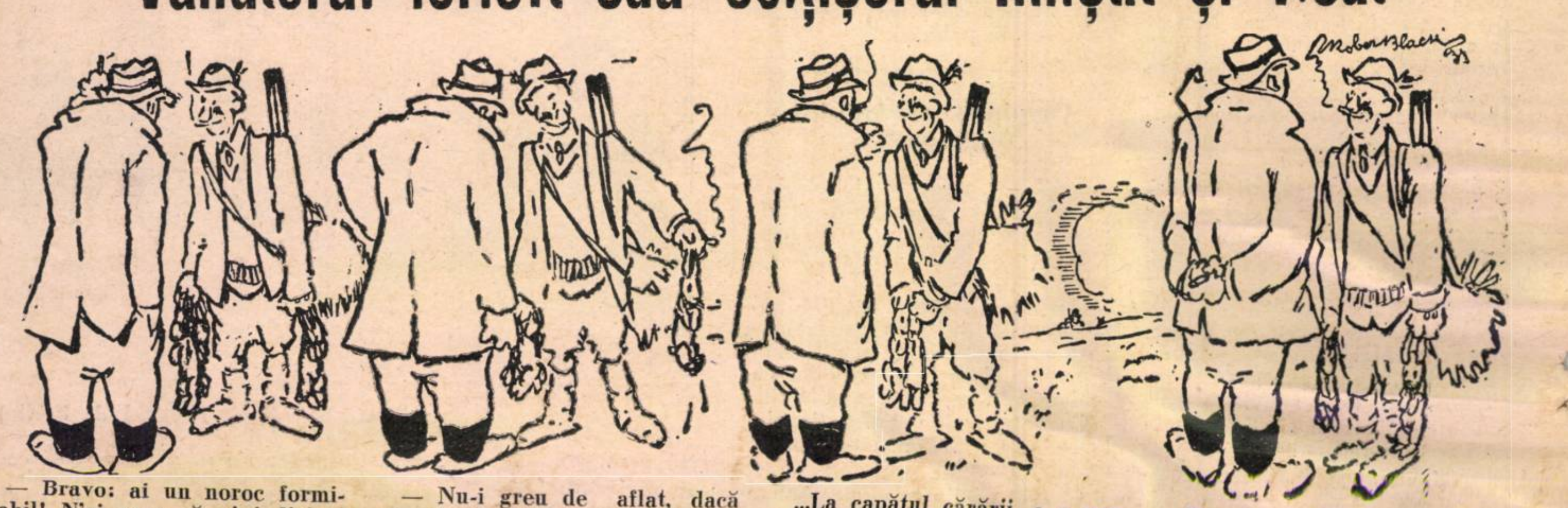

— Bravo: ai un noroc formidabil! N'ai vrea să-mi indici și mie locul acesta bogat în vânat?

— Nu-i greu de aflat, dacă știi să citești: drept înainte, pe drumul unde scrie «proprietate particulară»...

...La capătul cărării, e o pancartă: «Atențiune, pericol de moarte»: apoi sări o barieră și citești pe o potecă: «Intra[illegible] strict oprită».

Traversezi pădurea, întâlne[illegible] o nouă pancartă: «[illegible] circula[illegible]

Poşta jocurilor

Mişu C. Antonescu (Loco): Jocul de cuvinte incrucişate se va publica. V'aş ruga să scrieţi mai curat fără pete şi soluţia aparte de jocul propus. Enigma nepublicabilă. Din celelalte jocuri se vor publica enigma treia şi omonimul. Pe celelalte enigme le aşteaptă cu nerăbdare... marele coş.

Sylvia O. Segall (Ploeşti): Dacă aţi fi cetit acum câteva luni «Oglinda Lumii» aţi fi remarcaţ că jocul dv. a mai fost publicat în revistă însă cu alte semnificaţiuni. Mai încercaţi.

Rodica Vasiliu (Ploeşti): Idem.

Mircea Grossu Migro (Bârlad): Jocul infinit se va publica.

Cociaş Grigore Radu (Braşov): Dacă s'ar fi primit la redacţie vre-un joc de al dv. aţi fi primit răspuns la «Poşta jocurilor» dacă e publicabil sau nu, şi în nici într'un caz nu s'ar fi aruncat la coş.

Fănică Nicolaescu-Balş (Loco): Anagrama e bună. Se va publica.

T. Ceauşoglu (Călăraşi): Jocul de cuvinte încrucişate e slab, şi afară de aceasta orice soluţiune se scrie aparte de jocul propus, care se lucrează în tuş. Se va publica «jocul în lungime». Mulţumim pentru cele adresate revistei.

A. Niebuhr (Călăraşi): Jocul «Mitologia» se va publica. Deasemeni şarada şi enigma algebrică, care ar putea fi mai restrânsă.

Russu D. Nicolae (Loco): Jocul a fost publicat de nenumărate ori, chiar revista «Rebus» a publicat-o săptămâna aceasta. Aşa că din nenorocire «Puiul» dv. a greşit drumul intrând în împărăţia... Marelui Coş. Proverbul ascuns a deviat din calea puiului, aşa că se va publica într'unul din numerile viitoare.

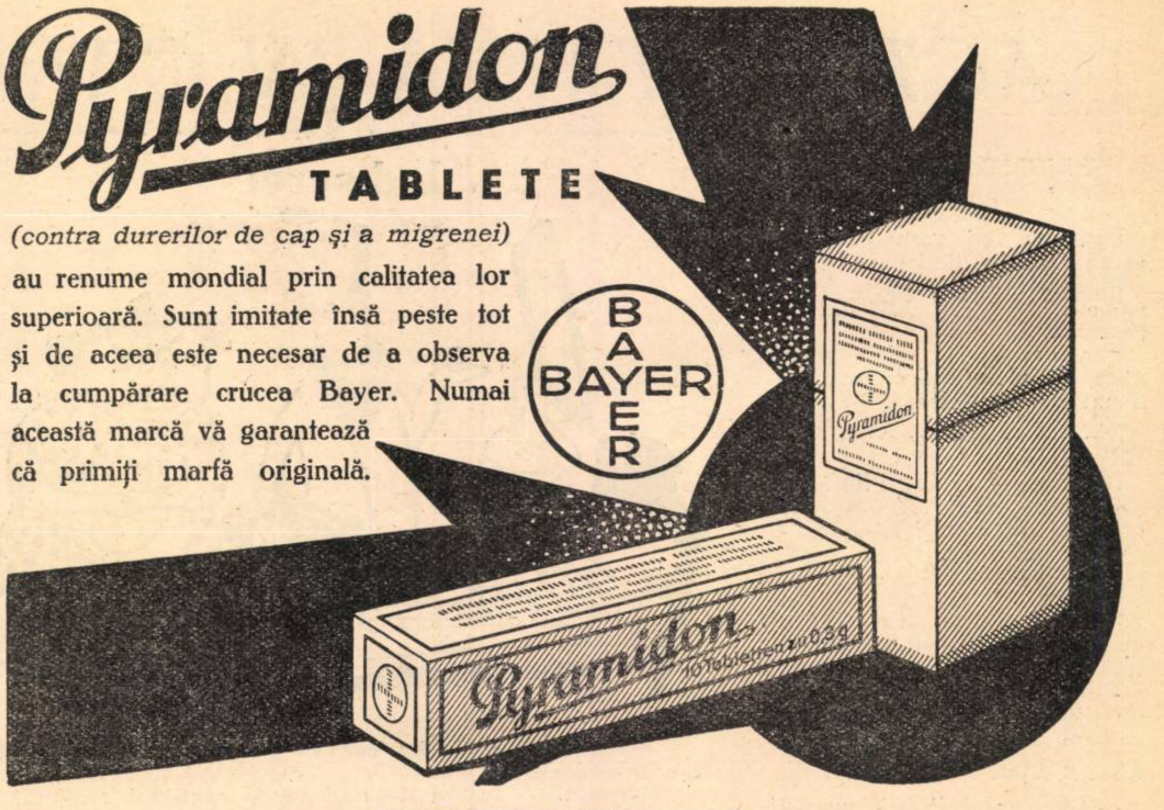

(contra durerilor de cap şi a migrenei)
au renume mondial prin calitatea lor superioară. Sunt imitate însă peste tot şi de aceea este necesar de a observa la cumpărare crucea Bayer. Numai această marcă vă garantează că primiţi marfă originală.

Impunerile fiscale la Berlin

Doi amici berlinezi se întâlnesc în faţa biuroului de Percepţie. Primul iese dela ghişeu, în capul gol, fără guler şi numai în cămaşă, dar afară suflă un vânt aprig.

— Ce ţi s'a întâmplat? îl întrebă prietenul.

— Vezi bine! N'am avut destui bani ca să-mi plătesc impozitele şi fiscul m'a făcut să-l achit cu îmbrăcămintea pe care o purtam.

— Drace! Şi mie o să-mi ia, te pomeneşti, toate hainele!... Dar vreau să văd cine-i mai al dracului. Hai cu mine sub gang. Ţine-mi haina, pantalonii şi restul. Aşteaptă-mă aici, mă întorc peste un sfert de oră.

Şi în ţinuta lui Adam, cetăţeanul intră cu demnitate în biuroul perceptorului.

După un sfert de ceas, prietenul îl vede revenind cu hârtie de lipici aplicată pe ochi şi celelalte două părţi ale corpului...

— Să-i ia dracul; tot ei au fost mai tari decât mine! Cum n'au avut ce să-mi ia, mi-au închis lumina, apa şi gazul!

MARE SUCCES

— Şi zici că ai succes cu lucrările tale literare?

— Desigur! Fiecare editor care mi le restituie, face lucrul acesta cu regrete profunde.

Mâna — oglinda omului

(Continuare din pag. 405)

degete că vârfurile lor prezintă o lăţire în formă de ou, formă pe care o urmează şi unghiile.

Degetul arătător prezintă la rădăcină o despărţitură specială, părând a fi despărţit de celelalte degete.

Mâna intelectuală are încheturile degetelor noduroase. Oameni cu mâna intelectuală sunt în primul rând matematicienii, filosofii. Raţiunea predomină. Se ocupă mult de problemele religioase, de filosofie universală. Pentru ei adevărul e mai preţios decât frumuseţea. Inima nu joacă mare rol pentru dânşii. Cei cu mâna intelectuală trec drept oameni reci, fără simţire. Natura le e sceptică. La femei întâlnim, rareori mâini intelectuale. Femeile gândesc, după cum se ştie, în mod superficial. Ele jonglează, e drept, cu ideile, dar nu sunt frământate de cuprinsul lor.

Bineînţeles, în majoritatea cazurilor, tipurile de mâini apar rareori în forma lor absolut pură. De obiceiu, avem de aface cu mâini amestecate, după cum şi în relaţiile dintre oameni se întâlnesc foarte rar caractere unitare, omogene. Mâinile amestecate nu sunt, deci, un semn rău. Ele indică oameni cu o activitate multilaterală, în cari simţul practic se însoţeşte de predispoziţiile spirituale. Oamenii cu mâinile amestecate alcătuiesc majoritatea societăţii. Inchipuiţi-vă ce săracă ar arăta societatea din punct de vedere spiritual dacă ea ar fi alcătuită numai din caracterele fundamentale, cari sunt reprezentate numai prin cele cinci tipuri de mâini.

La mâinile amestecate trebuie observat că degetul gros e de un tip, iar degetul arătător şi cel mic, sau degetul mijlociu şi inelarul aparţin altui tip. Tipul care e reprezentat prin cât mai multe trăsături specifice lui, se numeşte tipul conducător. El înlesneşte orientarea psihologică.

*

(In numărul viitor al «Oglinzii Lumii» vom continua cu expunerea altor semne indicatoare pentru iniţiarea celor cari doresc să «citească în palmă»).

Originea cuvântului „buget“

Cuvântul acesta e de origină franceză. Cine ar crede că el vine dela **poche** (buzunar?) Se poate spune, însă, că pe drum s'a schimbat.

Cuvântul **poche** a dat diminutivul **pochette** şi prin uşurinţa pe care o are **p** de a se modifica în **b** precum şi **ch** în **g**. **pochette** s'a schimbat în **bogète, bougette.**

Cuvântul galic **bulga** (învelitoare, sac) e rădăcina tuturor acestor termeni.

In evul mediu se numea **bouge** un cufăr care servea pentru transportul hainelor, un cufăr de voiaj. Diminutivul **bougette** a înlocuit cuvântul **bouge.**

Finlanda e din nou sugativă...

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

După lupte eroice, guvernul finlandez s'a văzut nevoit să cedeze presiunilor populaţiunii şi să ridice regimul prohibiţionist al alcoolului. Cetăţenii au iarăşi voie să-şi «ude» gâtul cu licoarea blestemată... Natural, jandarmii priveghează în primele zile ca bucuria provocată de libertatea... beţiei să nu se transforme în incidente sângeroase.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

O NEINCREDERE CAM EXAGERATĂ

Doamna: Imi garantezi d-ta că nu e o blană de iepure ?
Blănarul: Bine înţeles, doamnă; e o blană veritabilă de vulpe....
Doamna: Inţeleg, dar totuşi n'am încredere, vulpea e un animal atât de viclean...

CINE S'A FRIPT CU SUPA...

Doctorul. — Arată-mi limba !
Băiatul. — O nu ! Am arătat-o eri d-lui profesor şi mi-a tras o pereche de palme.

COPIII DE AZI

— Ce faci acolo, Costel ? Inveţi felicitarea pentru ziua lui tăticu ?
— Felicitare, ce eşti nebun ? E un ultimatum ca să ni se sporească banii de buzunar !...

EXPLICAŢIE

— Chelner, racii ăştia nu sunt proaspeţi !
— Nu sunt proaspeţi ? Dar au sosit abia astăzi.
— Atunci înţeleg... au venit pe jos !

Nu mai era nevoie

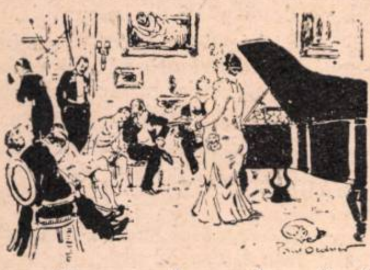

— Şi, acum la urmă, o să vă cânt un cântec de leagăn!

INAINTE DE ANGAJAMENT

Cântăreaţa: Cânt întotdeauna cu pasiune şi cu dragoste de artă.
Directorul: Cântaţi însă şi cu succes?

Indiscret

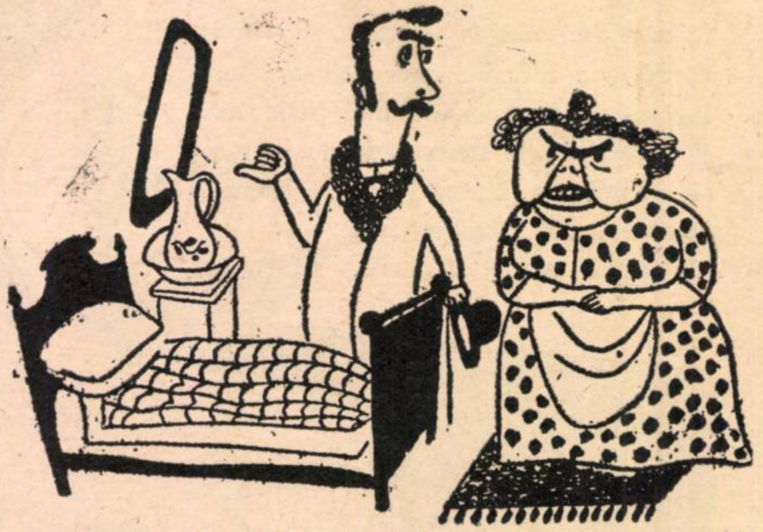

— Frumoasă cameră, într'adevăr! Sub somieră, e un adevărat cuib de păduchi de lemn!
— Mă întreb, ce treabă ai dumneata să cauţi sub somieră!

LA TEATRU PE TIMP DE CRIZA

— Nu sunt decât zece persoane în sală. Nu ar fi mai bine să le dăm banii înapoi şi să nu mai jucăm?
— Nu dragă, toţi aceşti zece au bilete de favoare.

GREA PEDEAPSĂ

— Ce mizerabil! Ne-a păcălit deci pe amândouă cu dragostea sa, jurându-ne credinţă. Trebuie să ne răzbunăm. Tu trebuie să te măriţi cu el şi apoi să divorţezi, după care mă voiu mărita eu cu dânsul.

LA HOTEL

Camerista: La ce oră doreşte domnul să fie trezit?
— La ora opt, scumpă copilă, şi, dacă se poate, cu o sărutare.
— Bine, o să-i comunic cameristului.

E STRĂIN

— Ai putea să-mi spui, băete, cine a creat tot ce vezi în jurul tău: pădurile, apele, munţii ?
— Nu ştiu, părinte ! Nu sunt aici în sat decât de 15 zile.

EDUCATIE

— Nu e frumos să întrebuinţezi asemenea cuvinte !
— Le întrebuinţează şi Shakespeare.
— Atunci să nu te mai joci cu el !

UN PATRIOT

Comisarul. -- Dece ai furat acestei sărmane femei 10.000 lei ?
— Din patriotism, domnule comisar. Am vrut să cumpăr rente de Stat, ca să se mai urce leul.

NEDUMERIRE

— Eliza s'o logodit cu doctorul Boehm, specialistul în raze Röntgen.
— Specialist în raze Röntgen ? Mă întreb ce-ar putea să vadă într'însa.

CINE NU SUFLĂ O VORBĂ, CONSIMTE

Stau amândoi pe o bancă în Cişmigiu.
— O sărutare? întrebă el
(Tăcere).
— O sărutare? întrebă el din nou.
(Tăcere).
— Te rog, dragă! insistă el.
(Tăcere).
— Nu eşti cumva surdă? întreabă el impacientat.
— D-ta eşti în orice caz paralizat! răspunse ea îmbufnată.

PRETENŢIE ABSURDA

— Ai putea să mă împrumuţi cu 100 lei?
— Nu împrumut în prima zi a lunei.
— Dar azi suntem în două.
— Şi crezi, cumva că la două mai am un ban?

DURERE MOTIVATA

— Ştii, mămico, profesorul care era atât de bolnav.
— Ei, ce e? A murit? Şi de aceea plângi?
— Nu, mămico, s'a vindecat.

Intrunire politică

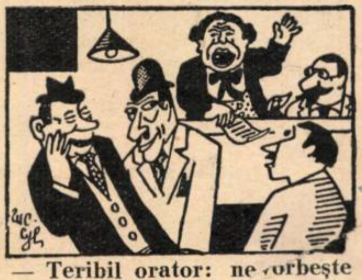

— Teribil orator: ne vorbeşte despre revoluţie de cel puţin două ore.
— Ca să nu trebuiască să se întoarcă acasă; nevastă-sa îl aşteaptă cu o mătură.

INCLUSIV

— Cum! vă ofer o soţie cu patru milioane de lei şi mai întrebaţi ce trecut a avut — dar aceasta e cuprins în dotă.

Vânatorul fericit sau colţişorul liniştit şi visat

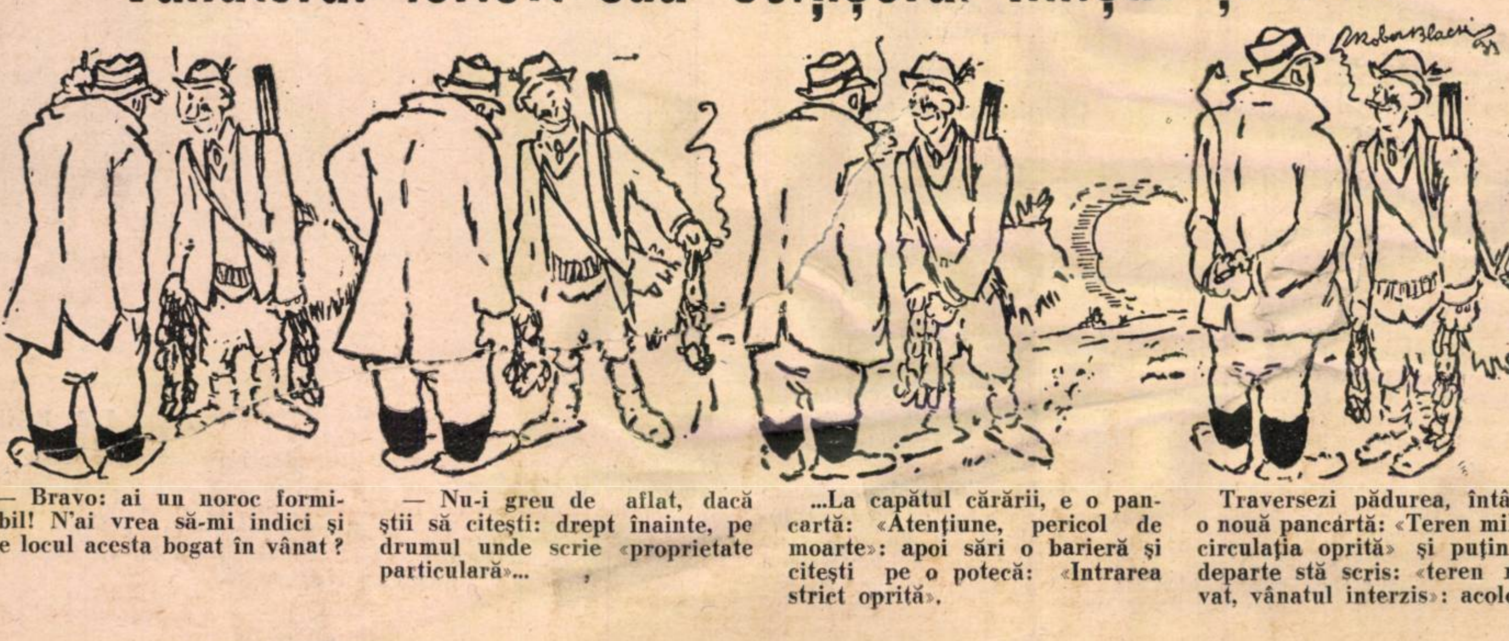

— Bravo: ai un noroc formidabil! N'ai vrea să-mi indici şi mie locul acesta bogat în vânat ?

— Nu-i greu de aflat, dacă ştii să citeşti: drept înainte, pe drumul unde scrie «proprietate particulară»...

...La capătul cărării, e o pancartă: «Atenţiune, pericol de moarte»: apoi sări o barieră şi citeşti pe o potecă: «Intrarea strict oprită».

Traversezi pădurea, întâlneşti o nouă pancártă: «Teren militar», circulaţia oprită» şi puţin mai departe stă scris: «teren rezervat, vânatul interzis»: acolo e.

150 ani de regalitate siameză

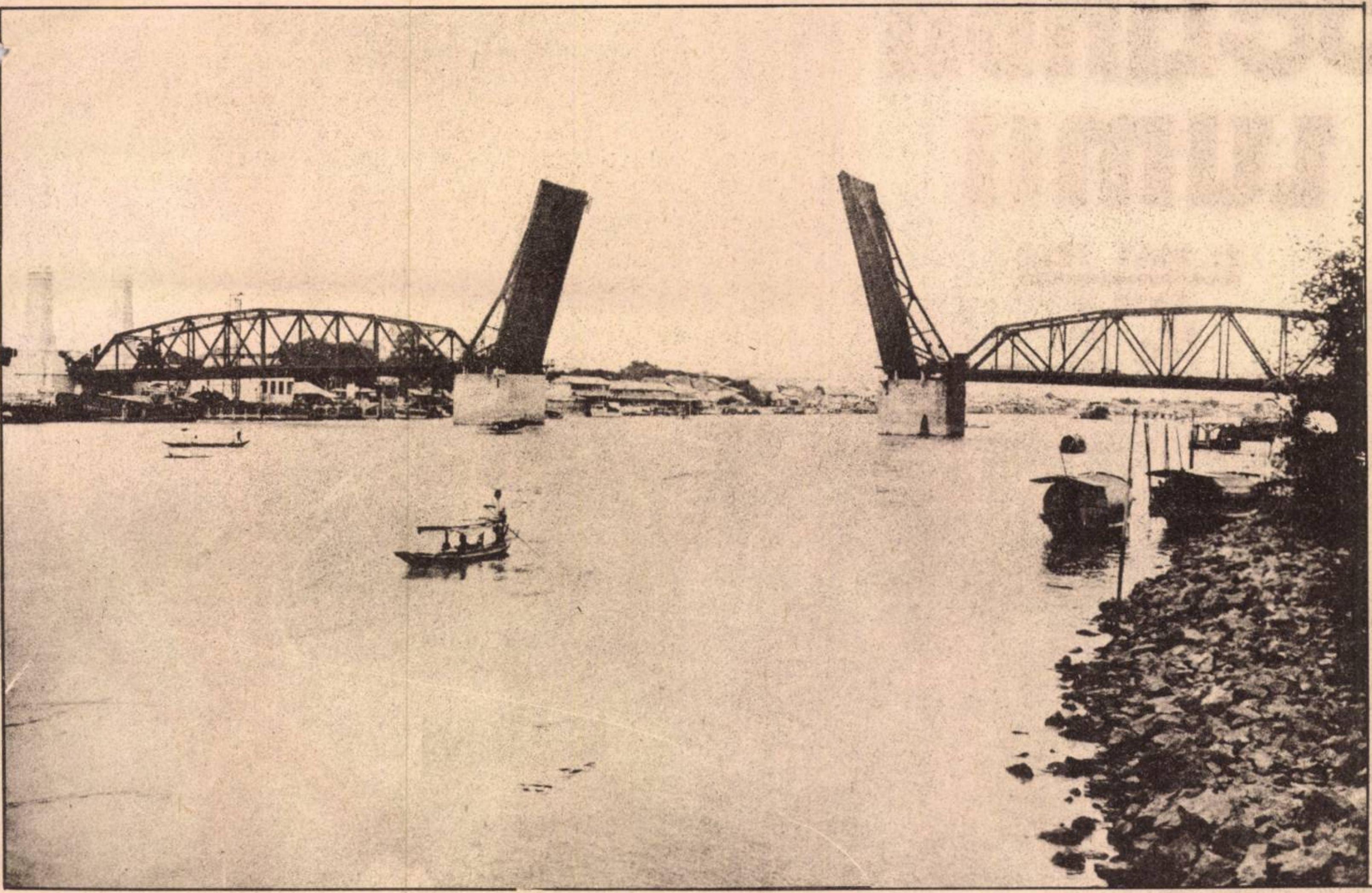

(Foto New-York Times, Ltd., Berlin)

La Bangkok au loc mari serbări cu prilejul aniversării unui veac şi jumătate dela întemeierea regatului siamez. Actualul suveran, regele Prajadhifok, a trecut în triumf sub acest monumental pod, de curând construit peste fluviul Menam.

Ed. E

Nouile Preţuri Reduse
ale cărţilor din EDITURA «EMINESCU» S. A.
Bucureşti I — Strada Inginer Anghel Saligny, 2 — Bucureşti I

Cereţi gratuit Catalogul complect

10 LEI VOLUMUL

Henri Murger: In noaptea nunţii
F. M. Dostoievski: Vrăjitorul . .
Björnson: Poveste de dragoste .
Richepin: Povestire din lumea nouă
M. Lermontov: Bela, roman . . .
N. Gogol: Răzbunarea groaznică .
D'Annunzio: Pisica (Nuvele) . .
Ch. Folley: Fiul lupilor de mare .
Maurice Level: Naufragiaţii vieţii
R. Benim: Rivala, roman . . .
V. C. Rondy: Secretul Principesei
Omessa: Misterul Romanovilor .
Epinghoven: Tainele Curţii germane
Bekir Aga: Memoriile unui eunuc
René Cazal: Voluptăţile răsboiului
Miguel Zamacois: Accidentul .
Honoré de Balzac: Iubita imaginară
André Theuriet: Coleta, roman .
Lynkeus: Frivolităţi . . . .
Cady: Mica cerşetoare. . . .
P. B. Haşdeu: Sic Cogito . . . .

15 LEI VOLUMUL

Turgheniev: Eroismul Dragostei .
Alex. Puşkin: Fata căpitanului. .
Guy de Maupassant: Nuvele . .
Georges Meirs: Pata de sânge .
Mihail Eminescu: Geniu pustiu .
I. L. Caragiale: Cănuţă om sucit .
Dr. Frumuşanu: Cum să întinerim
Eugen Todie: O iubire . . . .
Lia Hârsu: Impărăţia de zăpadă .

Cărţi noi de mare succes

A. Thomas: Catrina-Soldat !... LEI 60
L. Lewisohn: Israele Incotro? „ 60
Panait Istrati: Ţaţa Minca . . „ 60
Panait Istrati: Nerantsula . „ 40
Klabund: Borgia, romanul unei familii . . . . „ 50
Remarque: Pe frontul de vest nimic nou . . . . „ 60
Ernst Glaeser: Contingent '924 „ 60
Ioseph Delmont: Evrei în lanţuri . . . . „ 60
Torberg: Bacalaureatul elevului Gerber . . . . . „100
Emil Ludwig: Napoleon . . „240
V. Margueritte: Vitele umane „ 40
V. Margueritte: Corpul tău îţi aparţine . . . . . . „ 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. I „ 40
I. L. Caragiale: Teatru, vol. II „ 40
Mihail Eminescu: Poezii . . „ 40
Victor Eftimiu: Cântecul milei „ 40
Marie-Lise Emilian: 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri „ 40
Musset: Spovedania unui îndrăgostit . . . . „ 40

AVENTURILE DETECTIVULUI
ROB. PARKER
55 volume. Fiecare volum LEI 5

BIBLIOTECA „ORIZONTUL“
25 volume Fiecare volum . Lei 5

VOLUMUL LEI 20

Poë: Aventurile lui Gordon Pym .
J. Kessel: Nopţi Siberiene . . . .
Ivan Turgheniev: Un cuib de nobili
Lew Tolstoi: Moartea lui Ivan Ilici
F. M. Dostoievski: O femeie blândă
Emil Zola: Ispăşirea, roman . .
George Ohnet: Prinţul fatal . .
D'Annunzio: Tragedia a 2 fecioare
Jules Mary: Păcatul mamei . . .
„ „ Răsbunarea Spaniolei
Georges Meirs: Enigma trenului 13
Mandelstam: Jim Blackwood Jockeu
Louis Hemon: Battling Malone . .
Victor Eftimiu: Kiriachiţa, roman
C Cosco: Grădina lui Dumnezeu
I. Greculescu: Cronicile lui Popic .

VOLUMUL LEI 25

Sven Heddin: Dela Polul Nord la Polul Sud. Vol. I—VI. . . . .

VOLUMUL LEI 30

Claude Farrère: Casa oamenilor vii
Murat: Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari . . . . . .
Margueritte: Talionul, roman . .
Margueritte: Băetana (La Garçonne)
Margueritte: Femeia emancipată .
Margueritte: Prostituata, roman .
Eftimiu: Elfiona, roman . . . . .
Gustave Flaubert: Ispitirea Sft. Antoniu . . . .
Baron de Schlicht: Elita Prusacă,
L. Wolff: Fiul lui Anibal, roman .
Dr. Alfandari: Cartea femeii însărcinate . . . .

AL. MARGHILOMAN
NOTE POLITICE
5 volume mari . . . . Lei 1600

20 LEI MAURICE LEBLANC 20 LEI
Aventurile extraordinare ale lui ARSÈNE LUPIN

Arsène Lupin, Gentleman-Apaş LEI 20
Arsène Lupin, contra lui Herlock Sholmes . . . . „ 20
Arsène Lupin, Acul scobit . . „ 20
Arsène Lupin, 813 . . . . . . „ 20
Cele trei crime . . . . . . „ 20
Dopul de cristal . . . . . „ 20
Confidenţele lui Arsène Lupin LEI 20
Triunghiul de aur. . . . . . . „ 20
Izbânda lui Arsène Lupin . . „ 20
Insula cu treizeci de sicrie . . „ 20
Piatra Miraculoasă . . . . . „ 20
Colţii Tigrului . . . . „ 20
Secretul omului invizibil . . . „ 20

Tălaţi şi păstraţi acest anunţ

OGLINDA LUMII

21 MAI 1932

ANUL XI

No. 21

BIBLIOTECA UNIVERSITAȚII -IAȘI-

20 PAGINI

LEI 5

Primăvară

OGLINDA LUMII

28 MAI 1932
ANUL XI
No. 22

BIBLIOTECA
UNIVERSITAȚII
-IAȘI-

Mergeți la Moși?..

20 PAGINI
LEI 5

Certificatul prenupțial obligatoriu

Este de datoria fiecărui individ de a-și cerceta sănătatea, înainte de a se angaja într'o căsătorie

Se cunosc, îndestul, accidentele triste cari se petrec, într'un menaj tânăr **din cauză că unul din soți nu știa că suferă de cutare boală fizică sau mintală;** câte existențe nu au fost secerate, câte fericiri nu au fost distruse depe urma **contaminărilor** conjugale! Câte ființe fragede nu au fost, în trupurile lor plăpânde ori suferinde, în inteligențele lor mediocre sau pervertite, victimele nevinovate ale unor **eredități nebănuite!**

Pentru a vorbi net, câți tuberculoși ori sifilitici n'ar fi făcut mai bine să-și îngrijească boala decât să contracteze o căsătorie!

De câte ori nu vedem, din partea unuia din soți o **disimulare voită** a unei grave boli fizice: s'au văzut și părinți, trecând ușor cu vederea peste suferința copiilor pe cari voiau cu orice preț să-i «căpătuiască» după cum avem prilejul să vedem, în fiecare zi, indivizi contagioși, dându-și seamă că prezintă o primejdie pentru societate și totuși contractând asemenea căsnicii criminale. Din nefericire, suntem până în prezent complect dezarmați în fața acestor procedeie. Nici o lege nu pedepsește un soț de rea credință care prin căsătoria lui nesocotită nenorocește o familie întreagă.

Nu mai puțin adevărat, însă, este că majoritatea soților **ignorează bolile de cari sufăr** și încheie căsnicii, crezând că sùnt perfect valizi. Nenorocirea este că poți fi tuberculos fără a o ști sifilitic fără s'o știi. Ca să dai de urmele boalei înrădăcinate în organism, trebue să procedezi la un examen amănunțit al sângelui, la observarea a o mulțime de alte semne exterioare și organice. Altfel, paguba pentru **individ, familie și societatea întreagă**, e ireparabilă.

Iată de ce, în ultima vreme s'a desbătut, atât în țările apusene cât și la noi, de nevoia legiferării **certificatului prenupțial obligatoriu.**

*

Măsura aceasta e legitimă și salutară; Regulele căsătoriei sunt codificate; e un act celebrat în numele legii și care a primit dela lege statutul său; națiunea are prin urmare dreptul după cum se exprimă un legiuitor francez, să modifice acest statut, adăogându-i cutare măsură pe care o socoate convenabilă. Măsura care ar consta să impună viitorilor soți să consulte un medic, înainte de cununia lor, nu pare întru nimic mai exagerată decât obligațiunea de a cere consimțământul părinților la celebrarea căsătoriei. Iată chestiunea asupra căreia am trebui să chibzuim îndelung: **totul e să știm în ce măsură se va ține seamă de avizul medicului.**

După cum e natural, aumite spirite absolute nu au ezitat să propună o reglementare draconiană. După dânșii, ofițerul stării civile nu ar trebui să procedeze la celebrarea căsătoriei, decât dacă bărbatul și femeia ar fi înzestrați de un certificat medical recent **prin care atestă că nu prezintă nici o malformațiune sau un simptom de boală contagioasă.** O asemenea măsură e exagerată și ar da rezultate penibile, prin publicitatea scandaloasă pe care ar stârni-o.

Mult mai logică și mai seducătoare este condițiunea impusă contractării unei căsătorii ca ofițerul stării civile să primească, odată cu celelalte acte, un «certificat medical dovedind că d-l X... sau d-ra Y... **a fost examinată în vederea nunții».**

Ofițerul stării civile ar putea atrage atențiunea tuturor candidaților la căsătorie, suspecți după indicațiile medicului consultat, că nu trebue să contracteze actul de unire.

In felul acesta, totul se petrece în liniștea cabinetului medical și în intimitatea conștiinței: legislatorul nu mai pretinde să cunoască concluziunile favorabile ori nu ale examenului medical, el nu se mai amestecă în niște discuțiuni interminabile, ci se **mărginește pur și simplu la asigurarea că examenul acesta a fost practicat...**

Dar, veți spune dv. proectul acesta un poate împedica pe orice ființă criminală să treacă, la fel ca până acum peste îndemnurile bunei conștiinți. Fără îndoială că abuzuri se vor petrece și după introducerea acestui **certificat prenupțial obligatoriu.** Insă o legiferare mai riguroasă ar duce la numeroase excese și la proteste interminabile din partea tuturor oamenilor cari nu ar putea admite să li se incalce libertatea.... sentimentală și să li se scurme conștiințele...

Trebue să se înceapă înainte de toate cu o **educațiune a ignoranților:** toți aceștia să se supună unui examen competent, să răspundă întrebărilor de importanță vitală ale medicilor și să se pătrundă de **grija responsabilităților conjugalo-higienice.**

Se poate ca în urma unei campanii energice în favoarea controlului prenupțial să bată cât mai mulți candidați în retragere în fața perspectivei primejdiei, hotărându-se mai degrabă la o îngrijire medicală serioasă. Legea nu mai trebue să tolereze multă vreme ca mariajul care dă loc unor discuțiuni prealabile atât de minuțioase asupra lucrurilor materiale, să nu fie înconjurat și de precauțiuni relative la sănătate: certificatul prenupțial obligatoriu e menit să aducă pe calea cea bună toate căsniciile, silindu-le să se încheie sub semnul binefăcător al sănătății.

Să sperăm că, atunci, nu vom mai întâlni atâtea tragedii familiare cu copii nevinovați, născuți din împreunări nepermise.

Ce rău au făcut că au fost aduși pe lume de niște părinți fără scrupule, siliți să-și poarte samarul existenței cu trupurile schiloade, sfârticat de microbii otrăvitori moșteniți, sfârșind de vreme o viață blestemati, în balamuc ori în spitalul de ftizici.

25.000 de copii mor, pe an în țara noastră, numai de pe urma sifilisului hereditar. Nu găsiți că e îngrozitor? Dacă cei cari se angajează pentru o viitoare căsătorie s'ar pătrunde de elocvența acestei cifre, nu ar mai avea nevoie să fie constrânși la certificatul prenupțial obligatoriu, ci s'ar îngriji dela sine ca să intre, curați și sănătoși, în căsătoria ce o contractează.

Cu riscul... nasului său

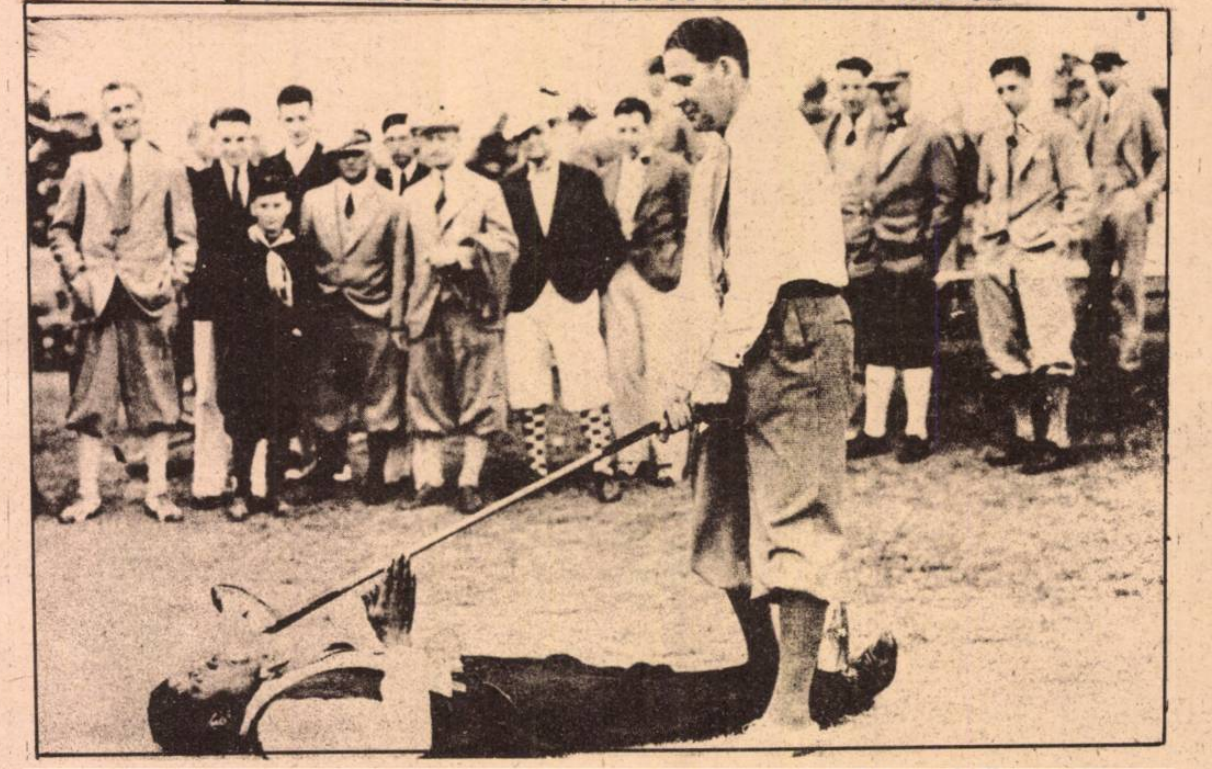

(Foto excl. Keystone)

In cursul unui match de golf care s'a desfășurat la Los Angeles, unul din campioni a uimit asistența prin isprava aceasta puțin comună: anume, a lovit, din toate puterile, mingea depusă pe gura unui brav negru, culcat la picioarele jucătorului.

No. 22
Anul XI
„OGLINDA LUMII"
28 Maiu
1932
Redacția și Administrația București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2
(Palatul «EMINESCU» S. A.) Telefon 325/34 și 325/35
Abonamente pe un an 250 lei
pe 6 luni 125 lei

Mâna – oglinda omului

Din tainele chiromanţiei

In numărul trecut al revistei am schiţat câteva din secretele studiului «citirii în palmă». Căci, este neîndoios astăzi că chiromanţia constituie un studiu având la bază principii psihologice de cea mai strictă valoare ştiinţifică. Ca orice obiect de cercetare care presupune un efort, iniţierea în secretele structurii mâinii omeneşti, inspiră neîncredere, cu atât mai mult cu cât chiromanţia constituie încă, din nefericire, aproape apanajul exclusiv al cărturăreselor, persoane dubioase, vulgare, cari speculează buna credinţă a oamenilor dedându-se la tot felul de înşelăciuni şi prefăcătorii. Persoanele însă cari doresc să dobândească o cunoştinţă temeinică a «cititului în palmă» trebuie să lucreze cu sârguinţă şi atenţiune la fixarea elementelor principale ale studiului, urmând ca să-şi desvolte experienţa treptat, printr'o observare permanentă a tuturor celor cu cari se află în contact.

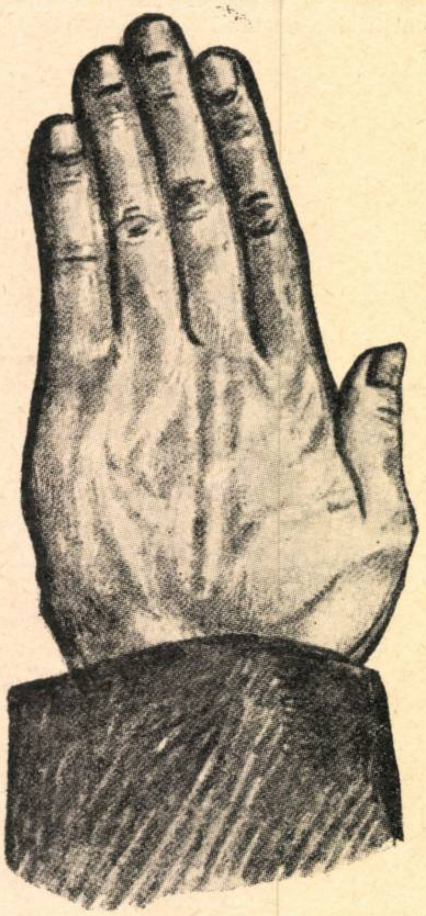

Degetul gros mic în raport cu mărimea mâinii.

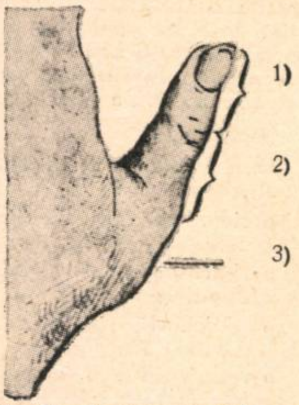

Un deget gros normal
1) Putere de voinţă.
2) Putere de înţelegere.
3) Viaţă instinctivă.

Caşi în expunerea sumară făcută în numărul trecut al revistei noastre, vom arăta şi în cele ce urmează câte-va constatări precise, cu caracter pur ştiinţific, voind să dovedim cititorilor noştri că problema atât de vastă a cunoaşterii sufletului omenesc poate fi în parte, rezolvită printr'o scrutare metodică şi încordată a mâinilor semenilor noştri.

Astăzi vom expune semnele caracteristice ale diferitelor părţi din cari e compusă mâna. După ce forma de întreg a mâinii e precizată, după împrejurări, trebuiesc stabilite părţile alcătuitoare. Mai întâi se cere examinarea unghiilor. Bineînţeles ne referim la unghia crescută în mod natural, nu la cea formată în mod artificial, prin îngrijirea manicureselor...

Unghiile degetelor se împart, după formă, *în lungi şi scurte, inguste şi late, rotunde şi colţuroase, netede şi strâmbe;* după culoare în *trandafirii, palid-galbene, roşii-aprinse* şi aşa mai departe; după calitate, în *aspre* şi *moi;* după suprafaţă în *lucii* sau *crestate.*

După calitatea şi culoarea unghiilor se pot identifica uşor anumite însuşiri de caracter, însă în acelaş timp se oglindeşte şi starea de sănătate a omului în conformaţiunea unghiilor omeneşti. O anumită coloraţiune a lor e indiciul anumitor boli la persoanele respective.

Unghia *normală* trebuie să fie uşor boltită şi de culoare trandafirie. Ştim, atunci, că avem a-face cu un caracter deschis, de bună calitate cu o inteligenţă vioaie şi cu o voinţă fermă.

Unghiile *lungi* şi *înguste* se întâlnesc la oamenii ambiţioşi, cărora le place să se afişeze şi să batjocorească părţile slabe ale semenilor. Persoanele predispuse la bolile de piept şi de cap au unghii foarte lungi.

Unghiile scurte sunt totdeauna o caracteristică a oamenilor cârcotaşi, certăreţi, cu nervii iuţi. Dacă unghiile scurte sunt, pe de asupra şi rotund formate, e un semn sigur că persoanele cari le posedă sunt geloase, încăpăţânate; dimpotrivă, dacă ele sunt mai mult *late*, trădează o natură visătoare, roasă de chinuri lăuntrice, melancolică.

Unghiile *strâmbe* sau în formă de ghiare se întâlnesc numai la bărbaţi răutăcioşi, cu gânduri meschine, fără caracter. Femeile trebuie să se ferească de asemenea oameni.

Unghiile *galbene* trădează gânduri ascunse şi vicleşug. E drept că şi în cursul bolilor îndelungate, unghiile se îngălbenesc.

Dacă ele sunt şi isbitor de *înguste*, avem de-aface cu o natură falsă.

Unghiile *roşii aprinse* se observă la oamenii mânioşi, greu de suportat, foarte sensuali.

Unghiile *pronunţat boltite* se găsesc la persoane încrezătoare în ele, cu porniri de dominatori.

Unghiile *plate* sunt caracteristice pentru sute şi mii de oameni, lipsiţi de o simţire profundă şi o prea mare bunătate sufletească.

Unghiile *tari* şi *aspre* indică oameni cu un fel material de a gândi, naturi severe, greu impresionabile.

Unghiile *moi* corespund persoanelor bolnăvicioase şi slabe, cari în lupta pentru existenţă sunt aproape întotdeauna învinse.

Punctele albe şi petele pe unghii sunt semne aducătoare de noroc.

Insfârşit unghiile *crestate* sunt indiciul unei asimilări şi desasimilări neregulate, când crestăturile merg de-alungul unghiilor: în cazul când ele merg de-acurmezişul, înseamnă că urina e turbure.

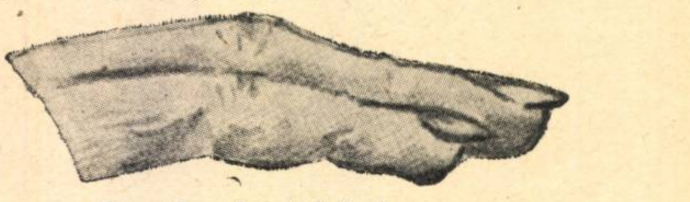

Degetele aplecate înăuntru.

CARACTERIZAREA GENERALĂ A DEGETELOR

In general se poate spune că degetele lungi, subţiri, vădesc oameni cu o delicateţă profund desvoltată şi o sensibilitate spirituală; degetele scurte dimpotrivă sunt un indiciu al lipsei de simţire.

Dintre cele cinci degete ale mâinii, degetul cel gros joacă rolul cel mai mare în chiromanţie. De altfel, natura însăşi i-a hărăzit prin conformaţiunea şi poziţiunea lui specială, un rol deosebit de al celorlalte.

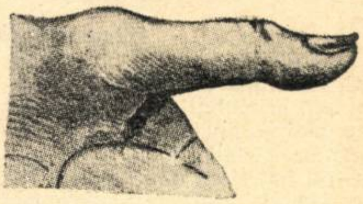

Degetul gros al unui om de raţiune (articulaţia a doua — a inteligenţei — foarte mult desvoltată).

DEGETUL GROS

El este purtătorul principiilor spirituale şi exprimă întreaga stare mintală a omului. Voinţa, priceperea şi viaţa instructivă sunt indicate în trăsăturile sale. Un deget gros bine desvoltat, care e într'un raport normal faţă de celelalte degete ale mâinii, arată pe o persoană cu perfecte însuşiri spirituale. Ea manifestă o mare bucurie de viaţă, ştie să-şi stăpânească şi să-şi coordoneze voinţa.

Un deget gros excesiv de mare la o mână mică înseamnă o mare voinţă şi nevoie de neatârnare. Dacă degetul gros e aspru, mare, masiv, persoana este brutală, stăpânitoare, fără scrupule. Scandalagiii, borfaşii au degetul gros, foarte mare. In schimb, un deget gros nu-i întotdeauna un semn de slăbiciune a caracterului, de ezitare, de spaimă şi şovăială.

Un asemenea deget gros înrăutăţeşte imaginea unor mâini care se prezintă în general bine. Oamenii cari îl posedă nu sunt statornici în nimic din ceeace întreprind.

In privinţa dragostei, degetul gros joacă un mare rol. Bărbaţii cu degetul gros, lat şi mare, sunt întotdeauna amorezi pătimaşi, cari nu menajează o femeie. Pe când bărbaţii cu degetul gros-mic sunt întotdeauna gingaşi, timizi, pe cari orice femeie îi poate domina cum vrea.

La femei, degetul gros desvoltat e un semn precis de chibzuire, raţiune şi echilibru sufletesc. Pe când din contra, dacă degetul e mic în proporţie cu mâna, avem indicaţia că ne aflăm în faţa unei fiinţe uşuratice, stăpânită mai mult de simţuri, decât de raţiune, fără voinţă şi foarte slabă, aproape o jucărie în mâinile bărbaţilor.

Articulaţia degetului gros joacă un rol mai puţin însemnat în determinarea caracterului. Ast-

(Urmează în pag. următoare)

fel, puterea de voinţă e determinată de prima articulaţie, cuprinzând şi unghia, inteligenţa de a doua articulaţie şi însfârşit forţa instinctivă de a treia articulaţie. După cum una din aceste trei articulaţii este mai mult sau mai puţin desvoltată în raport cu celelalte două, se va spune că individul are voinţa, sau inteligenţa, sau instinctele mai mult sau mai puţin desvoltate. Un caracter sănătos va avea bine desvoltate prima şi a doua articulaţie, iar cea de-a treia mai puţin.

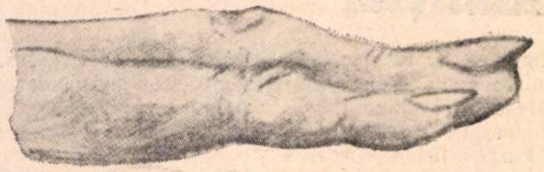

Degetele aplecate în afară.

DEGETUL ARĂTĂTOR, MIJLOCIU ŞI INELAR

Aceste trei degete trebuiesc privite în ansamblu. Ele formează o grupă specială, de sine stătătoare. De obiceiu, degetul mijlociu e cel mai lung din ele. Când inelarul este mai mare decât degetul arătător, atunci e un semn că pornirile ideale copleşesc în structura caracterului. Când însă inelarul este tot atât de gros ca degetul mijlociu, sau când degetul arătător e mai mare decât inelarul înseamnă că, dimpotrivă, pornirile materiale sunt cele cari predomină. Dacă degetul arătător e la fel de lung cât inelarul atunci cu siguranţă că instinctul material se echilibrează cu pornirile ideale.

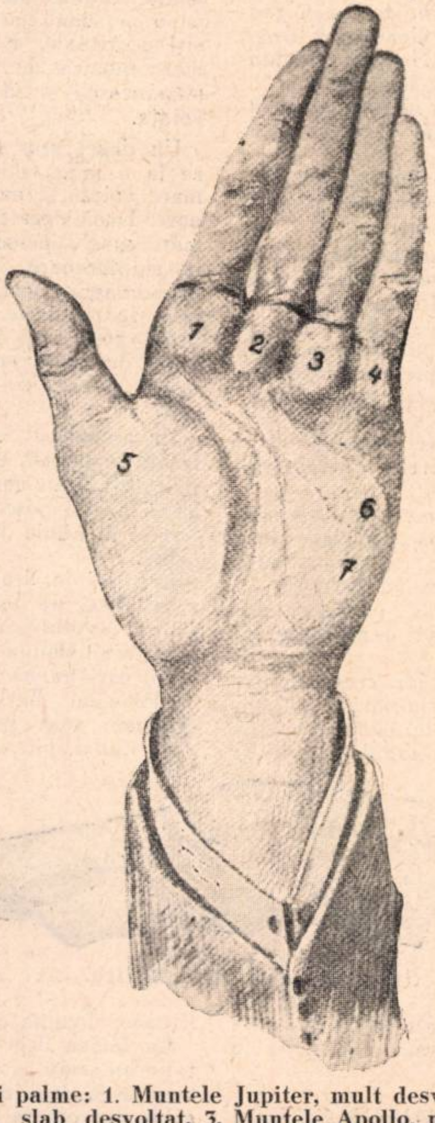

«Munţii» unei palme: 1. Muntele Jupiter, mult desvoltat. 2. Muntele Saturn, slab desvoltat. 3. Muntele Apollo, normal desvoltat. 4 Muntele Mercur, slab desvoltat. 5. Muntele Venus, mult desvoltat. 6 şi 7 Muntele Marte şi al Lunii slab desvoltaţi.

DEGETUL MIC

Un deget mic scurt arată întotdeauna un talent foarte puţin desvoltat pentru afaceri. Dacă degetul mic e bine desvoltat şi mai mult lung decât scurt, darul pentru comerţ şi predispoziţia pentru viaţa practică sunt sigure. Se întâmplă ca degetul mic să fie tot atât de lung ca inelarul: e un semn de iscusinţă, de repeziciune în acţiune şi de o mare forţă de concentrare în gândire. Deasemeni, toate persoanele cari iubesc libertatea şi au idei proprii, posedă degetul mic foarte lung. Dacă degetul mic e scurt de tot şi pipernicit, e un semn că şi starea mintală a persoanei respective e foarte modestă.

POZIŢIA DEGETELOR

Modul obişnuit de a ţine degetele este linia dreaptă. Ea exprimă starea unui om inteligent şi echilibrat. Mâna cu degetele aplecate înăuntru aparţine unui om risipitor, căruia îi place să petreacă, fără contenire, cu prieteni dezordonaţi. Degetele aplecate în afară sunt un semn bun. Aşa le ţin oamenii economi, cari nu fac nici o cheltuială de prisos şi-şi împart actele zilnice în mod sistematic. Oamenii aceştia suferă însă foarte mult din cauza invidiei.

II

EXAMINAREA MÂINII DIN SUPRAFAŢA PALMEI

Cunoştinţele pe cari vi le-am expus până acum priviau examinarea mâinii din dosul palmei şi oferă iniţiaţilor chiromanţiei numai câte-va din trăsăturile sufleteşti ale fiinţei umane. Tabloul nu este însă complect. Lipsesc detaliile, fineţea trăsăturilor, ciudăţeniile. Pentru a cunoaşte aceste detalii, mâna trebuie examinată în special pe suprafaţa palmei.

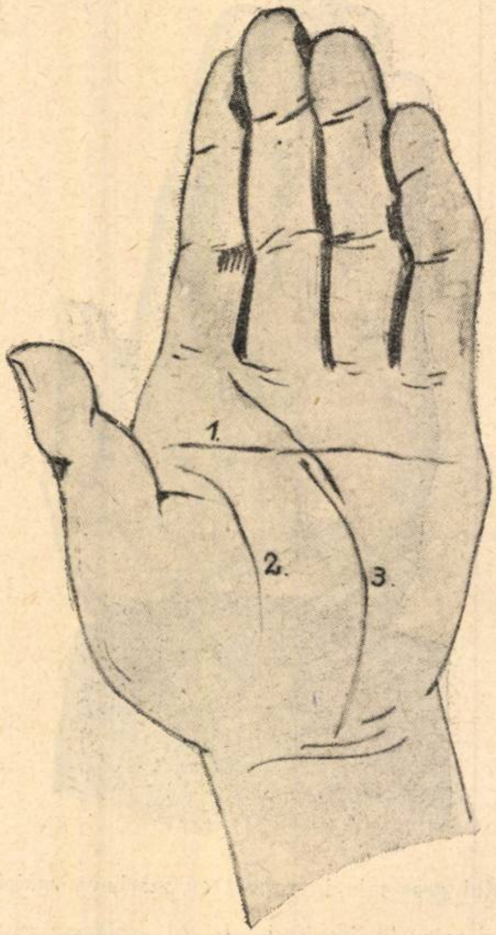

Variantele liniilor vieţii şi destinului. 1 Linia capului şi linia vieţii despărţite. 2 Linia vieţii, foarte scurtă. 3. Linia destinului, întreruptă, se termină la muntele Jupiter.

Dacă privim palma oricărei persoane, vedem că ea nu este o suprafaţă netedă, simplă, lipsită de expresie. Oricare palmă prezintă un relief mai mult sau mai puţin pronunţat. Observăm diferite ridicături şi adâncituri, încrestări şi figuri de o extraordinară plasticitate, semănând, în multe privinţi cu o hartă geografică.

Vă daţi seama că toată această hartă în relief exprimă, caşi în geografie, o anumită stare fizică şi sufletească. Când relieful mâinii este clar şi tare pronunţat, avem de-aface cu un om al cărui temperament e foarte vioiu, care simte nevoia să vie în raport cu cât mai mulţi oameni, expansiv şi bogat în experienţe sufleteşti.

Un relief slab şi neclar vădeşte o persoană potolită, mai mult închisă, uscată, puţin comunicativă.

După ce am stabilit intensitatea şi forma reliefului, începem să urmărim detaliile palmei.

Intâiu, identificăm ceeace în chiromanţie se numeşte cu un cuvânt generic, «munţi». Apoi, vom lămuri ceeace se înţelege în «citirea în palmă» prin *linii*.

Afară de acestea, mai apar în numeroase palme multe figuri cuneiforme şi desene.

«MUNŢII» PALMEI

Intr'o mână normal desvoltată, se găsesc în anumite puncte ridicături uşor perceptibile, cari sunt puse în relief de anumite mişcări ale muşchilor. De regulă, sub fiecare deget se găseşte o asemenea ridicătură sau «munte». Apoi se întâlnesc alte două ridicături în marginea suprafeţei palmei, mai jos de degetul mic. Munţii aceştia sunt despărţiţi şi diferenţiaţi unul de altul prin linii perpendiculare. Schema de mai jos ne arată înfăţişarea şi repartiţia «munţilor» într'o palmă normală:

Se găseşte:

O ridicătură sub degetul gros, muntele *Venus;*

o ridicătură sub degetul arătător, muntele *Jupiter.*

o ridicătură sub degetul mijlociu, muntele *Saturn;*

o ridicătură sub degetul inelar, muntele *Soarelui;*

o ridicătură sub degetul mic; muntele *Mercur.*

Celelalte două ridicături din marginea palmei sunt muntele *Marte* şi muntele *Lunei,* aşezaţi unul sub celălalt şi amândouă sub muntele *Mercur.*

Denumirile acestor «munţi», Jupiter, Saturn, Mercur, sunt luate din astrologie, deşi nu au nici o legătură cu preocupările strict psihologice ale chiromanţiei moderne. S'a descoperit (şi numai aceasta ne interesează) că fiecare munte depe palma omenească corespunde unei anumite însuşiri a caracterului. Dacă depe o palmă lipseşte cutare munte sau e slab desvoltat, înseamnă că lipseşte şi calitatea morală sau spirituală corespunzătoare. Trebuie, deci, să vedem ce importanţă prezintă fiecare ridicătură sau «munte».

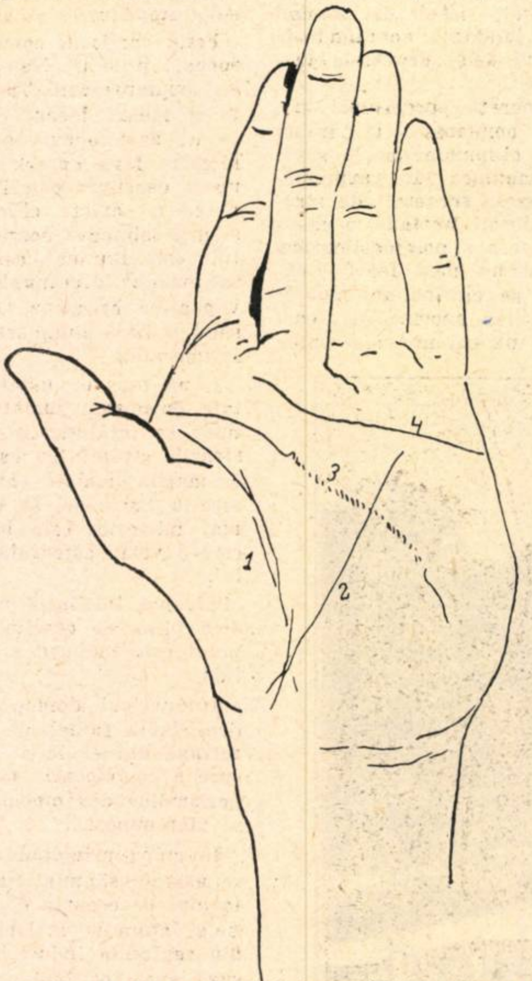

Variantele liniilor. 1. Linia vieţii, întreruptă în câteva feluri. 2. Linia destinului începe din acelaş loc cu linia vieţii. 3. Linia capului se sfârşeşte la Muntele Lunii. 4. Linia inimii se termină la Muntele Destinului.

INSEMNATATEA «MUNŢILOR»

Muntele Venus sau *muntele dragostei* se găseşte sub degetul gros şi e în legătură cu dragostea şi căsătoria, cu sensibilitatea şi cu viaţa sexuală. Dar în acelaş timp, exprimă şi simţul pentru frumuseţe şi artă. Dacă muntele Venus se prezintă plat, încât abia se observă înseamnă că persoana este foarte puţin sensuală. Femeile frigide au deseori o asemenea ridicătură slab pronunţată. In genere, toate persoanele la cari se găseşte în această stare sunt lipsite de elan, foarte egoiste.

Pe muntele Venus se întâlnesc deseori linii orizontale şi dungi cari trădează un temperament pasionat.

2. MUNTELE JUPITER

Aşezat sub degetul arătător, el simbolizează puterea, influenţa, onoarea, succesul. Cine îl posedă într'o bună desvoltare, e un om sârguitor, statornic, iubitor de natură.

Temperament sanguin, iubitor de viaţă şi foarte bun soţ. Cine are muntele Jupiter slab desvoltat, e înclinat spre egoism şi nedreptate.

3. MUNTELE SATURN

I se mai spune şi muntele destinului, aşezat sub degetul mijlociu. De obiceiu, aici se termină linia destinului, despre care vom mai auzi vorbindu-se. Este cea mai importantă ridicătură pentru orientarea «cititului în palmă». Desvoltată în mod normal, ea caracterizează oamenii raţionali, inteligenţi şi pătrunzători. Au un temperament mai mult flegmatic.

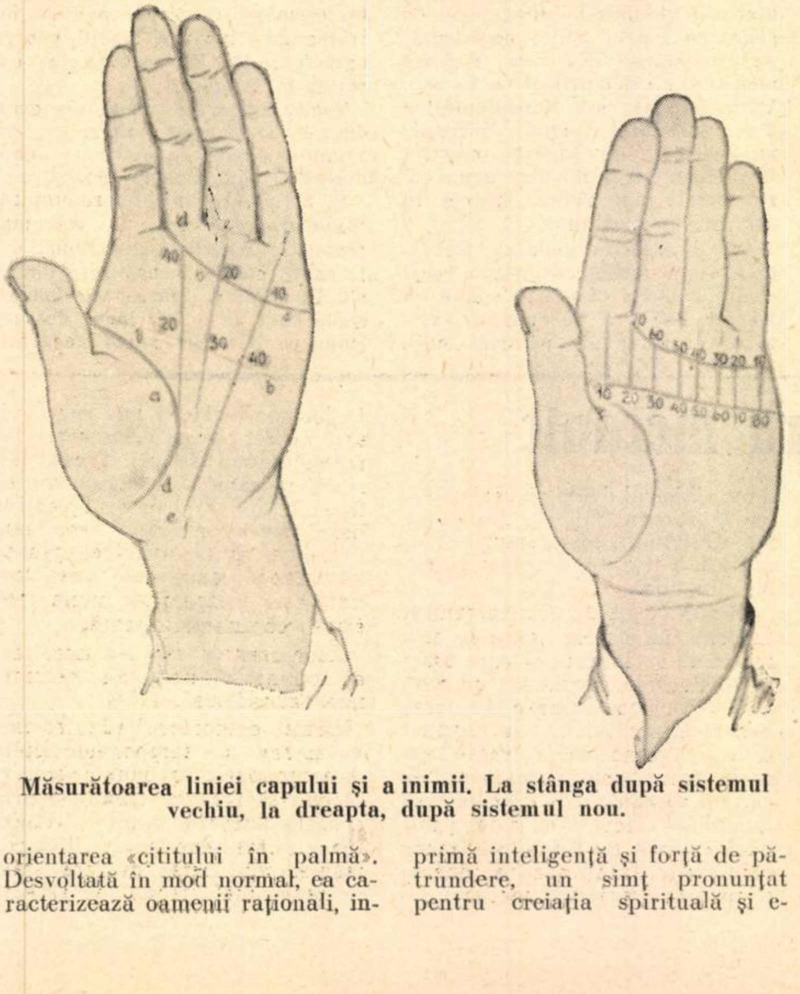

Măsurătoarea liniei capului şi a inimii. La stânga după sistemul vechiu, la dreapta, după sistemul nou.

4. MUNTELE SOARELUI

Aşezată sub inelar, ridicătura aceasta e foarte desvoltată la iubitorii de artă şi litere. Artiştii şi iubitorii, toţi cei dornici de libertate, de independenţă, de aer curat, au un foarte pronunţat munte al Soarelui. Când o ridicătură e excesivă, atunci persoanele respective sunt mai degrabă lăudăroase, grandomane, însă în orice caz originale. Persoanele prozaice nu au aproape deloc muntele Soarelui.

5. MUNTELE MERCUR

Situat sub degetul mic, el simbolizează puterea de înţelegere. O ridicătură netedă şi plină, exprimă inteligenţă şi forţă de pătrundere, un simţ pronunţat pentru creiaţia spirituală şi elocinţă. El trădează însă şi talentul pentru comerţ şi afaceri.

Muntele Mercur reprezintă şi un anumit spirit combativ, care în comerţ se manifestă prin spiritul de concurenţă. Dacă însă e isbitor de desvoltată, ridicătura de sub degetul mic vădeşte direct obrăznicie, minciună şi vicleşug. Una sau două linii situate pe muntele Mercur dau de bănuit în mari schimbări ale destinului. Multe linii perpendiculare sunt semnul unei căsătorii bogate.

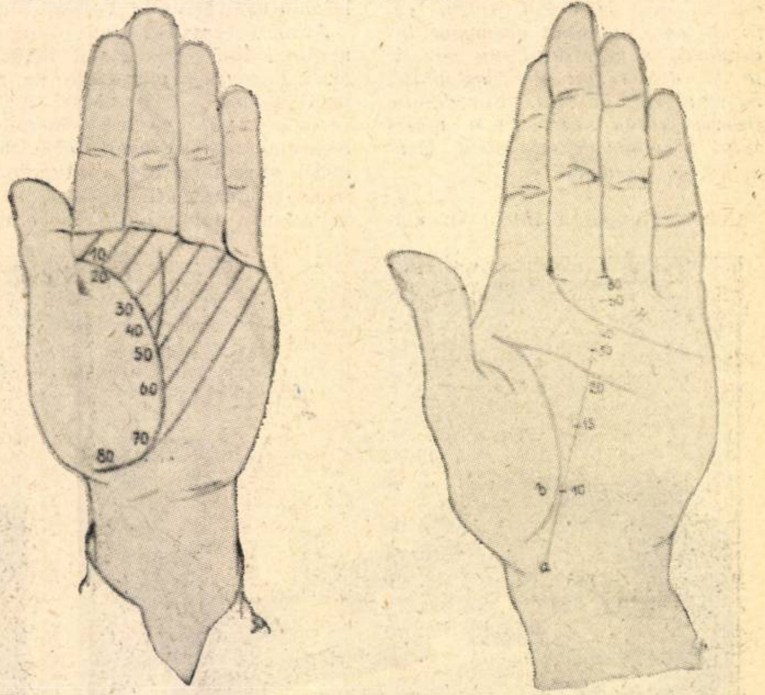

Stânga. Măsurătoarea liniei vieţii. Dreapta. Măsurătoarea liniei destinului. Se împart diferitele linii în segmente (distanţa dintre segmente reprezentând zece ani).

6. MUNTELE MARTE

Aşezat sub Muntele Mercur, despărţit de aceasta prin **linia inimii** despre care vom vorbi mai târziu. Bine desvoltat, exprimă curaj, forţă de activitate, spirit combativ, simţ autocratic şi de sacrificiu. Totuşi persoanele cu muntele Marte bine desvoltat, nu sunt plăcut de suportat în raporturile de toate zilele. Nu suferă nici o contrazicere.

Una din slăbiciunile lor este că doresc să fie permanent admirate.

LINIILE PALMEI

1) Se ia palma în mână şi se caută a se desluşi numai câteva linii, însă acestea să fie precis conturate. Acestea ne arată că avem de-a face cu un caracter simplu, natural, necomplicat.

2) O altă palmă ne prezintă linii multe, amestecate, încolăcindu-se unele într'altele. In cazul acesta caracterul e complicat, prezintă o serie de curiozităţi şi originalităţi.

3) Structura liniilor e de o mare importanţă în fixarea caracteristicilor psihologice. Liniile perfect formate sunt cele mai bune, tăiate în mod clar, colorate niţel în roz.

Dimpotrivă liniile întrerupte, crăpate, de culoare roşie, sunt o indicaţie proastă.

Cele mai principale sunt: 1) linia vieţii; 2) linia destinului; 3) linia capului şi 4) linia inimii. Linii secundare sunt linia

(Urmează în pag. 436)